dEPutáció
Unió, Erdéllyel!
TŐKÉS LÁSZLÓ
EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐ
SAJTÓIRODÁJÁNAK ÉRTESÍTŐJE
EPP Group
2011
TÉL
Szerkeszti: **Demeter Szilárd** és **Mészáros Tímea** Lapterv és tördelés: **Mohácsi László-Árpád** E-mail: press@tokeslaszlo.eu

Nem kívánja meghosszabbítani alelnöki mandátumát Tőkés László

Tőkés László nem akar tovább az Európai Parlament alelnöke lenni

A folyamatban lévő szolgálati ciklus felezőidejének közeledtén, amikor is általános tisztújításra fog sor kerülni az Európai Parlamentben, **Tőkés László** alelnök 2011. december 2-án levélben fordult **Szájer József** képviselőhöz, az Európai Néppárti Frakció alelnökéhez, valamint **Gyürk András** képviselőhöz, a Magyarországi Néppárti Küldöttség vezetőjéhez, tudomásukra hozva, hogy a parlamenti ciklus második felére nem kívánja meghosszabbíttatni alelnöki mandátumát, s ennek megfelelően a 2012 januárjában sorra kerülő választásokon nem vállalja a jelöltséget erre a tisztségre.

Levelében Tőkés László köszönetet mondott azért, hogy a magyar delegáció jelölésével és a néppárti politikai csoport támogatásával a Magyarország államelnökévé megválasztott **Schmitt Pál** nyomdokába lépve választották meg az Európai Parlament alelnökének.

„Másfél esztendőre terjedő szolgálati időmet igyekeztem a lehető leghasznosabban és legeredményesebben kitölteni. A »Keresztény Európát« meghirdető képviselői programom szellemében – egyebek mellett – a Lisszaboni Szerződés 17. cikkelye értelmében munkálkodtam az EU intézményei és az egyházak közötti párbeszéd előmozdításán és intézményesítésén, ami közvetlen módon is alelnöki hatáskörömbe tartozott" – írta levelében erdélyi képviselőnk, majd arra mutatott rá, hogy az EP-képviselői feladatai mellett miért nem folytatja az alelnöki munkát.

„Folytatva, amit 2007-ben elkezdtem, tehát az EP-képviselői vállalásaim mellett a rendelkezésemre álló minden időmet és energiámat az erdélyi magyarság **otthoni szolgálatára** kívánom fordítani, különös tekintettel a tavaly elkezdődött nemzetpolitikai rendszerváltozásra, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács mozgalmi és intézményi tevékenységének a kiterjedésére, valamint az Erdélyi Magyar Néppárt létrejöttére és az abban betöltött védnöki szerepkörömre" – olvasható a levélben.

Amint az közismert, legutóbbi – budapesti – találkozásuk alkalmával, **Orbán Viktor** miniszterelnök és Tőkés László, az EMNT alelnöke „stratégiai szövetségüket" megerősítve egyeztettek erdélyi, illetve nemzetpolitikai kérdésekben. Erdélyi képviselőnk a kormányfővel is közölte, hogy a következő időszakban, az európai érdekérvényesítés mellett, nagyobb hangsúlyt kíván fektetni **a hazai munkára** – az erdélyi és Kárpát-medencei politizálásra.

„Dolgoznunk kell, ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk" – írta **Kós Károly** a Kiáltó Szóban, 1921-ben. Címtől és rangtól függetlenül, odakint vagy idehaza: dolgoznunk kell, és dolgozni fogunk" – zárta levelét Tőkés László, az Európai Parlament magyar néppárti küldöttségének a tiszteletbeli elnöke.

Marseille, 2011. december 7.

Tőkés László novemberi eseménynaptára

November 1.

● Budapest, Reménység Szigete

Templomavató ünnepség

A magyar főváros X. kerületében található **Reménység Szigetén** 2011. november 1-jén felavatták az Erdélyi Gyülekezet épülő templomának már elkészült altemplomi részét. Az eseményen részt vett a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) korábbi és jelenlegi püspöke, **Tőkés László** európai parlamenti (EP) alelnök és **Csűry István**, valamint **Szászfalvi László** egyházügyi államtitkár.

November 2.

● Budapest

Európai parlamenti fogadónap

November 3.

● Budapest

Budapest, Ráday Kollégium

Találkozás **Dr. Bogárdi Szabó István** dunamelléki református püspökkel

November 6.

● Hódmezővásárhely, Református Ótemplom

Református iskolai hálaadó istentisztelet és szoboravató ünnepély

2011. november 6-án, **Hódmezővásárhelyen, Tőkés László** az Európai Parlament alelnöke végezte az igehirdetés szolgálatát**,** a **Bethlen Gábor Református Gimnázium** templomi ünnepélyén. Ezt követően **Erdélyi Géza** korábbi felvidéki püspök előadása következett. A vendégeket és az ünnepi gyülekezetet **Bán Csaba** helybéli lelkipásztor köszöntötte.

November 7–10.

● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

November 10–11.

● Esztergom, Szent Adalbert Központ

Az Európai Parlament Néppárti Frakciójának konferenciája

Az **Európai Néppárt** (EPP) EP-képviselőcsoportja idén tizennegyedik alkalommal rendezte meg a vallási párbeszédről szóló konferenciáját. Az egyház és az állam kapcsolata húsz évvel a berlini fal leomlása után című panelbeszélgetés levezető elnöke **Tőkés László**, az EP alelnöke volt.

November 12.

● Nagyvárad, a Partiumi Keresztény Egyetem díszterme

A Nagyváradi Asszonykórus évfordulói hangversenye

A **Nagyváradi Asszonykórus** fennállásának egyéves évfordulója alkalmából jótékonysági estet szerveztek.

November 7–10.

● Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

November 18.

● Budapest, EP-Iroda

Sajtótájékoztató

Az Érmindszentre tervezett **Ady Endre-zarándokhely** létrehozására szánt magyarországi pályázati támogatás RMDSZ-es körök általi eltérítéséről és az ügyben folyamatban lévő elszámoltatásról tartott sajtótájékoztatót **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke.

November 19.

● Érmindszent, Ady Endre emlékház

Ady Endre évfordulói ünnepség

Ady Endre születésének 134. évfordulója alkalmából tartottak megemlékezést nagy költőnk szülőfalujában, **Érmindszenten**. A koszorúzással egybekötött évfordulói rendezvényen **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, **Csehi Árpád**, a Szatmár Megyei Tanács elnöke, **Seszták Oszkár**, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés elnöke, **Szilágyi Mátyás** kolozsvári főkonzul, **L. Simon László** költő, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke és **Szili Katalin**, független országgyűlési képviselő tartottak beszédet.

November 20.

● Kolozsvár, Protestáns Teológiai Intézet

Tőkés István prédikációs kötetének bemutatója

Az élete 95. évébe érkezett **Tőkés István** teológiai professzor, volt erdélyi püspökhelyettes IGE-hirdetés című prédikációs kötetének bemutatóját **Adorjáni Zoltán** teológiai tanár igei áhítata vezette be. A kötetet **Hermán M. János** lelkipásztor, a Partiumi Keresztény Egyetem professzora mutatta be, aki oroszlánrészt vállalt annak kiadásából.

November 21–23.

● Brüsszel, Európai Parlament

Európai parlamenti munkahét

November 24.

● Budapest, Magyar Országgyűlés

A Magyar Állandó Értekezlet ülése

Találkozó és megbeszélés **Orbán Viktor** miniszterelnökkel

A Magyar Állandó Értekezlet kétnapos ülését követően megbeszélést folytatott egymással **Orbán Viktor** miniszterelnök, valamint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, **Tőkés László** által vezetett delegáció, amelynek tagja volt **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt megbízott elnöke is.

November 25.

● Nagyvárad, Központi Iroda

Sajtóértekezlet a 2011. december 3-ra meghirdetett **III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó**, valamint a meghiúsított érmindszenti **Ady Endre-zarándokhely** tárgyában

● Nagyvárad, Egyházkerületi Székház

A Pro Universitate Partium Alapítvány kuratóriumi ülése

November 27.

● Budapest, Hilton Szálló

Csángóügyi jótékonysági hangverseny a Frater Julianus Alapítvány szervezésében

November 28–30.

● Brüsszel**,** Európai Parlament

Európai parlamenti munkahét

Felavatták Budapesten az Erdélyi Gyülekezet altemplomát

A budapesti Erdélyi Gyülekezet altemplomát Tőkés László avatta fel

Újabb mérföldkőhöz érkezett a Magyarországon élő erdélyiek hitélete: a magyar főváros X. kerületében található egykori katonai laktanya területén, az úgynevezett **Reménység Szigetén 2011. november 1-jén** felavatták az ökumenikus közösség számára épülő templom már elkészült altemplomát. Az eseményen részt vett a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) korábbi és jelenlegi püspöke, **Tőkés László** európai parlamenti alelnök és **Csűry István**, valamint **Szászfalvi László**, a magyar kormány egyházügyi államtitkára és **Zalatnay István**, a gyülekezet lelkipásztora.

Mint ismert, az Erdélyi Gyülekezet alapítója a II. világháború utáni magyar református egyháztörténet egyik legnagyobb hatású és páratlanul sokszínű személyisége, **Németh Géza**, aki az elsők között szervezte meg a Magyarországra érkező erdélyi menekültek intézményes formában történő segítését.

A református lelkész és munkatársai 1987 és 1990 között sok ezer menekültön segítettek ruhával, élelemmel, lakás- vagy munkalehetőség közvetítésével – és állandó lelkigondozással.

1990-ben az Erdélyi Gyülekezet jogilag is megalakult, majd 1992-ben a Honvédség átadta számára egyik üres laktanyáját a X. kerületben, az Örs vezér tere közelében. 1995-ben a gyülekezet csatlakozott az akkor Tőkés László által vezetett Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez, s a remény jeleként elhelyezte tervezett templomának alapkövét a Reménység Szigetén.

Ezt az időszakot idézte fel az altemplom felavatásakor elmondott beszéde elején Tőkés László is: „Ma nagy lépést tett előre az Erdélyi Gyülekezet, és reméljük, hogy ez valóban az élők temploma lesz, hiszen az itteni kopjafák és emléktáblák, valamint az urnatemető a halál irányába billenti el az egyensúlyt. Akkor lesz igazán jó itt lenni, ha az élők ezt az egyensúlyt mindig helyreállítják, és megőrzik az élet elsőbbségét."

Előadásában, amelyet a szervezők kérésére A magyar keresztyénség helye a mai és holnapi Európában címmel tartott meg, Tőkés László először a reformáció történetét elevenítette fel, majd áttért az 1989-es ateista és kommunista diktatúrák bukására, a katolikus egyház ebben vállalt szerepére Lengyelországban és Németországban, de idesorolta a temesvári reformátusok helytállását is. Kifejtette: „Itt több a hit, mint ott, ahol vallásszabadságban éltek az emberek. Mégis mi vagyunk azok a gazdag szegények, akik az Európai Unióhoz a hit többletét tudjuk nyújtani. Nem kell tehát szégyenkeznünk, és amikor a magyar keresztyénségről, vagy európai helyünkről beszélünk, tudnunk kell, hogy nem tőlük tanuljuk meg a kereszténységet, és nem kell újraevangelizálni bennünket. Többletet jelentünk Európa életében, s ebben az értelemben még az ortodoxia is többletet jelent, mert ott vannak az erősen vallásos románok, bolgárok, görögök, akik ugyancsak hozzák a maguk hitét, és ezt az elvallástalanodott Nyugat-Európát végül is megtermékenyítik." Mint mondta, az EP egyik alelnökeként ő koordinálja a párbeszédet az egyházakkal, a vallási és világnézeti csoportosulásokkal. Nemrég Isten áldását kérte egy tanácskozás végén a jelenlévőkre, akik között az ateisták felháborodva közölték, hogy ezzel sérült lelkiismereti szabadságuk.

„Európában ez a hamis liberalizmus dívik és tobzódik, és ebben a helyzetben kellene megtalálnunk keresztény gyökereinket, ami nagyon nehéz, mikor a vallást kulturális megnyilvánulásnak tartják. Eközben előretör a muszlim vallás, de még ez is jobb, mint ha nem volna jelen semmilyen vallási hit" – figyelmeztetett a KRE volt püspöke.

A megoldásokról szólva, Tőkés László elmondta, hogy a reformáció korához hasonlóan a magyaroknak is vissza kell térniük az őskeresztyén gyökerekhez, „ahonnan újra sarjadhat a mi keresztyénségünk, hitünk, kultúránk".

Az EP alelnöke szerint csak akkor leszünk képesek akár a hazai rendszerváltozás terén, akár Erdélyben, vagy a súlyos válság sújtotta Európában szerepet vállalni, ha maga az egyház is megújul és felnő a feladathoz, ami reá vár. „Erre nézve örvendetes a tavalyi kormányváltás, vagy az, hogy a magyar Alkotmány végre nyíltan tartalmazza azokat a hitbeli keresztyén értékeket, amelyeket Európa rest volt még csak utalásszerűen is megfogalmazni. Élethalálharcnak vagyunk a részesei, és 1989-et követően talán most vagyunk a legnagyobb próbatételek előtt. Ebben a helyzetben nagyon nagy szükség van a hivatásuk magaslatán álló egyházainkra. Ha képesek vagyunk megújulni, akkor képesek leszünk a társadalomban is betölteni hivatásunkat, a kovász, a világosság szerepét. Ellenkező esetben együtt sodródunk a társadalommal, mint a pusztában vándorló nép, amelynek nincs iránytűje, nem tudja, merre van az ígéret földje, és nem érti, hogy merre akar vezetni bennünket az Isten" – zárta előadását Tőkés László.

Budapest, 2011. november 1.

Megújulás, hit és engedelmesség

2011. november 6-án, **Hódmezővásárhelyen, Tőkés László** püspök, az Európai Parlament alelnöke végezte az igehirdetés szolgálatát a **Bethlen Gábor Református Gimnázium** hálaadó istentiszteletén, melyet a Reformáció ünnepe jegyében az iskolában állított **Kálvin János -** mellszobor avatása alkalmából tartottak az Ótemplomban.

A templomi ünnepség **Bán Csaba** ótemplomi lelkipásztor köszöntő beszédével vette kezdetét, aki a határok fölötti nemzeti és hitbéli összetartozás szellemében üdvözölte **Erdély** és **Felvidék** református népének küldötteit, Tőkés László és **Erdélyi Géza** korábbi püspököket, valamint **Szászfalvi László** vallásügyi államtitkárt, csurgói lelkipásztort.

Igehirdetésének bevezetőjében Tőkés László Kálvin Jánosra, a reformáció vezéralakjára, **Bocskai István** és Bethlen Gábor erdélyi fejedelmekre, a pápával is szembemenő **II. Rákóczi Ferencre** és a mártírhalált halt **Zrínyi Péter** horvát bánra, valamint az 1956. november 4-én, a szovjet katonák kereszttüzében elhullott magyar vértanúkra emlékezett. Mint fogalmazott, valamennyiük története közös nevezőre hozható az igében. Mint Tőkés László fogalmazott, a mindenható német–római császárság és az Isten hatalmát bitorló korabeli pápaság ellenében ugyanilyen értelemben vallotta meg hitét – vállalva annak halálos kockázatát – **Luther Márton**, a protestáns reformáció szellemi atyja is: „Itt állok, másként nem tehetek. Isten engem úgy segéljen". **Kálvin János** nagy elődjénél és kortársánál is messzebb ment el ezen a téren, amikor Institutiójában megfogalmazta az ellenállás isteni elvét.

Tőkés László hangsúlyozta: Kálvin konkrét formában is kimondja, hogy „Isten olykor az ő szolgái közül támaszt valakit a nyilvánvaló megtorlásra, és megbízza azzal, hogy bosszulja meg a bűnös uralmat és szabadítsa fel az igazságtalanul elnyomott népet szánandó nyomorúságából". „Vagyis: hogyha zsarnoki uralom van, hogyha a **Habsburgok** sanyargatják, pusztítják népünket, akkor joga van Bocskainak vagy Rákóczinak fellázadni, de Bethlen békekötései és harcai is mind ebben a szellemben fogantak" – magyarázta az előző királyhágómelléki püspök. „Nagyjaink cselekedetei, melyekben fellelhető a reformáció kisugárzása és üzenete, máig ható erőt adnak. Talán valamelyik gyerekünkben vagy unokánkban érik be ismét a hitbeli gondolat, talán egy nemzedék tér vissza ismét a hűség útjára, ahogy **1956**-ban is valami ilyesmi történt. De **1989**-ben is egyik jelszava volt a romániai forradalmároknak, hogy »Van Isten!«, miközben kórusban imádkozták a Miatyánkot. Minden bizonnyal **II. János Pál** pápának és **Popielusko** atya hitének is nagy része volt a lengyel megújulásban" – folytatta gondolatait Tőkés László. Mint mondta, volt, aki úgy értelmezte, hogy 1989-ben érett be 1956 gyümölcse. „De milyen fájdalmas csalódás volt számunkra 1989 után megtapasztalni, hogy még mindig nem fejeződött be az, ami annak előtte volt. **Még mindig nem vonultak ki a szovjet csapatok** – mondom képletesen – itt hagyták helytartóikat, akik újból a hatalomba kapaszkodtak és meggazdagodtak, és öt évvel ezelőtt már-már vérbe fojtották a békés ünneplést" – figyelmeztetett a mai kor kihívásaira. Egyházi vonatkozásban a hatalmat „**kiszolgáló egyház**" és a Krisztushoz hűséges „**szolgáló egyház**" ellentétéről szólott, egyaránt sürgetve a társadalom és az egyház visszahúzó múltbeli örökségétől való megtisztítását. Az igehirdetés végén a lelkipásztor kifejtette: „Keveseknek adatott meg, hogy életüket áldozzák az igazságért, a szabadságért és nemzetükért, lélekben mindig készen kell állanunk Krisztus példájának a követésére, aki végsőkig hűséges és engedelmes tudott maradni, mégpedig „a keresztfának haláláig" terjedően. Ezt üzenik nekünk felsorolt nagyjaink, az ige és a történelem.

Az istentiszteletet követően **Erdélyi Géza** püspök tartott előadást az iskolaépítő Kálvin János e téren végzett szolgálatáról, maga is bizonyságot téve a Reformációnak a nemzeti megmaradásban és a határon túli magyarság életében szerzett elévülhetetlen érdemeiről.

Kálvin János mellszobrát, **Lantos Györgyi** szobrászművész alkotását Szászfalvi László vallásügyi államtitkár avatta fel a gimnázium aulájában. Az önkormányzat nevében **Kószó Péter** alpolgármester szólt az egybegyűltekhez. Házigazdai szerepében **Kádár Péter** iskolaigazgató számolt be a nagy múltú gimnázium és a hozzá tartozó **Szatmáry Lajos Kollégium** modernizációjának folyamatáról. Említésre és elismerésre méltó, hogy a Kálvin szobor felállítását **Kenéz Heka Etelka** jószívű adománya tette lehetővé.

Hódmezővásárhely,
2011. november 6.

Hódmezővásárhelyen hirdetett igét Tőkés László

A nemzetektől a tagállamokig – Európa strukturális átalakítása

Az Európai Szabad Szövetség konferenciájának felszólalói

November 9-én az **Európai Szabad Szövetség** (European Free Alliance – EFA) európai parlamenti frakciója Brüsszelben, az EP-ben tartotta meg „**A nemzetektől a tagállamokig – Európa strukturális átalakítása**" című konferenciáját. A frakció tagjai, **Jill Evans** walesi, **Alyn Smith** és **Ian Hudghton** skót, **Oriol Junqueras Vies** katalán, **Frieda Brepoels** flamand, **Tatjana Zdanoka** lett és **Francois Alfonsi** korzikai képviselők mellett a rendezvényen részt vett az EFA új elnöke, **Eric Defoort** flamand politikus, valamint a tagpártok küldöttei.

Az egész napos konferencia három ülésszakának meghívott előadói olyan, az erdélyi magyarság számára is elsőrendű fontosságú kérdéskköröket vitattak meg, mint a nemzeti érdekek és célkitűzések érvényesítésének lehetőségei a jelenlegi gazdasági válság összefüggésében, az Unió valamint a tagállamok hatásköre és az európai központosítási, illetve decentralizációs törekvések, valamint a több szintű kormányzás megvalósításának lehetőségei. **Skócia** és **Katalónia** függetlenedési törekvéseit elemezve, az EFA szakértői egy forradalmian új fogalmat vezettek be az uniós politikai diskurzusba, éspedig a „**belső bővítés**" kifejezését. Ennek kapcsán azt vizsgálták meg, milyen nemzetközi jogi háttér, illetve uniós szerződések által biztosított jogi keret létezik egy lehetséges újan megalakuló állam uniós tagságára nézve. Tekintettel arra, hogy az ilyen, lehetséges új államok egyik vagy másik tagállam részeként jelenleg is az Unió részét képezik, valamint figyelembe véve azt a tényt, hogy az uniós jog nem szabályozza az ilyen eseteket, szükségesnek látszik az Uniót megalapító alapszerződések módosítása ebben a vonatkozásban.

Tőkés László erdélyi képviselőnk megnyitó beszédében – a frakció volt tagjaként – régi barátként üdvözölte a résztvevőket, rámutatva arra, hogy az EFA küldetésnyilatkozatának olyan kulcsfogalmai, mint az **alapvető emberi** és **kisebbségi jogok**, a **regionalizmus**, a **szubszidiaritás** és az **önrendelkezés**, azok az értékek és fogalmak, amelyeken erdélyi magyarságunk sorsa és jövője is alapul. Kiemelte, hogy az Európa-szerte megtartott referendumok sorába a **Székelyföldön**, 2006 és 2008 között lezajlott **népszavazás** is beletartozik, amely által a székelység egyértelműen hangot adott önrendelkezés, illetve területi autonómia iránti igényének. Arról is említést tett, hogy Háromszék kezdeményezésére újabb székely népszavazás van készülőben.

Az EP erdélyi alelnöke beszédében azt is hangsúlyozta, hogy a jelenlegi gazdasági és politikai válság körülményei között az Uniónak szembe kell néznie a területén jelentkező, különböző önrendelkezési törekvésekkel, és be kell látnia, hogy ezen célkitűzések megvalósítása végső soron az egyesült Európa hasznára, a gazdasági hatékonyság növekedésére és a politikai stabilitás megerősödésére szolgál. Ebben a tekintetben Románia messze lemarad elvárásainktól és a haladó európai gyakorlattól, hiszen nem csupán az autonómiáról nem akar hallani, hanem még az alapvető közösségi jogainkat, illetve az anyanyelvhasználat szabadságát sem tartja tiszteletben, és a magyar nyelvű felsőoktatás terén is súlyos jogfosztást alkalmaz.

Az egész napos tanácskozást könyvbemutató és ünnepi fogadás követte – az európai regionális és autonomista pártokat tömörítő **EFA** megalakulásának 30. évfordulója alkalmából.

Brüsszel, 2011. november 9.

Megnyitó beszéd az EFA brüsszeli konferenciáján

Több mint ötven esztendővel ezelőtt az **Európai Unió** többdimenziós felépítése azzal a céllal vette kezdetét, hogy békét, gazdasági növekedést és jólétet biztosítson polgárai számára. Fél évszázados tapasztalattal a hátunk mögött, ma már tudjuk, hogy az EU nem volna képes kitűzött céljait teljesíteni anélkül, hogy polgárai és nemzetei szabadságát és biztonságát ne biztosítaná.

Amikor az általánosan elfogadott európai értékekről beszélünk, mint amilyenek az **emberi** és **a kisebbségi jogok**, a **regionalizmus** vagy a **szubszidiaritás**, az **önrendelkezés** fogalmát sem kerülhetjük meg. Amiképpen ez az Egyesült Nemzetek alapító okiratában is benne foglaltatik, elvi szinten mindenki elfogadja a nemzetek önrendelkezéshez való jogát. A gond csak akkor kezdődik, amikor az önrendelkezés szintje és mértéke vetődik fel.

Ez a kérdéskör a **demokrácia próbáját** jelenti **Európa** számára. Vannak olyan nemzetek és közösségek, amelyek az eddiginél több szabadságot és új státuszt követelnek régiójuk számára. Joggal mondhatjuk, hogy közösségeink egyazon célért küzdenek, éspedig hogy nagyobb szabadságot vívjanak ki maguknak, függetlenül attól, hogy esetenként az önrendelkezés

milyen fokát kívánják elérni. Az **erdélyi magyarság** nagy érdeklődéssel és szolidaritással követi nyomon – példának okáért – a **katalánok** vagy a **skótok** önrendelkezésért folytatott békés küzdelmét, hogy ez alkalommal másokat ne is említsek. A mi esetünkben azonban, 1989 után is, valamennyi román kormány visszautasította egy őszinte és építő jellegű, a kulturális és területi autonómiáról szóló párbeszéd elkezdését. A jelenlegi körülmények között nem csupán az autonómia kérdése számít tabu témának **Romániában**, hanem még alapvető közösségi jogaink vagy a szabad anyanyelv-használat joga sincs teljes mértékben biztosítva. Annak ellenére, hogy az érvényben lévő jogszabályok ezt lehetővé tennék, az évszázados **kolozsvári magyar egyetem** újraindítása még mindig várat magára, a valamikor teljességében magyar tannyelvű **marosvásárhelyi orvosi egyetemen** pedig még az önálló magyar tagozat felállítását is megakadályozzák.

Az elmúlt évtizedekben megtanultuk azt, amit Önök is jól tudnak: hogy sorsunk jobbra fordítását nem másoktól kell várnunk, hanem saját magunknak kell a kezünkbe vennünk. Nagy erdélyi fejedelmünk, **II. Rákóczi Ferenc** háromszáz évvel ezelőtti szabadságharcának szellemében kiállunk azért, hogy **rólunk ne nélkülünk döntsenek** („de nobis sine nobis"). Mindmáig ennek az alapvető jogunknak az elismertetéséért harcolunk.

A hagyományos kisebbségek és nemzeti közösségek önrendelkezésen alapuló védelmi rendszerének a megteremtését változatlan módon az Európai Unió egyik legnagyobb kihívásának tartjuk. Ez tenné lehetővé és vezethetne el az **autonómiák** általános elismertetéséhez és bevezetéséhez, egész Európában. Azon nemzetek tekintetében, amelyek az önrendelkezés magasabb szintjét akarják kivívni, el kell fogadnunk, hogy ennek a célnak a megvalósítása nagy mértékben hozzájárulhat az oly igen kívánatos gazdasági hatékonyság és a politikai stabilitás megteremtéséhez – hiszen a megújulásra képes, rugalmas rendszerek mindig is életképesebbek.

Tisztelt Kollégák! Kedves Résztvevők! Biztos vagyok benne, hogy ez a konferencia nem csupán kérdéseket vet fel, hanem válaszokat is ad azokra. Ennek értelmében kívánok sok sikert mai tanácskozásukhoz.

Tőkés László
az Európai Parlament alelnöke

Milyen jövő vár Bahreini Királyságra?

Tőkés László és Willy Fautré

Brüsszelben, az Európai Parlamentben november 9-én **Bahrein** jövője volt a fő témája annak a rendezvénynek, melyet az **Emberi Jogok Határok Nélkül** elnevezésű nemzetközi emberi jogi szervezet brüsszeli képviselete és **Tőkés László** EP-alelnök közösen szerveztek. Ez alkalommal, **Willy Fautré**, a szervezet egyik alapítója és egyben elnöke a 2011 októberében, Manamában, Bahrein fővárosában tett tényfeltáró útjáról számolt be, bemutatva az Arab Félszigeten elterülő, kicsiny ország mai politikai helyzetét, az év elején, a régióban kirobbant „Arab tavasz" összefüggésében.

Mint ismeretes, az észak-afrikai és közel-keleti országokra – **Tunézia**, **Egyiptom** – kiterjedt tüntetéssorozatban az évtizedek óta elnyomás alatt élő népek harcba szálltak a demokráciáért, intézményi, politikai, gazdasági és szociális reformok bevezetését, valamint a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását követelve.

A tunéziai és egyiptomi példát követve, a véres összecsapások március közepén **Líbiára** és **Szíriára** is átterjedtek, valamint a Bahreini Királyságban is rezsimellenes békés tüntetésekre került sor. A közel egymilliós lakosságú ország hatóságai azonban túlzott mértékű erőszak alkalmazásával nyomták el a békésnek induló megmozdulásokat. Fontos megemlíteni, hogy Bahreinben az elégedetlenség egyik kiváltó oka a vallási megosztottság, hiszen a síita többség felett egy szunnita kisebbség uralkodik, amely kirekeszti amazokat a hatalomból és a gazdaságból.

Tőkés László EP-alelnök, az EP Emberi Jogi Bizottságának (DROI) néppárti koordinátora megnyitó beszédében elmondta, hogy egy olyan volt kommunista ország polgáraként, amelyben lelkészként küzdött az elnyomás, a **kommunista-ateista diktatúra** ellen, kötelességének érzi nyomon követni az **emberi jogok** helyzetét világszerte. Willy Fautré beszámolójában elmondta: idén júniusban a bahreini király kezdeményezésére létrehoztak egy független nemzetközi bizottságot azzal a megbízatással, hogy megvizsgálják, a tavaszi megtorlások idején történtek-e emberi jogi sérelmek, valamint javaslatokat tegyenek ezek orvoslására. Októberi tényfeltáró útjuk keretében a civil szféra számos képviselőjével és politikai – hivatalos és ellenzéki – vezetőivel találkoztak, azzal a céllal, hogy megvizsgáljak a nemzeti megbékélésre irányuló reformok életbeléptetését.

Brüsszel, 2011. november 9.

Küzdeni kell az elnyomás ellen

Tüntetők a Perzsa-öbölbeli Bahreinben

2011. február 14-én, a Nemzeti Cselekvési Charta 10. évfordulója alkalmával a **Bahreini Fiatalok a Szabadságért** nevű csoport demonstrációt hirdetett, tiltakozásul az ország síita lakosságának hátrányos megkülönböztetése ellen. A tüntetők gazdasági reformokat (jobb munka- és lakhatási körülményeket), több politikai szabadságjogot, intézményi reformokat, valamint az alkotmányos monarchia bevezetését követelték. Ezrek vonultak a főváros – **Manáma** – utcáira.

Március közepéig a fővárosi „**Gyöngy" körforgalom** volt az ellenzéki tüntetések középpontja. A protestálók békések voltak, ám a napok múlásával a szónoklatok egyre radikálisabbá váltak: immár **rendszerváltozást**, a királyi család távozását követelték.

A karhatalom a közrend helyreállítása címén kezdett a tüntetések felszámolásába. Az akciósorozat **30–40 halálos áldozatot** követelt. A tüntetők összecsaptak a karhatalommal, a rendőrök több tüntetőt a helyszínen megöltek, mások a fogdában vesztették életüket. A felkelők rendőröket és vendégmunkásokat öltek meg. Számtalan letartóztatás történt, orvosokat és más egészségügyi dolgozókat, tanárokat és emberi jogi aktivistákat is bebörtönöztek. Március 15-én a király **szükségállapotot** hirdetett. Nemzeti vészbíróságot hoztak létre, egy katonai és két civil bíró elnökletével. A vészbíróság két embert ítélt halálra a rendőrgyilkosságokban való, állítólagos részvételükért; másokat életfogytiglanra, vagy súlyos, 5–15 évig terjedő szabadságvesztésre ítéltek, sokakat rövidebb időre börtönöztek be. Becslések szerint mintegy 2500 embert bocsátottak el állásából.

Az **Európai Unió** különböző csatornákon keresztül adott számos alkalommal hangot adott a bahreini helyzet miatti aggodalmának.

Jerzy Buzek elnök nyilatkozatot bocsátott ki a **halálos ítéletek** tárgyában, az Emberi Jogi Bizottság (DROI) közmeghallgatást tartott ez ügyben, és **Catherine Ashton** főképviselő és az **Európai Tanács** is több alkalommal megnyilatkozott a bahreini helyzet vonatkozásában.

Legutóbbi állásfoglalásában az **Európai Parlament** „újra hangot adott véleményének, hogy a tüntetők jogos, demokratikus törekvéseiket fejezték ki, és felszólította a bahreini kormányt, hogy további késlekedés vagy újabb előfeltételek nélkül kezdjen valódi, értelmes és konstruktív **párbeszédet az ellenzékkel** annak érdekében, hogy a szükséges reformokat megvalósítsák, a nemzeti megbékélést elősegítsék, és az országban a társadalmi konszenzust helyreállítsák" (2011. október 27).

Az **Emberi Jogok Határok Nélkül** szervezet munkatársainak közelmúltban történt helyszíni látogatása a bahreini civil társadalom és a politikai pártok intézményi reformokra irányuló elvárásainak számbavételét célozta, illetve azt vizsgálta, hogy a nemzeti megbékélésre és a társadalmi megegyezésre nézve milyen kilátások vannak.

Az Európai Parlament képviselői nagyra értékelik a civil emberi jogi szervezetek erőfeszítéseit, és rendkívül hasznosnak ítélik tényfeltáró munkájukat, valamint a megoldás keresésére irányuló ajánlásaikat.

Bahrein kicsiny ország, de Perzsa-öbölbeli fekvése miatt stratégiai fontossággal rendelkezik. A bahreini nép elemi érdeke, hogy békés, stabil és virágzó országban éljen. Az EU ugyanakkor abban érdekelt, hogy Bahrein olyan partnere legyen a térségben, amely az **Arab Tavasz** sikerein felbuzdulva, **Tunézia** és **Egyiptom** példáját követve, maga is demokratikus átalakulásokra törekszik.

Egy volt kommunista országnak, **Romániának**, ma már az Unió egyik tagállamának képviselőjeként, kötelességemnek tartom figyelemmel követni az elnyomás ellen küzdő demokratikus megmozdulásokat, világszerte. A jogállamiságra és emberi jogokra épülő Európai Unióban, a szolidaritás jegyében ezt mindannyiunk közös feladatának tartom, ahhoz hasonlóan, amiképpen két évtizeddel ezelőtt a nyugati demokratikus világ is támogatást nyújtott nekünk a kommunista diktatúra elleni küzdelmünkben.

Ezekkel a bevezető gondolatokkal szeretném átadni a szót **Willy Fautré** úrnak, hogy ismertesse velünk a bahreini tényfeltáró munka eredményeit. Ugyanakkor megragadom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak az általa vezetett szervezet „határokat" nem ismerő, odaadó munkájáért.

Brüsszel, 2011. november 9.

Tőkés László
az Európai Parlament alelnöke

Vallások közötti párbeszéd

Az Európai Néppárt képviselőcsoportja Esztergomban tartotta vallásügyi konferenciáját

Az európai pártok legnagyobb családja, az Európai Néppárt (EPP) képviselőcsoportja megtartotta 14., Vallások közötti párbeszéd elnevezésű konferenciáját. A szakmai tanácskozáson, melyet 2011. november 10–11. között Esztergomban szerveztek meg, az egyházak és vallások Duna-régióbeli szerepéről értekeztek az előadók. A magas szintű konferencián az EPP-frakció tagjai, a magyar kormány képviselői, vallási vezetők vettek részt. Az egyház és az állam kapcsolata húsz évvel a berlini fal leomlása után című panelbeszélgetés elnöke **Tőkés László**, az EP alelnöke volt.

Az Európai Néppárt, amelynek a Fidesz és a KDNP is tagja, a Vallások közötti párbeszéd konferenciával élen jár abban a folyamatban, amit a Lisszaboni Szerződés már előír, vagyis az európai intézményeknek párbeszédet kell folytatniuk az egyházakkal. Ennek megfelelően, az EPP 14. konferenciáját tartotta meg a témában, melyet ezúttal Esztergomban, a Szent Adalbert Központban szerveztek meg.

A konferencián a magyar és a szlovák miniszterelnök-helyettes, **Semjén Zsolt** és **Ján Figel'**, valamint **Erdő Péter** bíboros, esztergom-budapesti érsek és **Othmar Karas**, az EPP képviselőcsoportjának alelnöke, a Vallások Közötti Párbeszéd és Vallásügyi Munkacsoport elnöke is megnyitóbeszédet mondott.

Szájer József, az EPP EP-frakciójának alelnöke a házigazda Fidesz–KDNP nevében üdvözölte a konferencia résztvevőit, rámutatva arra, hogy Magyarországon az állam és egyház szétválasztása megtörtént ugyan, de a kettő kapcsolatára a kooperáció a jellemző. Ehhez kapcsolódva Semjén Zsolt az egyház és az állam elválasztását természetes állapotként értékelte, ami azonban szerinte nem jelenti az egyház és a társadalom egymástól való elválasztását, hiszen skizofrén állapot volna – mondta – hogyha mi, akik egyszerre vagyunk tagjai az egyháznak és polgárai az államnak, nem vennénk részt a társadalom életében. „Az egyház és az állam együttműködik annak érdekében, hogy az egyház a társadalom szolgálatában kifejtse tevékenységét. Tehát, ha el is választották őket, de összedolgoznak" – mondta a kereszténydemokrata politikus.

Ján Figel' Közép-Európáról mint közös hazáról szólt, majd beszélt arról, hogy azon a Mária Valéria hídon érkezett Esztergomba, amely magyar, szlovák és európai hozzájárulásból épült fel. A szlovák kormányfőhelyettes beszélt a nemrég elfogadott Duna-stratégiáról, s kifejtette, hogy az európai folyó az együttélést, az együttműködést és a közép-európai népek közösségét szimbolizálja.

Erdő Péter az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnökeként és a Szent Adalbert Központ házigazdájaként üdvözölte a jelenlévőket, majd felvázolta a magyarság évezredes történelmét, amelynek nyomait Esztergom, államalapító Szent István királyunk szülővárosa, valamint a magyar katolikus egyház és a magyar királyság egyik ősi központja ma is magán hordozza.

Othmar Karas ugyancsak a Duna kapcsán a víz vallási jelképiségéről értekezett, s a katolikus, a protestáns és az ortodox egyházak meghatározó jelenlétét emelte ki a tizennégy Duna-menti ország vonatkozásában. A politikus a békés együttélés, a szolidaritás és az ideológiák helyett az értékek fontosságát hangsúlyozta beszédében.

A konferencia szekcióüléseinek témái között szerepelt a vallás küldetése a világi társadalomban, a vallási szereplők hozzáállása az erkölcsi kérdések nyilvános megvitatásához, az állam és az egyház kapcsolata, a vallás jelenléte a sajtóban, az együttműködés a politikusok és a vallási vezetők között.

Szájer József kiemelte még, hogy a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jétől törvényes keretet biztosít a vallási párbeszédnek. **Rüdiger Noll**, az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottságának igazgatója pedig az európai egyházak együttműködésének irányelveit meghatározó Ökumenikus Charta 10. évfordulójára emlékezett. Európa és az egyházak világa e két dokumentumon keresztül is találkozik egyazon szándékkal, az egymással való párbeszéd szándékával.

Tőkés László az apostoli köszöntéssel üdvözölte az általa elnökölt panelbeszélgetés hallgatóságát. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt püspöke témaindító beszédében az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvet idézte, mely 5. részének 29. versében az áll: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek". Mint fogalmazott, „állam és egyház 1989 utáni viszonyáról szól ez a panel és keresztény hitünk szerint általánosan érvényes az imént idézett ige. „Gyakorló püspökként 19 esztendőn át naponta szembetaláltam magam az alapvető kérdéssel: hogyan viszonyuljunk a posztkommunista román államhoz, mely magával hozta a kommunizmus örökségét. A totális kiszolgáltatottság állapotában éltünk 1989-ig – alárendelve az ateista-kommunista és sokszor erőszakos hatalomnak –, de 1989-et követően még mindig az állami centralizáció jellemezte a kultusztárcát. Továbbra is úgy viselkedett a minisztérium, mintha mi az ő alárendeltjei lettünk volna. Ez különösen érzékenyen érintette a kisebbségi közösségek egyházait" – fogalmazott.

Tőkés László arra is rámutatott, hogy Romániában hivatalos államvallásként működik és viselkedik a Román Ortodox Egyház (BOR), a kisebbségi egyházak ma is alárendelt szerepet játszanak, sőt, az is megtörtént már, hogy a BOR diktált a kultuszállamtitkárságnak. „Mi katolikusok, reformátusok, evangélikusok, unitáriusok és baptisták ilyen körülmények között követeltük vissza a kommunizmus idején elkobzott tulajdonainkat, ingatlanainkat, levéltárainkat. Másfelől egyházainknak mintegy 1000-1500 iskolája is volt. A mai napig tulajdonainknak csak a 30 százalékát kaptuk vissza, oktatási intézményeinkből pedig alig kéttucat iskolát állítottunk helyre. Közben pedig ez az egyházpolitika folytatódott. Nemhogy szétvált volna állam és egyház, hanem Bukarest továbbra is uralta a hitéletet, és anyagi eszközökkel próbálta a kiszolgáltatott egyházakat befolyása alatt tartani. Ilyen szempontból tehát nekünk nagyon jó, ha az állam elválik az egyháztól, viszont az az állam és az egyház közötti együttműlödés lenne kívánatos, ami Magyarországon is megvalósult. Az exkluzivizmus helyett a komplementarizmus, a szeparáció helyett a kooperáció – ahogy Szájer József fogalmazott" – vázolta fel az ideális helyzetet az EP alelnöke, majd az egyház társadalmi szerepvállalásának fontosságáról értekezett. „Az egyháznak szerepe van a társadalomban: a társadalmi igazságosság és a demokrácia szolgálatában kell tevékenykednie" – mondta Tőkés László.

A panelbeszélgetés első előadója, **Tadeusz Pieronek** krakkói püspök a lengyelországi helyzetet elemezte. Kijelentette: jelentős nézetkülönbségek – néhány kisebb kivételtől eltekintve – az állam és az egyház között nincsenek. Lengyelországban külön bizottság kezeli az ilyen kérdéseket, amely állami és egyházi tagokból áll, és széleskörű feladatkörrel rendelkezik. **Pavla Bendová,** a cseh kulturális minisztérium egyházügyi osztályvezetője országa egyházügyi szabályozásáról tartott beszámolót. **Rétvári Bence**, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkára Magyarországnak a keresztény értékrend melletti elkötelezettségét hangsúlyozta. Mint mondta, az Orbán-kormány az együttműködő elválasztás modelljére törekszik állam és egyház viszonylatában. A politikus kiemelte annak fontosságát, hogy az államtól kizárólag azon egyházak kapjanak állami támogatást, amelyek valódi egyházi tevékenységet folytatnak.

A panelben elhangzottakat összegző zárszavában **Sógor Csaba** EP-képviselő megjegyezte: „Ha a világban keresztényüldözés van és keresztény emberek halnak meg hitükért, az azért is történhet meg, mert a keresztény gyökerű Európa szemérmesen hallgat – talán szégyenli keresztény múltját, talán nem meri megélni keresztény hitét. Hallgatása azonban bűnrészességet eredményez."

Esztergom, 2011. november 10.

„Nemcsak nyelvében, hanem énekében is él a nemzet"

2011. november 12-én, a **Nagyváradi Asszonykórus** fennállásának egyéves évfordulója alkalmából jótékonysági estet szerveztek Nagyváradon. A **Tőkés László** EP-alelnök fővédnökségével zajló esemény elején ismertették a Nagyváradi Asszonykórus megalakulásának körülményeit, valamint az eltelt egy év fontosabb eseményeit. Az énekkar tagjai tavaly szeptemberben döntötték el, hogy a magyar nemzettudat megerősítése, a népi hagyományok ápolása, a kulturális örökség megóvása, illetve a népzenei értékek népszerűsítése céljából, a **Váradi Dalnokok** férfikar mintájára megalakítják az asszonykórust. Szakmai vezetőjüknek **Kiss Géza** kántor-karnagyot, illetve szervezési igazgatójuknak, **Agyagási Ernőt** választották meg. Népdalok, virágdalok, és egyházi énekek egyaránt szerepelnek folyamatosan bővülő repertoárjukban. Az ünnepségen köszöntőt mondott **Pálfi József**, a Nagyvárad-Réti Református Egyházközség lelkipásztora, a Csillagocska Alapítvány elnöke. Tőkés László EP-alelnök, az esemény fővédnöke ünnepi beszédében kiemelte a Trianon után szétvert, majd a kommunizmus idején tovább morzsolódott nagyváradi közösségek újraalakulásának és lelki értelemben vett építkezésének fontosságát. Ezen a téren kiemelkedő szerepet tölt be Agyagási Ernő és Pálfi József a népi hagyományok ápolása, illetve a népdalok megismertetése érdekében kifejtett munkássága, mondta Tőkés László, beszédét azzal a magvas tanulsággal zárva, hogy: „nemcsak nyelvében, hanem énekében is él a nemzet".

Nagyvárad,
2011. november 13.

Kiterjesztették az Európai Örökség Cím hatályát

A november 16-i végszavazással véget ért az a több évre terjedő törvényhozási folyamat, amely a 2006-ban, kormányközi kezdeményezésből létrehozott **Európai Örökség Cím** hatályát az Európai Unió valamennyi – mind a 27 – országára kiterjeszti. Az Európai Parlament késő esti plenáris ülésén került sor az Európai Örökségre vonatkozó Ajánlás vitájára. A dokumentum jelentéstevője **Chrysoula Paliadeli** görögországi szocialista képviselőnő volt.

Az Európai Örökség általános célkitűzései közé tartozik, hogy az **európai polgári öntudatot** erősítse a közös történelmi és kulturális örökség felmutatása által, ennek révén is hozzájárulva a kultúrák közötti párbeszéd, valamint a kulturális turizmus fellendítéséhez.

A **magyar EU-Elnökség** szívügyének tekintette az Európai Örökség programjának sikerre vitelét. Mandátumának ideje alatt született meg a politikai megegyezés az európai intézmények között, melynek nyomán az EP Kulturális és Oktatási Bizottsága (CULT) a Parlament elé terjesztette elfogadás végett a törvényt.

Mindezidáig 18 ország – köztük **Románia** és **Magyarország** – vett részt a programban, és területükről 64 helyszín – köztük a **visegrádi királyi palota** és a **bukaresti Román Atheneum** – nyerte el az Európai Örökség Címet.

Ezután valamennyi más tagállam pályázhat a címre. A helyszínek kiválasztása kétévenként történik, egy alkalommal országonként két-két javaslat tehető. Legközelebb 2013-ban ítélik oda az európai örökség minősítést. A kiválasztás során előnyt élveznek az olyan helyszínek, amelyek az Európai Unió történetében, illetve annak létrejöttében fontos szerepet játszottak.

Az Örökség-program vitájában **Tőkés László** erdélyi képviselő azt hangsúlyozta, hogy a Cím odaítélése, illetve közös örökségünk számbavétele és felmutatása által minden tagország és nemzet – ezenképpen **egész Európa gazdagodik**. Különösképpen fontosnak ítélte, hogy a kulturális sokszínűség európai politikájának eme újabb eszköze nagy mértékben elősegíti az Unió keleti részén található, eleve hátrányos megítélésben részesülő tagországok és nemzetek **európai felzárkózásának** a folyamatát. Felszólalásában **Elena Băsescu** képviselőnő rámutatott arra, hogy Románia kezdettől fogva a kezdeményező országok közé tartozott, míg **Bagó Zoltán** néppárti képviselő a magyar EU-Elnökség érdemeit méltatta a törvénykezdeményezés elfogadtatásában.

A vita összegzése rendjén **Androulla Vassiliou** kulturális biztos a program eredményes életbeléptetését szorgalmazta, és az ügy hosszú távú sikerét „jósolta".

Paliadeli képviselőasszony annak a reményének adott hangot, hogy az értékek jelenkori válsága közepette a **kulturális értékrend helyreállítása** az Európa általános válságából való kiút megtalálásához is hozzá fog járulni.

Külön is említésre méltó, hogy az elfogadott jogszabály lehetővé teszi majd olyan hazai, illetve erdélyi helyszínek Európai Örökség Címre való előterjesztését, mint amilyen a **temesvári református templom** és a **Mária-tér**, melyek a romániai rendszerváltozás révén megnyitották az utat Románia európai integrációja előtt. Ennek sikere esetén az **Európa Kulturális Fővárosa** címre is nagyobb eséllyel pályázhat Temesvár.

Strasbourg, 2011. november 16.

Temesvár Európa Kulturális Fővárosa lehetne

Hozzászólás az Európai Örökség Cím vitájához

Az Európai Parlament, a Bizottság és a Tanács, valamint az egymást követő spanyol, belga és magyar elnökségek munkája és együttműködése iránti elismeréssel köszöntöm az **Európai Örökség Cím** uniós érvényű létrehozását.

Az új cím nem ismétli meg, hanem szerencsés módon kiegészíti a már létező, olyan nemzetközi programokat, mint amilyenek az **UNESCO-Világörökség** vagy az **Európa Tanács „európai kulturális útvonalak"** elnevezésű programja, és emezekkel együtt összefoglalni és integrálni hivatott az Unió tagországainak **nemzeti kulturális örökségeit**.

Az Európai Örökség általános kiterjesztése kiváltképpen fontos és kedvező az Európai Unióhoz utóbb csatlakozott, **kevésbé ismert**, illetve a korábban **a Vasfüggöny által elzárt**, kelet- és közép-európai országok és nemzetek számára, melyek egyetemes értékeinek a közös kulturális örökségbe való beillesztése hathatósan elősegíti **ezek tényleges integrációját** és **Unióhoz való felzárkózását**.

Az Európai Örökség Cím általános bevezetése révén minden, az Uniót alkotó nemzet egymás által gazdagodik, és **az egész Európa gazdagabbá válik**.

Strasbourg, 2011. november 15.
Tőkés László EP-alelnök

Bethlen Gábor fejedelemre emlékeztek Nagyváradon

„Erdély aranykorának" fejedelmére, a 17. századi magyar történelem egyik legjelentősebb személyiségére, **Bethlen Gáborra** emlékeztek 2011. november 15-én, Nagyváradon, születésének 431., halálának 382. évfordulója alkalmából. Az erdélyi fejedelem 2003-ban állított szobránál egybesereglett, mintegy száz résztvevőt **Nagy József Barna**, a megemlékezést szervező Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) Bihar megyei szervezetének ügyvezető elnöke köszöntötte, majd beszédet mondott **Török Sándor** az EMNT Bihar megyei elnöke. „Az erdélyi fejedelem 1580. november 15-én született a Hunyad vármegyei Marosillyén, majd 1629-ben ugyanezen a napon hunyt el Gyulafehérváron", indította beszédét Török. Felelevenítette, hogy 2003 májusában a Királyhágómelléki Református Egyházkerület akkori püspöke, **Tőkés László** állította és a nemzet miniszterelnöke, **Orbán Viktor** avatta fel az eredetileg 1941-ben, Kós András szobrászművész által készített plasztikát. A nyolc évvel ezelőtti ünnepi eseményt beárnyékolta, hogy a magyar erdélyi fejedelem nevét „Bethlen Gabriel"-ként tüntették fel a szobor talapzatán és csak hosszú pereskedés árán sikerült elérnie az egyházkerületnek azt, hogy Bethlen Gábor Bethlen Gábor lehessen, fogalmazott a megyei EMNT-elnök.

A fejedelem történelmi jelentőségét méltatva Török Sándor elmondta: Erdély aranykora fűzhető Bethlen Gábor személyéhez. Az ő idején Erdély önállósodott a törökök által elfoglalt Magyarországtól, az „autonómia" megvalósulása azonban nem jelentette a Szent Korona megtagadását. Bethlen Gábor nemcsak az erdélyi szászokat pártolta, hanem az erdélyi románságot is, mindemellett iskolákat, akadémiát alapított, mutatott rá Török. Végezetül elmondta: példamutató mindaz, amit erdélyi fejedelmünk a nemzet javára felmutatott. Azt üzeni a mai erdélyi magyar politikusoknak is, hogy csak elszántság, hit és Istenbe vetett bizodalom szükséges ahhoz, hogy Erdélynek újra „aranykora" legyen. Nagy József Barna az elhangzottakhoz hozzáfűzte, hogy az erdélyi fejedelem 1620–1621 közt, I. Gábor néven magyar király is volt, bár a Szent Koronával sohasem koronázták meg.

Mihály Erzsébet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. képviseletében vett részt a megemlékezésen. Ünnepi beszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy Bethlen Gábor példaként áll az utókor előtt. Móricz Zsigmond Erdély-trilógiájában hangzik el a fejedelemnek tulajdonított híres mondás: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet". Ennek a gondolatnak a jegyében, az egységes magyar nemzet gondolatával kell, hogy mindenki szolgálja a maga ereje szerint a nemzet javát, mondta Mihály Erzsébet.

A megemlékezés utolsó részében a jelenlévők megkoszorúzták Bethlen Gábor szobrát, végül a Szózat eléneklésével zárult a méltóságteljes ünnepség.

Nagyvárad, 2011. november 15.

A Bihar megyei EMNT
Sajtószolgálata

Az EMNT Bihar megyei szervezetének képviselői megkoszorúzták Bethlen Gábor szobrát

Romastratégia az Európai Unióban

Határozottabb fellépésre van szükség a cigányság védelmének érdekében

Történelmi fontosságú előrelépésnek tekinthetjük A romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló **Jelentés** idén márciusban való elfogadását az **Európai Parlament** strasbourgi plénumán. A magyar EU-Elnökség egyik legfőbb eredményének számít, hogy június végén az **Európai Tanács** jóváhagyta és útjára indította a romák társadalmi befogadását célzó nemzeti stratégiák uniós keretrendszerét. Ezek után az **Európai Bizottságra**, valamint az egyes **tagországokra** hárul az **uniós romastratégia**, illetve az ennek részét képező **nemzeti romastratégiák** érdemi kidolgozása és végrehajtása.

Hosszú hónapok elteltével több európai parlamenti képviselőcsoport **szóbeli választ igénylő kérdéseket** intézett az Európai Tanácshoz, ezúton kérve számon az uniós stratégia életbeültetésének a késlekedését, a nemzeti stratégiai programok határidőre való benyújtásának az elmaradását, valamint a romákkal szembeni hátrányos megkülönböztetés folytatódását, illetve a helyzetük javítására irányuló intézkedések elmulasztását. Az **Európai Néppárt** képviselőcsoportja nevében **Járóka Lívia** és **Simon Busuttil** képviselők fordultak kérdéssel az Európai Tanácshoz, melyben az eddiginél határozottabb fellépését sürgetik a cigányság védelmében és érdekében.

Tőkés László erdélyi képviselőnk **írásbeli hozzászólásával** kapcsolódott be az Unió területén élő, mintegy tizenkét milliónyi cigány népesség helyzetéről szóló **parlamenti vitába**, melyre ma délután került sor a testület strasbourgi plenáris ülésén. A Roma Integráció Évtizede (2005–2015) elnevezésű európai program meghiúsulására visszautalva, az Unió **erkölcsi kötelességének** ítélte a romastratégia végrehajtását, hasonlóképpen a tagországok **felelősségének** saját stratégiai programjaik kidolgozását és életbe léptetését.

Strasbourg, 2011. november 16.

Írásbeli hozzászólás a romák helyzetéről szóló EP-vitához

Köztudott, hogy az Unió tagállamainak ez év végéig kellene benyújtaniuk **nemzeti stratégiáikat** a romák társadalmi befogadását célzó **európai romastratégia** keretrendszerének részeképpen. Rendkívül lehangoló – és elgondolkodtató –, hogy a kitűzött határidő lejártának vészes közeledése ellenére, ez ideig csupán **Magyarország** és **Románia** készítette el tízéves stratégiai programját, valamint **Svédország** készített elő egy törvénytervezetet ebben az ügyben. A sajnálatos eset joggal idézi fel bennünk **A Roma Integráció Évtizede** (2005–2015) elnevezésű európai programnak a csúfos kudarcát – aminek éppenséggel a jóvátétele és behelyettesítése céljából jött létre a romák befogadásának uniós keretprogramja.

Ideje volna, hogy az Európai Unió és tagállamai végre **komolyan vegyék** nem csupán a társadalom perifériájára szorult és mélynyomorban élő, több mint tízmilliós lélekszámú **cigányságot**, hanem: legalább ennyire **önmagukat**, saját vállalásaikat!

Szégyen, hogy nem tudunk – vagy nem igazán akarunk – érvényt szerezni saját határozatainknak és megállapodásainknak.

Mind erkölcsi, mind gazdasági és politikai szempontból tekintve **közös európai érdekünk,** és valamennyi tagországnak saját **nemzeti érdeke**, hogy ennek a helyzetnek véget vessünk, és a tettek mezejére lépve, az általunk egységesen elfogadott uniós romastratégiát gyakorlatba ültessük.

Strasbourg, 2011. november 16.

Tőkés László
EP-alelnök

Összefoglaló a november 14-17-i strasbourgi plenáris ülés fő eseményeiről

Uniós program a méhészet védelmében

A képviselők uniós programot szeretnének a méhek egészségének biztosítása érdekében. A méhek kipusztulásának súlyos következménye lenne az európai élelmiszer-ellátásra és a környezeti egyensúlyt is veszélyeztetné. A méhészeti szektor 600 ezer embernek ad munkát Európában.

Összefogásra van szükség

Transzatlanti összefogásra van szükség a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés ösztönzésére – véli a Parlament a november 28-i EU-USA csúcs előtt. A képviselők szerint a csúcson foglalkozni kell a külügyekkel is, így a palesztin, szír, líbiai és iráni helyzettel.

Állásfoglalás a szakemberek külföldi munkavállalásáról

Egyszerűsíteni kell a szakképesítések kölcsönös elismerésének folyamatát, hogy kevesebb adminisztráció akadályozza a szakemberek külföldi munkavállalását – áll a Parlament által elfogadott állásfoglalásban.

Hitelmulasztási csereügyletek

Az EP elfogadta azt a javaslatot, amely korlátozza a hitelmulasztási csereügyletekkel (CDS) való kereskedelmet és ezek shortolását. A CDS egy származékos pénzügyi termék, amellyel fizetésképtelenség ellen biztosíthatja be magát a vásárló. Az új szabályozás célja, hogy növelje az átláthatóságot azáltal, hogy gyakorlatilag megszüntet bizonyos típusú CDS-ügyleteket, megnehezítve ezzel az egyes országok fizetésképtelenségére való spekulációt.

LUX-díjas lett A Kilimándzsáró hava

Robert Guédiguian filmje, a „Les neiges du Kilimandjaro" (A Kilimandzsáró hava) nyerte idén a Parlament filmdíját, a LUX-díjat. A film napjaink társadalmi egyenlőtlenségeit és szociális dilemmáit mutatja be, és a tolerancia fontosságára hívja fel a figyelmet.

A gazdasági kormányzásról vitáztak

Az európai gazdasági kormányzásról vitáztak a képviselők José Manuel Barrosóval, Herman Van Rompuyjal és Jean-Claude Junckerrel. A frakcióvezetők többsége szerint amennyiben módosítják az uniós szerződéseket, azt a nemzeti parlamentek és az Európa Parlament bevonásával kell megvalósítani.

Merészebb célok környezetvédelem terén

A Parlament szerint az EU-nak a durbani ENSZ-klímakonferencián egységesen kell támogatnia a kiotói jegyzőkönyv célkitűzéseinek továbbvitelét, és merészebb célokat kell megfogalmazni annál, hogy 2020-ra 20%-kal csökkentsék az üvegházhatású gázok kibocsátását.

Szabályoznák az online szerencsejátékokat

A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy önállóan szabályozzák az online szerencsejátékokat, de együtt kell működniük a határon átnyúló, illegális fogadások felszámolása, a gyermekek védelme, és a szerencsejáték-függőség kialakulása érdekében – áll az EP által elfogadott állásfoglalásban. Az ágazat évente 10 milliárd eurós bevételt könyvelhet el.

A romákat ért diszkriminációról tárgyaltak

A romákkal szembeni diszkriminációról tartott vitán a képviselők azt kérték az Európai Bizottságtól, hogy tegyen többet annak felszámolásáért. A tagállamokat arra ösztönözték, hogy 2011 végéig készítsék el nemzeti romastratégiájukat, amelynek célja a romák lakhatási körülményeinek javítása, munkaerő-piaci integrációja, egészségügyi helyzetének javítása és képzettségi szintjének növelése.

Versenyképtelen mozik

Túl drágák a digitális felszerelések a kis, független európai mozik számára, így nem tudnak versenyképesek maradni. Az EP szerint ezért az EU-nak támogatnia kellene őket, hogy könnyebben tudják beszerezni a 3D, HDTV és Blue-Ray technológiákat.

www.europarl.europa.eu

November 16-án a gazdasági kormányzásról szóló hatos csomagot is aláírták

Elítélik a MOGYE-n zajló törvénytelenségeket

2011. november 17-én Strasbourgban, az Európai Parlament székhelyén tartotta soros ülését az **Őshonos Kisebbségek Frakcióközi Munkacsoportja (Minority Intergroup).**

Az ülés első részében **Ali Türkeli**, a görögországi törökök szövetségének elnöke számolt be áldatlan helyzetükről. Az általuk lakott Nyugat-Trákiában állandó feszültséget okoz Görögország közösségük nemzeti identitását megkérdőjelező politikája. Mint elmondták, **Athén** nemcsak az identitásukhoz és nyelvhasználatukhoz kapcsolódó jogokat, de a gyülekezési szabadságukat sem biztosítja. Éppen ezért azt javasolták, hogy a koppenhágai kritériumokat ne csak a csatlakozni kívánó államokon, de a már uniós tagsággal rendelkező tagállamokon is kérje számon **Brüsszel**.

Második napirendi pontként, **Tőkés László** EP-alelnök javaslatára, a munkacsoport a romániai magyar felsőoktatás helyzetét tűzte napirendre, különös tekintettel a **Marosvásárhelyi Orvostudományi és Gyógyszerészeti Egyetem** (MOGYE) magyar karának újraindítása kapcsán kialakult botrányos helyzetre. Elöljáróban erdélyi képviselőnk elmondta: Transzilvániában évtizedek óta tart a románosítás politikája, és ez különösképpen az oktatási rendszerben érhető tetten. A MOGYE esete nem egyedi, hiszen az önálló **Bolyai Egyetem** 1959-ben való megszüntetése és a magyar nyelvű oktatás visszafejlesztése immár több évtizedes gyakorlat. A **Babeş-Bolyai** egyetemen tapasztalható közállapotokat híven példázza a kétnyelvű feliratokért küzdő **Hantz Péter** és **Kovács Lehel** egyetemi oktatók ellen 2007-ben, munkaszerződésük felbontásával végződő egyetemi retorzió. A román asszimilációs politikának talujdoníthatóan az Erdély 45%-át kitevő kisebbségi lakosság aránya mára már 20% alá süllyedt, és ez a politika változott formában ugyan, de még manapság is tovább folytatódik. Ezért is sürgetjük, hogy az Európai Unió a nemzeti közösségek és őshonos kisebbségek jogait biztosító normarendszert fogadjon el.

A gyűlésen elnöklő **Gál Kinga** magyar néppárti képviselő, a munkacsoport társelnöke az erdélyi magyar felsőoktatás helyzetét állandó problémaként jellemezte, és a marosvásárhelyi ügyet nagyon komoly jogsértésnek minősítette, melyet nem szabad tétlenül elnéznünk.

Ezután **Brassai Attila,** a **Bolyai Kezdeményező Bizottság** (BKB) elnöke kapott szót, aki maga is a MOGYE előadótanára. Mint elmondta, a hatvan évvel ezelőtt még színtiszta magyar intézményként működő egyetemen mára már az önálló magyar tagozat létrehozása sem lehetséges, annak ellenére, hogy erre az egyetem vezetőségét az új tanügyi törvény kötelezi. Az erdélyi magyarok egyik legfontosabb oktatási intézményében, a több évtizedes hagyományra visszatekintő és komoly szakmai megbecsülésnek örvendő egyetemen a magyar oktatást lépésről lépésre számolják fel. A tanügyi törvény február 8-i hatályba lépését követően, az egyetemen román–magyar vegyes munkacsoport alakult, amely az ezen törvényhez igazodó **egyetemi charta** (belső működési szabályzat) kialakításán dolgozott. A több hónapon át zajló tárgyalásokon kompromisszum látszott körvonalazódni, az új szervezeti felépítésben létrehozandó, különálló román és magyar önálló főtanszékek létrehozására nézve június 16-án azonban az Orvosi Kari Tanácsban a román fél, leszavazva saját javaslatát, elállt az addigi tárgyalások megegyezéseitől, és olyan chartát javasolt közvitára, amely a magyar karokat megszüntetné. A jelenleg kialakult áldatlan állapot annak a következménye, hogy az egyetem jelenlegi vezetősége nem hajlandó tiszteletben tartani és alkalmazni a tanügyi törvény előírásait, a magyar tagozat létrehozására vonatkozóan. Brassai azzal zárta előterjesztését, hogy amennyiben a MOGYE elfogultan rosszindulatú vezetői nem tartják tiszteletben az érvényben lévő törvényeket, a kormány megvonhatja az egyetem költségvetési támogatását, tehát az intézmény létét veszélyeztetik azok, akik az autonóm magyar oktatás ellen szavaztak.

A kérdések és hozzászólások rendjén elsőként az **Európai Szabad Szövetség** frakciótagja, **Francois Alfonsi** korzikai képviselő kért szót, és aziránt érdeklődött, hogy fordultak-e bírósághoz a magyar tagozat vezetői, s mi lehet egy bírósági eljárás optimális kimenetele. A korzikai képviselő hozzátette: az unió nem lehet közömbös egy tagállamon belül elkövetett diszkriminációval szemben. Hangsúlyozta,

A Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem helyzetét ismertették az EP-ben

megengedhetetlen volna az, hogy a tagállami hatáskörre hivatkozva Európa „mossa kezeit".

Winkler Gyula erdélyi néppárti képviselő azt hangsúlyozta, meg kell találni az egyensúlyt az önálló intézményépítést biztosító önrendelkezés és az ezt optimális esetben kísérő decentralizáció között. Ezután **Sógor Csaba** erdélyi néppárti képviselő következett, aki **Markó Béla** miniszterelnök-helyettes nyilatkozatát idézte, miszerint: a tanügyminisztérium nem fogja engedélyezni egy, a törvénnyel ellentétes charta életbe lépését. Amennyiben tárgyalásos úton nem lesz eredmény, a bírósághoz fognak fordulni.

A bizottsági szakértőként jelen lévő **Davyth Hicks** azt a kérdést tette fel, hogy **Románia**, mint az **Európa Tanács Kisebbségvédelmi Keretegyezményének** aláírója, miért nem tartja be ennek előírásait. **Surján László** néppárti képviselő azt emelte ki: a román politikának mindig is jellemzője volt, hogy gyakorta saját országának törvényeit sem tartotta be. Sajnos sem az Unió, sem pedig az Európa Tanács nem rendelkezik igazán hatékony kényszerítő eszközökkel az ilyen esetek orvoslására. Éppen ezért továbbra is az európai fórumok elé kell tárni a diszkriminatív ügyeket, az EU-nak mihamarabb el kellene fogadnia egy, az őshonos nemzeti közösségek jogait biztosító normarendszert.

Válaszában Brassai Attila azt mondta, a bírósági út nagyon hosszú volna, az egyetem sorsa viszont mostanság fog eldőlni. Amennyiben nem indul be a magyar tagozat, a jelenleg üresen álló állásokra is az eddig gyakorolt nepotizmus szerint fognak román nemzetiségű tanárokat alkalmazni, az egyetem elrománosítása tehát mégcsak felerősödhet. Ugyanakkor kifejezte abbéli reményét is, hogy a román többségi vezetők is belátják végtére, hogy a román tanügyi törvény reájuk is vonatkozik, és végül is beindul az önálló magyar tagozat.

„... A MOGYE esete nem egyedi, hiszen az önálló Bolyai Egyetem 1959-ben való megszüntetése és a magyar nyelvű oktatás visszafejlesztése immár több évtizedes gyakorlat. ... "

Zárszavában Gál Kinga képviselőasszony a demokrácia és a jogállamiság fokmérőjének nevezte a MOGYE helyzetét, és azt hangsúlyozta, hogy az Unió és az Európa Tanács szakértőinek továbbra is figyelemmel kell kísérniük a romániai jogsértéseket.

A munkacsoport ülésén Tőkés László meghívására öt erdélyi magyar újságíró is részt vett. **András Ildikó, Szász Emese, Gergely Imre, Rédai Attila Zoltán és Kristó Róbert** székelyföldi újságírók, az ülést megelőzően erdélyi képviselőnk irodájának szervezésében találkoztak **Gál Kinga** magyar, **Monica Macovei** román, **Piotr Boris** lengyel, **Herbert Dorffman** dél-tiroli német néppárti és **Hannu Takkula** finn liberális képviselőkkel, **Hölvényi Györggyel**, a néppárti frakció vallásügyi szakértőjével, valamint a román és a magyar néppárti delegáció sajtó-asszisztenseivel.

Strasbourg, 2011. november 17.

Pártközi együttműködés Érmindszentért

a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) Szatmár megyei Szervezete és az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) Partiumi Szervezete között

Azon meggyőződés által vezérelve, hogy **Érmindszentnek**, nagy költőnk, **Ady Endre** szülőfalujának és vonzáskörzetének a gazdasági és szellemi rehabilitációja olyan nemzeti érdek, amelyet nem szabad pártpolitikai csatározások tárgyává tenni és amelynek sikere közös erőfeszítést igényel,

Alulírottak, **Csehi Árpád**, az RMDSZ Szatmár megyei Szervezetének elnöke és **Zatykó Gyula**, az EMNP megbízott partiumi regionális elnöke, szervezeteik nevében vállalják, hogy egyeztetnek Érmindszent és környéke gazdasági, területfejlesztési és kulturális rehabilitációs terveinek kidolgozása során, és lehetőségeik szerint együttműködnek annak gyakorlatba ültetése érdekében, kiemelt módon gondot fordítva Érmindszentnek a régió gazdasági-szellemi vérkeringésébe való bekapcsolására, illetve az Ady Endre örökségét éltetni hivatott emlékhely kiépítésére.

Jelen szándéknyilatkozat tartalmi kérdéseinek és az együttműködés konkrét formáinak kidolgozására a paritás elve alapján eseti munkacsoport alakul.

Csehi Árpád
az RMDSZ Szatmár megyei
Szervezetének elnöke

Zatykó Gyula
az EMNP megbízott
partiumi regionális elnöke

Elszámoltathatják a nagyváradi Mecénás Alapítványt

Ady Endre szülőházának homlokzatát díszítő dombormű

Értesüléseink szerint a magyar kormány vizsgálja annak lehetőségét, hogy elszámoltatja a nagyváradi Mecénás Alapítványt a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Érmindszentre tervezett Ady-projektjének „eltérítése" miatt. Úgy tudjuk: az Ady-központ ügyét kivizsgáló budapesti jelentés feltárta, hogy az RMDSZ Bihar megyei vezetői irányította szervezet a mai napig nem számolt el a 320 millió forintos támogatással, amiből mindössze egy konferenciaközpont valósult meg.

Számos szabálytalanságot és rendellenességet fedezett fel az Érmindszentre megálmodott termálfürdő, irodalmi zarándokhely és termálszálló tervének átjátszása, valamint a Nagyváradon csak töredékében kiépült létesítmény megvalósítása kapcsán a magyar kormányzat részére készült jelentés. A lapunk birtokába került dokumentum rávilágít, hogy a Tőkés László vezette Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) által kidolgozott Ady-projektre 2002-ben odaítélt 320 millió forintos támogatást az időközben hatalomra jutott balliberális kormány politikai alapon vonta meg és ítélte oda a bihari Mecénás Alapítványnak és a nagyváradi katolikus püspökségnek. Mindezt úgy, hogy az RMDSZ Bihar megyei vezetői által létrehozott alapítvány konkrét tervvel sem rendelkezett a finanszírozás átirányításakor, később a pályázati célokat nem teljesítette, ráadásul a beruházás során elkészült épület használati joga negyven év múlva a román államra száll.

Elsiklatott szerződés

Az érmindszenti Ady-központ előtörténete 2001-ig nyúlik vissza, amikor a budapesti Gazdasági Minisztérium (GM) pályázatot ír ki a Széchenyi-terv forrásaiból A termálfürdők fejlesztésének, illetve kialakításának, valamint a kapcsolódó infrastrukturális és környezeti fejlesztés támogatására. Az év novemberében a KRE megbízási szerződést ír alá a NOS Szeged Szolgáltató Kft.-vel az Ady Endre szülőfalujában megvalósítandó termálfürdő, irodalmi zarándokhely és termálszálló megvalósíthatósági tanulmányának elkészítésére. A NOS Kft. elkészíti a tervet, a püspökség pedig benyújtja a pályázatot. Rockenbauer Zoltán, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium (NKÖM) vezetője 2002 májusában levélben értesíti a KRE-et, hogy a tárca megállapodást írt alá a GM-mel, melynek értelmében a tervezet megvalósítására ugyanabban az évben az Egyházi Kulturális Alap előirányzatából 320 millió forintot utalt ki. A vallási, kulturális-turisztikai termék létrehozását célzó projektben közreműködő szervezet a Magyarországi Református Egyház Tiszántúli Egyházkerülete (MRETE). A KRE Ady-projektjének vesszőfutása azután veszi kezdetét, hogy a Fidesz vereségét eredményező áprilisi országgyűlési választások nyomán felállt MSZP–SZDSZ-koalíció egyszerűen elsüllyeszti a Miniszterelnöki Hivatalhoz átkerült tervet. Az ügy pikantériája, hogy miközben Szalay István címzetes vallásügyi államtitkár 2002 szeptemberében „részletesen kidolgozott támogatási megállapodás" aláírását helyezi kilátásba Tőkés László püspöknek, Ady születésének 125. évfordulóján (november 23.), Érmindszenten Tőkés és Tempfli József nagyváradi római katolikus püspök pedig ünnepélyes keretek között leteszik a felépítendő termálfürdő és szálló alapkövét, a magyar kormány már eldöntötte: a projekt nem a Szatmár megyei faluban, hanem Nagyváradon valósul meg. Erről azonban a Medgyessy-kabinetnek az Ady-ünnepségen megjelent tagjai – Szabó Vilmos államtitkár, Bálint-Pataki József, a Határon Túli Magyarok Hivatala elnöke, Kósáné Kovács Magda MSZP-s országgyűlési képviselő – egy szót sem szóltak, bár sokatmondó, hogy az alapkőletételen már nem vettek részt. Szabó és Bálint-Pataki csak december 12-én közli személyesen Tőkéssel, hogy az Ady-projektet „Tempfli József püspöknek adták át", ugyanakkor tudomására hozták, hogy az Ady-központ változott helyszínen, Nagyváradon valósul meg, építtetője pedig a Mudura Sándor vállalkozó (Medgyessy Péter exkormányfő barátja) és Kiss Sándor, a bihari RMDSZ akkori választmányi elnöke által létrehozott Mecénás Alapítvány. Közölték mindezt olyan körülmények között, hogy két nappal korábban Lakatos Péter, a bihari RMDSZ akkori elnöke a Mecénás Alapítvány és Fodor József püspöki helynök a nagyváradi római katolikus püspökség képviseletében támogatási szerződést írt alá velük Budapesten, egy nagyváradi objektum felépítése ügyében, az érmindszenti pályázat másaként.

Kicsúszott a talaj

Forrásaink feltételezik: a 2002. augusztus 1-jén bejegyzett Mecénás Alapítványt éppen azért hozták létre, hogy az átirányított 320 millió forintot (1,1 millió euró) a szervezet

fogadni tudja. Noha alapító okirata szerint az alapítvány arra hivatott, hogy évente tíz magyar és tíz román diáknak nyújtson tíz hónapig havi 200 lejes ösztöndíjat, a Mecénás csak a nagyváradi önkormányzat 2003. január 30-i ülésén megszavazott határozat alapján kapott – 49 évre ingyenes használatra – egyhektáros építési telket, amelynek fejében vállalta a fiatalok támogatását. A telekre az Ady Konferencia Központ 320 millió forintos beruházásának elkezdése érdekében volt szükség. A Krónika birtokába jutott feljegyzés rávilágít, hogy miközben az NKÖM egy pályázat elbírálása nyomán irányozta elő a támogatási összeget a KRE-nek, a Medgyessy-kormány nem pályázat útján szerződött a Mecénással, sőt a megállapodásból kizárta a Tiszántúli Református Egyházkerületet, holott eredetileg a pénzfelhasználás szempontjából jelentős kitételként szerepelt, hogy a projekt megvalósítása a magyarországi egyház közreműködésével valósítható meg. A Mecénás Alapítványhoz 2003 júniusától 2004 novemberéig hat részletben futott be a támogatási összeg, ám a tervezett termálszálló helyett mindössze egy – főleg politikai, ifjúsági és művelődési rendezvényeknek otthont adó – konferenciaterem valósult meg. Nem érdektelen egyébként, hogy a Mecénás 2003 augusztusában a szerződés módosítását kezdeményezi arra hivatkozva, hogy a váradi építési terület alatt vezetékek húzódnak, és teljes talajcserére van szükség – mindez később indokként szolgál arra is, miért akadozik a projekt kivitelezése –, holott a NOS Kft. által az új helyszínre is elkészített megvalósíthatósági tanulmánya ennek ellentmond, leszögezve: nincsenek föld alatti vezetékek. Ráadásul a kifizetések úgy indulnak, hogy a Mecénás fel sem mutatott megvalósítási tanulmányt, amely majd csak 2003 júliusában készül el.

Mindezek dacára Petróczi Sándor, a HTMH alelnöke 2006 áprilisában jelzi Szabó Vilmos nemzetpolitikáért felelős politikai államtitkárnak, hogy megtekintette az épülő Ady Konferencia Központot, és javasolja a támogatási program lezárását. Ami meg is történt, noha tételes elszámolás nem történt, és az intézmény sem készült el. Mindezt Kiss Sándor, a Mecénás kuratóriumának elnöke korábban a Krónikának azzal magyarázta, hogy a magyar kormánytól kapott támogatás távolról sem fedezte a projekt megvalósításának teljes költségét. Az ügy kapcsán a második Orbán-kormány hivatalba lépése után készített belső vizsgálatok arra a következtetésre jutottak, hogy a Kiss Elemér kancelláriaminiszter vezette Miniszterelnöki Hivatal érintett ügyvezetői és vezetői nem tartották be a közigazgatási, illetve az államigazgatási eljárásról szóló törvényt, továbbá a belső és pénzkezelési szabályzatokat. Különösen kifogásolja a jelentés, hogy a beruházás tárgya 49 év múlva a román állam, pontosabban a nagyváradi önkormányzat tulajdonába száll, és a magyar adófizetők pénze nem a határon túli magyarságot szolgálja.

Politikai-gazdasági összefonódások

A dokumentum megállapítja: az Érmindszenten létesítendő termálfürdő és vallási-kulturális zarándokhely megvalósításának meghiúsításában részvevő személyek mulasztással működtek közre abban, hogy a KRE és az MRETE ne tudja végrehajtani a beruházást. „Továbbá feltehetőleg együttműködtek abban, vélhetőleg jogellenesen vagy etikátlanul, hogy az MH a magyar költségvetésből a román állam nagyváradi önkormányzatát gyarapítsa" – szögezi le a jelentés.

Az eltérített Ady-projekt esetében nem mellékes, hogy a kudarcba fulladt terv mögött álló Mecénás Alapítvány vezetőségében fellelhető az RMDSZ Bihar megyei szervezetének teljes vezérkara. A szövetség területi szervezetét irányító Kiss Sándor elnökölte alapítvány igazgatója Szabó Ödön, az RMDSZ megyei ügyvezető elnöke, a kuratórium tagja továbbá Biró Rozália nagyváradi alpolgármester, a megyei választmány elnöke, Lakatos Péter, a nemrég a számvevőszék vezetőségi tagjává kinevezett volt parlamenti képviselő és Földes Béla egykori városi tanácsos. Ugyanezek a politikusok irányítják az RMDSZ másik szervezetét, a Partium Alapítványt is, ugyanakkor jórészt valamennyien jelentős gazdasági holdudvart építettek ki maguk körül, cégeik pedig több esetben összefonódnak. Biró és Kiss egyaránt részvényese például a Bioland, Biolact, Pro Idea, Soft Partner, Lancelot vagy Alexis Kft-nek, Lakatos a Sinteza Rt., az Interprotect és a Sprinkler Kft. részvényese (utóbbi havi száz euróban részesül a váradi színháznak nyújtott tűzvédelmi szolgáltatásáért), míg Szabó a Gubeur Consult Kft. ügyvezetője és részvényese, továbbá a Consacs Kft. ügyvezetője. (Az RMDSZ-es ügyvezető cége különben szerződéses viszonyban áll a magyar kormány befektetési és kereskedelemfejlesztési ügynökségével, az ITD Hungary Zrt-vel). A legnagyobb üzletember-politikusnak egyértelműen Kiss Sándor számít közülük, akinek jelentős médiabirodalmat is sikerült kiépítenie: érdekelt a Partium Rádióban, a nagyvarad.

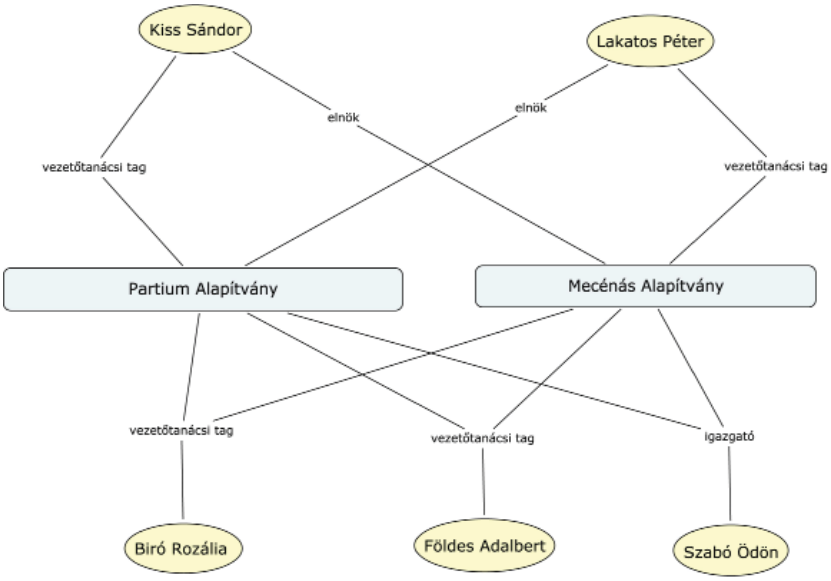

ro hírportálban, ezen kívül a Bihar Megyei Tanács kiadásában és finanszírozásában jelenik meg a Várad folyóirat, amely kiegészül a szintén az RMDSZ-hez kötődő Biharország hetilappal (utóbbi két kiadványt idén 401 ezer lejjel finanszírozta a megyei önkormányzat). Mint arról beszámoltunk, a bihari RMDSZ-politikusok gazdasági érdekeltségeit és vagyonosodását „bogarászni" kezdte az Országos Feddhetetlenségi Ügynökség is. Az ANI legutóbb Biró Rozália ellen indított eljárást, mivel alpolgármesterként úgy adta bérbe a Partium Alapítványnak – amelynek alapító és vezetőtanácsi tagja –, a Léda-házat, hogy az nem is volt a város tulajdona. Lakatos Péter vagyonosodása ügyében ugyancsak vizsgálódik az ANI, amely 11 ezer eurós különbséget vélt felfedezni a volt honatya korábbi jövedelme és kiadásai között. Lakatos azonban abszurdnak, fölöslegesnek és boszszúhadjáratnak tartja az eljárást, majd miután nemrég a nagyváradi bíróság jóváhagyta az ANI szakértői vizsgálatát, beperelte az ügynökséget.

Rehabilitálnák Érmindszentet

A magyar kormánynak a meghiúsult váradi Ady-létesítménnyel kapcsolatos álláspontjától függetlenül esély körvonalazódik arra, hogy – ha több mint egy évtizedes csúszással is – Érmindszenten mégis megvalósuljon a KRE által eltervezett termálfürdő és irodalmi zarándokhely. Ezt támasztja alá Szászfalvi Lászlónak, a magyar Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkárának a hét elején Szatmárnémetiben tett látogatása is. Szászfalvi pozitív választ adott Toró T. Tibor, az EMNT ügyvezető elnöke előterjesztésére, miszerint a magyar kormány támogassa az érmindszenti projektet, hiszen a központ az egész kistérség számára fellendülést hozhatna, ugyanis az Ady-emlékhelyen kívül alkotótáborok és nagyobb rendezvények szervezésére alkalmas konferenciaközpont is helyet kapna a termálfürdő mellett. E téren csütörtökön már együttműködési megállapodás is született az RMDSZ és az Erdélyi Magyar Néppárt között. Csehi Árpád, az RMDSZ Szatmár megyei szervezetének elnöke (megyei tanácselnök) és Zatykó Gyula, az EMNP megbízott alelnöke, partiumi régió-koordinátora szándéknyilatkozatot írt alá a két szervezet együttműködéséről, melynek célja Ady szülőfalujának és vonzáskörzetének gazdasági és szellemi rehabilitációja. A két fél megegyezett abban, hogy egy ilyen kiemelkedő nemzeti érték nem szabad politikai csatározások színtere legyen, hiszen a megőrzéséhez közös erőfeszítésekre van szükség. A felek a további egyeztetési folyamat során kidolgozzák Érmindszent és környéke gazdasági, területfejlesztési és kulturális rehabilitációs terveit, és mindent megtesznek, hogy Érmindszentet bekapcsolják a régió gazdasági és szellemi vérkeringésébe. Az együttműködésen belül kiemelkedő projektnek számít az Ady Endre örökségét éltetni hivatott emlékhely fejlesztése.

Krónika, 2011. november 18.

Rostás Szabolcs

Nyilatkozat Érmindszent ügyében

2002 nyarán a hatalomba visszakapaszkodott magyarországi utódkommunisták csak azért, hogy személyemet büntessék, egy politikai döntés alapján **Ady Endre** költőóriásunk szülőfaluját, **Érmindszentet** megfosztották egy érték- és munkahelyteremtő beruházástól. Az első **Széchenyi Terv** keretében megpályázott és kedvezőn elbírált kulturális központunkat vették el a **Királyhágómelléki Református Egyházkerülettől** (KRE), illetve az érmindszenti emberektől, akiknek javára szolgálni kívántunk.

2002 novemberében, az évfordulói Érmindszenti Zarándoklat alkalmával **Szabó Vilmos** akkori posztkommunista államtitkár rezzenetlen arccal úgy állta végig az ünnepséget és a tervezett **Ady Endre Kulturális Központ** alapkőletételét – amelyet a későbbiek során talán jóhiszeműségében megvezetett, emiatt kétes szerepet vállaló **Tempfli József** megyéspüspökkel együtt végeztünk el –, hogy mindeközben tudván tudta: mi akármit is mondunk és teszünk, a „pártaktíva" által már korábban meghozott döntés értelmében a létesítményre elnyert **320 millió forinttól** úgyis meg fogják fosztani a jótevő egyházat, valamint a település fellendülésében reménykedő érmindszentieket.

Ami azonban a kormányzati színjátéknál és kamuzásoknál is kiábrándítóbb: Szabó és elvtársai kicsinyes boszszúhadjáratukhoz a határon túlon is partnerekre és cinkosokra találtak. 2002. december 10-én a sebtében létrehozott **Mecénás Alapítvány** képviseletében **Lakatos Péter**, a Bihar Megyei **RMDSZ** akkori elnöke, valamint a Nagyváradi Római Katolikus Egyházmegye képviseletében **Fodor József** vikárius szerződést írtak alá a balliberális kormányzattal egy **akkor még se helyszínnel, se hatástanulmánnyal, se érvényes pályázati dokumentációval nem rendelkező „kulturális objektum"** létrehozására. Szabó és elvtársai – bármely jogalap nélkül – a magyar adófizetők pénzéből 320 millió forintot vagyis a mi általunk pályázat útján elnyert összeget adtak oda a nagy semmire.

A történet folytatása is épp ily dicstelenre „sikeredett"! A 2003-ban, **Nagyváradra** átlopott „kulturális objektum" ma már a nagyváradi magyarság szégyene: „Ady Endre Kulturális Központ" néven gyakorlatilag egy **bálteremként** használt épület és egy félbe-szerbe hagyott **szálloda** torzója ékteleníti a városi strand szomszédságában 49 évi használatra kiutalt telket.

Hogy a bihari RMDSZ-es vezérkar – köztük: **Kiss Sándor** akkori Bihar megyei tanácselnök, **Bíró Rozália** alpolgármester és **Szabó Ödön**, az Alapítvány igazgatója – mire költötte a 320 millió forintot, azt nyolc év után sem tudni pontosan – ugyanis a minisztériumi irattárakban egyetlen érdemben értékelhető és tételes elszámolás is bajosan lelhető fel.

Összegezzük: Szabó Vilmos és kormánya a magyar református egy-

Tőkés László Érmindszenten

háztól és az érmindszenti – érmelléki – magyaroktól elvette az anyaországi adófizetők pénzét, hogy szűk fél évszázad múltán majdan **Nagyvárad önkormányzata**, közvetve tehát **a román állam** egy bálteremmel „gazdagodjon" – mi pedig megmaradjunk és a szegénységgel a szégyennel...

A két cikluson át regnáló, **Magyarországot** szétrabló és a végletekig eladósító szocliberális kormányt a választópolgárok tavaly végre leküldték a pályáról. Partiumi elvtársaikat a korrupcióellenes hatóságok vizsgálják, a román sajtó évek óta az indokolatlan vagyonosodásukról, kétes pénzügyleteikről és a hatalommal való visszaéléseikről szóló hírektől hangos, miközben ők egész bihari magyar közösségünket nevetségessé tévő „utcanév-fordításaikkal" vagy látványos kokárdagyártó akcióikkal próbálják elfedni évtizedes inkompetenciájukat és hitelesíteni politikai akarnokságukat. Legutóbb ismét „A Holnap városának" **Ady-kultuszát** szentségtelenítették meg, amikor az – úgy látszik, szokásukká vált – mutyival, immáron a szintén általuk létrehozott **Partium Alapítvány** fedőszerve alatt saját maguknak játszották át Diósyné Brüll Adél lakóházát, az ún. **Léda-házat**, amelyben szintén semmi sem történik.

Ezek után a lehető legkevesebb az volna, hogyha kikönyökölt tisztségeikről és megvásárolt pozícióikból „önként" lemondanának, nem okozván további visszafordíthatatlan károkat Biharország magyarságának. Ez azonban aligha várható el tőlük…

Az előadott szégyenletes történet legnagyobb vesztese azonban nem az előző püspök, mégcsak nem is a Királyhágómelléki Református Egyházkerület – hanem a mostoha sorsra jutott Érmindszent és környéke. Márpedig ők többet érdemelnek. A „**magyar ugar**" felszántása és felvirágoztatása nem csupán Ady Endrétől örökölt kötelességünk, hanem az ott élő magyar közösségnek is méltán tartozunk azzal, hogy ne hagyjuk sorsukra őket, hanem minden lehetőt megtegyünk értük.

Nemrégiben, a **Szászfalvi László** vallásügyi államtitkár látogatása alkalmából rendezett munkaebéden **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) elnöke **Csehi Árpád** Szatmár megyei RMDSZ-es tanácselnöknek egy közös **politikai állásfoglalás** elfogadását javasolta, amelyben vállalják, hogy „egyeztetnek Érmindszent és környéke gazdasági, területfejlesztési és kulturális rehabilitációs terveinek kidolgozása során, és lehetőség szerint együttműködnek annak gyakorlatba ültetése érdekében, kiemelt módon gondot fordítva Érmindszentnek a régió gazdasági-szellemi vérkeringésébe való bekapcsolására, illetve az Ady Endre örökségét éltetni hivatott emlékhely kiépítésére".

Elégtétellel és bizakodással szereztünk tudomást róla, hogy ezt az előremutató szándéknyilatkozatot azóta a Szatmár megyei önkormányzat elnöke, valamint **Zatykó Gyula**, az EMNP partiumi régióelnöke már alá is írták. Azok után, hogy – amint láttuk – a bírvágyó és megosztó politikai önzés Ady emlékét és az ő népét is csúfosan megrabolta, bizton kijelenthetjük, hogy az emberi, nemzeti **együttműködésnek** nincsen elfogadható mása – politikai nyelven szólva: **alternatívája**.

Ezt szem előtt tartva, bízunk benne, hogy az eltérített Széchenyi-terv visszaszerzése által Ady emlékezetéről és szülőfalujáról végre „lemossuk a gyalázatot". Bízva abban, hogy „**a perc-emberkék** ideje lejárt", ezúton is világossá kívánjuk tenni, hogy a posztkommunista „**disznófejű nagyurak**" által hátrahagyott romok eltakarítása után „**építésre készen a kövünk**" – és jobb sorsra érdemes népünk érdekében minden jóakaróval erre szövetkezünk.

Budapest, 2011. november 18.

Nyilatkozat: Etnomaffia, etnobiznisz és a „bőség kosara" esete

A nagyváradi önkormányzat alpolgármesternőjének, **Biró Rozáliának** nemes passziója a fennköltt **történelmi megemlékezés**, valamint a **koszorúzás**. Személyében a „süket hivatal" hordja koszorúit a vértanú **Szacsvay Imre** (Budapest, 2001. október 24.), a nagy Fejedelem, **Bethlen Gábor** (Nagyvárad, 2011. november 15.) és a vátész költőóriás, **Ady Endre** (Nagyvárad, 2011. november 22.) kegyhelyeihez.

Szónoki minőségében Biró Rozália Ibolya ilyeneket mond: „nekünk önállóan kell megállnunk a helyünket a szülőföldünkön, **egyenes gerinccel** és **felemelt fővel** (…), mert **a mi tetteinket** az utánunk jövő generációk fogják megítélni" (Bihari Napló, 2011. XI. 16.). „Nem lehet és nem szabad **kibúvókat** keresni. A kibúvók és az **önfelmentések** keresése helyett tegyük fel inkább a kérdést, hogy akarunk-e **magyar életet**, akarunk-e **jövendőt**…" (Bihari Napló, 2011. XI. 23.). (Kiemelések tőlünk.)

Tegnap, a **Magyar Állandó Értekezlet** (MÁÉRT) budapesti ülésén rossz érzés volt a nemzeti sorskérdésekről szóló Kárpát-medencei tanácskozáson **Kelemen Hunor** RMDSZ-elnök oldalán ott látni az **SZKT elnökasszonyát** a volt szocialista-liberális kormány volt államtitkárának, **Szabó Vilmosnak** a társaságában – hiszen **Kiss Sándor** elnökkel, valamint **Lakatos Péter**, **Földes Béla** és **Fodor József** kuratóriumi tagokkal, no meg **Mudura Alexandru** alapítóval együtt ők azok, akik erősen korrupciógyanús módon eltulajdonították és kudarcba fullasztották a Királyhágómelléki Református Egyházkerület **Széchenyi Terv** keretében elnyert, 320 millió forint értékű **érmindszenti Ady-pályázatát**.

A magyarhoni Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium vonatkozó **„Éles megállapításai”** a kezünkben vannak (kivonatait lásd mellékelve). A vizsgálati anyag **65. megállapítása** értelmében: „Az érmindszenti – Ady Endre – településen létesítendő termálfürdő és vallási-kulturális zarándokhely **beruházás meghiúsításában részt vevő személyek gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással működtek közre** abban, hogy a Széchenyi Terv keretében a Királyhágómelléki Református Egyházkerület és a Magyarországi Református Egyház Tiszántúli Egyházkerülete ne tudja végrehajtani az érmindszenti beruházást. Továbbá feltehetőleg együttműködtek abban, vélhetőleg jogellenesen vagy etikátlanul, hogy a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Köztársaság költségvetésének pénzéből a román állam nagyváradi önkormányzatát gyarapítsa, amennyiben a MECÉNÁS Alapítvány az átutalt pénzből végrehajtotta a beruházást.”

A **38. megállapítás** azt is kimondja, hogy: „A 2002. december 10-én aláírt szerződésbe **nem kellett volna bevonni a Nagyváradi Római katolikus Egyházmegyét**”.

A **42. megállapítás** 9. pontjában viszont azt olvashatjuk, hogy: **„A magyar költségvetés pénze nem a határon túli magyarságot szolgálja”**.

Az **57. megállapítás** szerint: **„Nem állapítható meg, hogy történt-e elszámolás**, a fellelhető dokumentumok nem utalnak arra, hogy megtörtént volna az elszámolás és **készült volna beszámoló a beruházás megvalósulásáról – olyan, ami pénzügyi és jogi szempontból értékelhető volna”**.

Ezek a tények. Azok a tények, amelyek arra vallanak, hogy – a Költő szavával szólva: „Lopnak a bőség kosarából”.

Ugyanebben a vonatkozásban **Dan Cristian Turturică**, a România Liberă 2011. november 17-i lapszámában „Az RMDSZ halálmenetéről” értekezik, a **korrupció** összefüggésében.

A tények ellenére **Szabó Ödön** Mecénás-igazgató még egyik legutóbbi nyilatkozatában is **azt hazudta**, hogy az Alapítvány „pályázat útján jutott támogatáshoz… és a pályázatot az illetékes magyarországi hatóságoknál elszámolta és lezárta” (Új Magyar Szó, 2011. XI. 21.).

Ezzel szemben azonban, nem csupán az „Éles megállapításokból”, hanem a mellékelt **szemléltető anyagokból** is világosan kitűnik, hogy a Bihari RMDSZ **etnobizniszre** alapozó alapítványi és média-kommandója az **etnomaffia** gyanúját keltő módon, sokrétű összefonódások szövevényének sűrűjében járva hatalmaskodik a bihari magyar kistársadalom életének egész spektrumában.

Látnivaló, hogy **Lakatos Péter** volt belügyi tiszt, a parlamenti képviselőségen át, maga is ezen az RMDSZ-es pályán emelkedett az **Állami Számvevőszék** korrupció tekintetében feddhetetlen, magas hivatalába…

A megvezetett **Tempfli József** „áldásával” – íme – ekképpen folyik „a Holnap városában” a kiváló Ady Endre nevének, emlékének és örökségének a meggyalázása – a róla elnevezett és az Ő szellemét meghazudtoló „kulturális központban”… Ezenközben pedig az alpolgármesternő és Tsai „egyenes gerinccel és felemelt fővel” szavalják „a jövő generációknak” „a magyar életet” és „a magyar jövendőt”… netalán a **Queens vendéglőben** vagy a **Lotus Plazában**…

Mindezek láttán okkal és joggal sürgetjük **a kettős elszámoltatást**, valamint **a kettős átvilágítást** – határon innen és túl, az egész – kommunizmus és nacionalizmus sújtotta – magyar világban!

Nagyvárad, 2011. november 25.

Tőkés László,
az Európai Parlament alelnöke

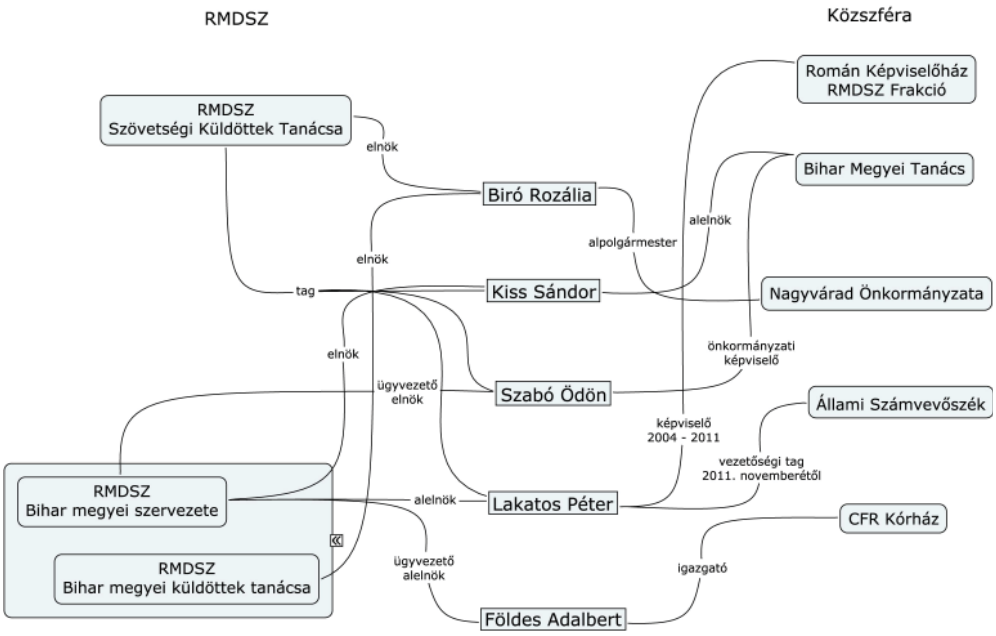

Magyarellenesség, korrupció és más aktualitások

A 2011. december 3-ra meghirdetett **III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó**, valamint a meghiúsított érmindszenti **Ady Endre-zarándokhely** volt a témája annak a sajtótájékoztatónak, amelyet **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke tartott ma délelőtt, Nagyváradon.

Az előző két év hagyományát folytatva, 2011. december 3-án, a nemzetek közötti párbeszéd és a testvéri közösségvállalás jegyében, illetve az embereket és népeket megosztó gyűlölet ellenében rendezi meg Budapesten a III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozót a Dunamelléki Református Egyházkerület, valamint Tőkés László európai képviselő Központi Irodája. „Olyankor szoktunk Ökumenikus Nagytalálkozót szervezni, amikor nagy szükség van a Kárpát-medencei magyarok összefogására. 2009-ben a szlovákiai államtörvény késztette összefogásra a magyarokat, most pedig a szerte a Kárpát-medencében tapasztalható magyarellenesség" – mondotta bevezetésképpen Tőkés László. **Sütő András** „Advent a Hargitán" című drámai alkotása nyomán az idei nagytalálkozó az **Advent a Hargitán – Advent Európában** címet viseli, mely egyszerre utal a bizakodással várt magyar jövendőre valamint az adventi várakozás lényegiségére. Az EMNT-elnök kijelentette: elfogadhatatlan az, hogy huszonkét évvel a rendszerváltás után, a Magyarországgal szomszédos országok kisebbségi politikájában még mindig menetrendszerű a „magyar kártya" kijátszása. Szlovákia élen jár a magyarellenes atrocitások tekintetében, ugyanakkor Romániában is bőven akad példa a nemzetünk elleni megnyilvánulásokra. Ez a választások közeledtével csak fokozódni fog, mondotta Tőkés László. Újságírói kérdésre válaszolva az EP alelnöke konkrét erdélyi példákat is említett, mint például a **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** helyzetét – melynek román vezetősége az oktatási törvény kötelező érvényű szabályozása ellenére sem hagyja jóvá a magyar tagozat létrehozását –, az egyes nagyváradi magyar vonatkozású szobrok többszöri megrongálását, a román sajtóban megjelenő magyarellenes provokációkat, vagy az erdélyi magyarokat súlyosan érintő, Románia területi átszervezéséről szóló terveket.

A sajtótájékoztató második felében Tőkés László a román újságírókkal is ismertette az Ady Endre-zarándokhely létrehozására szánt magyarországi támogatások **RMDSZ-es körök** általi eltérítésének hátterét. Mint ismertetes, ebben a témában egy héttel korábban **Budapesten** tartott sajtóértekezletet az EP-alelnöke. A **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** (KRE) által, a Széchenyi Terv keretében elnyert 320 millió forintos támogatást az időközben hatalomra jutott ballibe-rális kormány politikai alapon megvonta és odaítélte a bihari **Mecénás Alapítványnak** és a **nagyváradi katolikus püspökségnek**, magyarázta Tőkés László, aki 2002-ben még a KRE püspökeként bábáskodott az érmindszenti tervek felett. Az eltérített pénzből végül csupán az eredeti tervek töredéke valósulhatott meg, ráadásul nem Érmindszenten, Ady Endre szülőfalujában, hanem Nagyváradon. A KRE előző püspöke kitért arra is, hogy 2011-ben mintegy 32 millió forintnak megfelelő, adólejekből kapott támogatáshoz jutott az a **médiabirodalom**, amit a Mecénás Alapítvány, valamint a **Bihar megyei RMDSZ** vezetőségi köre megkaparintott. Továbbá a nagyváradi magyar közéletben fellelhető és ugyanezen „politikai és gazdasági elit" nevével fémjelezhető érdekfedésekre is rámutatott. „Ez az összefonódás a magyarázat arra, hogy miért nem terem Nagyváradon még a fű sem. Ezek a sáskák az okai ennek, akik kisajátítanak mindent és akik nem szívükből szeretik a magyarságot, hanem zsebükből" – fogalmazott Tőkés László. Végül a korrupció ellen emelte fel szavát az alelnök, mely sajnos erdélyi magyar közösségünk körében is létező jelenség. Hozzáfűzte: egyelőre nem tisztázott, hogy milyen jogi lépéseket lehet tenni az Ady-központ támogatásának törvényellenes eltérítése ügyében, mint ahogy az sem, hogy **Magyarország** az eljárás befejeztével hogyan érvényesítheti jogi követeléseit Romániában.

Arra az újságírói kérdésre, hogyan kommentálja **Markó Béla** a Szenátus élére való esetleges kinevezését, Tőkés László elmondta: az RMDSZ annyira asszimilálódott a bukaresti politikába, hogy nem lát különbséget aközött, hogy Markó Béla vagy egy másik párt képviselője vezeti-e a Felsőházat. Ennek kapcsán jelezte, hogy az erdélyi magyar közösség tudathasadásos állapotba került, hiszen ha például a kormány ellen akarnánk tüntetni, saját választottjaink ellen tüntenénk. Ez a hatalom csapdája, zárta szavait az EP alelnöke.

Nagyvárad, 2011. november 25.

Sajtótájékoztató Tőkés László nagyváradi irodájában

Irodalmi zarándoklat Érmindszenten

Ady Endre születésének 134. évfordulójára emlékeztek 2011. november 19-én, szombaton a költő szülőfalujában, a korábban Szilágy, ma Szatmár megyéhez tartozó **Érmindszenten**. A település református templomában ökumenikus istentisztelettel vette kezdetét az irodalmi zarándoklat, majd ezt követően Ady szülőházának udvarán, a költő mellszobránál folytatódott a megemlékezés, ahol elsőként **Csehi Árpád**, a Szatmár Megyei Tanács elnöke mondott köszöntőt. Hangsúlyozta: önös érdekeink helyett a nemzet érdekeit kell előtérbe helyeznünk. **Seszták Oszkár**, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés elnöke Ady Endrét egy új és igazságosabb élet hírnökének nevezte, aki kritikai önszemléletre próbálta rávezetni a nemzet fiait. Ostorozó szavai 2011-ben is érvényesek, tette hozzá az anyaországi elöljáró. **Szilágyi Mátyás** kolozsvári főkonzul példamutatónak nevezte Ady Endre életművét és hazaszeretetét. „Nagy költőnk féltve óvta a Partiumot, Erdélyt, a kicsiny hazát a szétszakadástól, a nemzethaláltól, mintegy előre látva a magyarság nagy tragédiáját, Trianont" – mondotta. **Gál András Leventének**, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkárának üdvözlő szavait **Nemes Csaba** politikai főtanácsadó tolmácsolta. „Úgy kell szolgálni a nemzet ügyét, hogy nem várunk érte fizetséget, és áldozatokra is készek vagyunk. Csak azt a csatát veszíthetjük el, amelyben el sem indultunk" – állt az államtitkár Budapesten keltezett levelében.

Az ünnepi beszédek sorát **L. Simon László** költő, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke nyitotta meg, aki erdélyi utazásainak élményét is felelevenítve a magyar-magyar és magyar-román megbékélés szükségességét hangsúlyozta. Kifejtette: „közös dolgunk erdélyi magyaroknak, anyaországi magyaroknak, romániai románoknak, hogy együtt tegyünk azért, hogy a magyarok továbbra is hazájuknak érezhessék a saját szülőföldjüket. Hogy megőrizhessék nyelvüket, kultúrájukat, hogy mindent megtehessenek azért, hogy azt a kultúrát és azt a nyelvet vihessék tovább, amelyet éppen Ady hagyott örökül számukra." Véleménye szerint az Érmindszenten született költő a felelős politizálás megtestesítője, saját lelkiismeretünk szimbóluma.

Megkoszorúzták Ady Endre mellszobrát Érmindszenten

Szili Katalin független országgyűlési képviselő, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnöke ünnepi beszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy Ady Endre egyszerre volt magyar és európai. Mindaz, amit költészete képvisel, arra emlékeztet bennünket, mai magyarokat, hogy alakítói lehetünk saját sorsunknak, legyen szó akár a jólétünk megteremtéséről, akár az autonómiatörekvésekről, hangoztatta a képviselőasszony.

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke beszéde elején felelevenítette az Ady születésének századik évfordulója alkalmából, az ébredező ellenállás évében, 1977-ben tartott zarándoklatot. Akkor a Szekuritáté ügynökeinek jelenlétében zajlott az ünnepség. Ezzel kapcsolatosan megjegyezte, hogy a tikosszolgálati dossziékban a mai napig megtalálhatóak a jelentések arról, hogy kik voltak jelen és mit mondtak. Visszaemlékezésében az EP-alelnök kitért a szabadulás esztendejében, 1990-ben szervezett első szabad zarándoklatra, majd a 2002-es évet is felidézte, melyet a „kisiklatás esztendejének" nevezett. Ekkor lopták el ugyanis a Királyhágómelléki Református Egyházkerület nyertes pályázatát és hiúsították meg az érmindszenti kulturális központ és termálfürdő megvalósulását, mondotta. Örömét fejezte ki, hogy most, 2011-ben újra együtt, a politikai pártállásokon felülemelkedve emlékezhetnek.

Az érmindszenti Ady-központ szükségességét hangoztatva Tőkés László elmondta: „Nem tehetjük meg azt, hogy Ady Endrét az egekig felmagasztaljuk, miközben Érmindszent lent marad a sárban. Kompromisszumokat lehet kötni, de megalkudnunk végképp nem szabad." A 320 milliós projekt meghiúsulása szerinte a hallgatásnak is köszönhető, hiszen nem volt aki felemelje szavát ellene. „Van amikor nem szabad hallgatni. »Góg és Magóg fia«, »a protestáló hit és a küldetéses vétó« apostola hogyan is tűrhetné meg, hogy itt álljunk és ünnepeljük őt miközben az elhallgattatás gyászos koszorúit hordjuk szobrának talapzatára" – hangzott a beszédben. Az ünneplés hitelét Tőkés László szerint csak az adja vissza, ha elég bátrak vagyunk a szólásra és a cselekvésre, Érmindszent érdekében.

Beszéde utolsó részében az EP-alelnök azt hangsúlyozta, hogy fel kell lépni a korrupció, az ország kifosztása és eladósítása ellen. Össze kell fogni, hiszen "éhes gyomorral és kifosztottan nem lehet jó magyarnak lenni."

Az Ady-költemények szavalásával és a költő megzenésített verseinek előadásával kísért ünnepség végén **Csűry István**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke mondott áldást, majd a résztvevők megkoszorúzták Ady Endre szobrát.

Nagyvárad, 2011. november 20.

Szerbia külügyminisztere az EP-ben

2011. november 22-én az Európai Parlament **Külügyi Bizottsága** (**AFET**) **Vuk Jeremicet,** Szerbia külügyminiszterét látta vendégül. A rendkívüli meghallgatáson megvitatták Szerbia európai integrációra való felkészülését, különös tekintettel arra, hogy az Európai Tanács decemberben fog dönteni a nyugatbalkáni állam csatlakozási tárgyalásainak megkezdéséről. Tudnivaló, hogy Szerbia 2009. december 22-én nyújtotta be európai uniós tagság iránti kérelmét.

Beszámolójában a külügyminiszter hangsúlyozta, hogy a nyugatbalkáni térségben továbbra is **az európai út** jelentheti az egyetlen valós alternatívát a béke és a biztonság megteremtésére. Ennek távlatában folytatják a **reformokat,** annak tudatában, hogy a volt Jugoszláv utódállamainak európai felzárkózása nem csupán a térség, hanem egész Európa közös érdeke. **Koszovó** vonatkozásában kormányának elkötelezettségéről biztosította a képviselőket a Belgrád és Pristina közötti párbeszéd folytatása, valamint a történelmi megbékélés iránt.

Eduard Kukan néppárti szlovák képviselő, az EP Délkelet Európai Delegációjának elnöke üdvözölte Szerbiának a reformfolyamatban elért eddigi eredményeit, ugyanakkor azonban hangsúlyozta, hogy további erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy a szerb kormány a felvállalt európai úton maradhasson.

Ulrike Lunacek német zöldpárti képviselőnő, Koszovó európai integrációjának jelentéstévője hasonló értelemben köszöntötte a minisztert, és diplomatikus formában ugyan, de az eddiginél meggyőzőbb teljesítményre buzdította Belgrádot.

Tőkés László bővítésért felelős EP-alelnök szintén kétségtelen tényként ismerte el Szerbiának az integrációs követelmények teljesítése terén elért eredményeit, kritikai felvetéseiben viszont hangsúlyosan kitért a szerbiai **magyar és román kisebbségi közösségek** megoldásra váró problémáira. Magyar vonatkozásban az etnikai diszkrimináció miatt aránytalanul súlyos börtönbüntetést szenvedő **temerini fiúk** ügyét vetette fel, valamint a nemrégen elfogadott **vagyon-visszaszolgáltatási törvény** felől érdeklődött, mely a magyarokkal szemben a kollektív bűnösség elvét alkalmazza. **Traian Băsescu** elnök legutóbbi szerbiai látogatására visszautalva, erdélyi képviselőnk ugyanakkor a **Timoc-völgyi vlachok** román identitásának és ezzel járó kisebbségi jogainak az elismerését sürgette. **Orbán Viktor** miniszterelnök a magyar EU-Elnökség idején ismételten azt hangoztatta, hogy a nyugat-balkáni térség nem maradhat „fehér folt vagy fekete lyuk" az egyesült Európa térképén – zárta felszólalását Tőkés László, a magyarok és románok további támogatásáról biztosítva déli szomszédunkat.

A felszólalásokra, illetve a bírálatokra adott válaszaiban Jeremic külügyminiszter több rendben is „balkáni" kioktató stílusban bizonygatta országa, illetve kormánya felkészültségét és „európaiságát", amivel nem kis visszatetszést keltett a képviselőkben. A magyar vonatkozású kérdések tárgyában a szerb diplomácia vezetője kitérő, semmitmondó válaszokkal szolgált, míg a vlachok ügyében Románia és Szerbia jószomszédi viszonyának a dicséretére szorítkozott.

Brüsszel, 2011. november 22.

Makedónia elkötelezett az EU-csatlakozás mellett

2011. november 29-én, Brüszszelben, az Európai Parlament székhelyén **Tőkés László** EP-alelnök kabinetfőnöke, **Szilágyi Zsolt** társaságában fogadta **Nikola Poposki** makedón külügyminisztert és **Andrej Lepavcov** uniós nagykövetet.

A találkozón a külügyminiszter országa jelenlegi politikai helyzetéről számolt be, külön is kiemelve, hogy a kormányzó koalícióban az albán és a török pártok mellett a romák képviselői is helyet kaptak. **Makedónia** továbbra is elkötelezett az Európai Unióhoz való csatlakozás iránt. Reményeik szerint a decemberi uniós csúcs előrelépést hoz ezen a téren.

Sajnos, északi szomszédja tagjelöltsége ellenére, **Görögország** továbbra is makacsul akadályozza a Makedónia és az EU közötti **csatlakozási tárgyalások** elkezdését, ezáltal hátráltatva az egész nyugatbalkáni régió integrációját. Mint ismeretes, a görögök történelmi elnevezése miatt blokkolják a volt jugoszláv tagköztársaság csatlakozási folyamatát. A külügyminiszter szerint számos pozitív példa van az ehhez hasonló kétoldalú problémák csatlakozás előtti rendezésére, éppen ezért reméli, hogy rövidesen ez a kérdés is megoldásra talál. A magyar EU-elnökség által nyújtott, korábbi támogatást nagyra értékelve, Nikola Poposki megelégedését

Nikola Poposki és Tőkés László

fejezte ki, hogy az Európai Bizottság legutóbb egyértelműen a csatlakozási tárgyalások mihamarabbi elkezdése mellett foglalt állást.

Tőkés László Makedónia integrációs erőfeszítéseinek további támogatásáról biztosította a külügyminisztert és megígérte, hogy a Nyugat-Balkánért felelős parlamenti alelnökként az illetékes fórumokon továbbra is napirenden fogja tartani a kérdést. Az **Európai Néppárt** küszöbön álló, Marseille-i kongresszusára utalva, az európai testvérpártok lehetséges segítségét is fontosnak ítélte, tudatában annak, hogy nemcsak a közvetlenül érdekelt országoknak, hanem a közös Európának is jól felfogott érdeke, hogy ne maradjon „fekete lyuk" a Nyugat-Balkánon, és a térség országai előtt világos európai jövőkép állhasson.

A tárgyalás végeztével Nikola Poposki miniszter ismételten makedóniai látogatásra invitálta európai alelnökünket.

Délután az **EP Külügyi Bizottsága** (AFET) rendezett eszmecserét Makedónia külügyminiszterével. A politikus helyzetismertetőjét követő hozzászólások rendjén a képviselők elismeréssel szóltak a tagjelölt ország teljesítményéről, illetve a reformok terén elért eredményeiről, szinte teljes egyöntetűséggel sürgetve a Görögország által több, mint három éve hátráltatott csatlakozási tárgyalások haladéktalan elkezdését.

Monica Macovei képviselőasszony állásfoglalásához kapcsolódva Tőkés László a **makedón–görög párbeszéd** folytatását, illetve a felek közötti megegyezést sürgette, rámutatva arra, hogy a görög „blokád" és az Unió ezzel kapcsolatos tehetetlensége magának az európai integrációs folyamatnak **a hitelét** károsítja.

Brüsszel, 2011. november 29.

Folytatódik a verespataki megaterv elleni lobbitevékenység

2010. szeptember 8-án **Tőkés László** EP-alelnök **Áder János**, **Daciana Sârbu**, **Kriton Arsenis**, **Tabajdi Csaba**, **Renate Weber**, **Linda McAvan**, **Mészáros Alajos**, **Michail Tremopulos**, **Nikolaus Chountis**, **Kartika Tamara Liotard**, **Anna Rosbach** és **Fiona Hall** képviselőtársaival együtt nyílt levelet intézett **Janez Potočnik** környezetvédelmi biztoshoz. Ebben a képviselők arra emlékeztetik a biztost: az Európai Parlament 2010. május 5-i határozatában azt kérte az Európai Bizottságtól, hogy 2011 végéig vegye fontolóra a ciántechnológia bányászati betiltását az Unió területén. A képviselők csalódottságuknak adtak hangot amiatt, hogy a bizottság nem vette figyelembe a parlament 488–48 arányban megszavazott határozatát. Annak ellenére, hogy a határozat arra szólítja fel a tagállamokat, hogy ne támogassák a ciántechnológiát alkalmazó új bányák megnyitását, a román kormány késznek látszik engedélyezni a komoly környezeti kockázatokat rejtő verespataki bánya beindítását. Az EP vonatkozó határozatának megfelelően a bizottság miért nem tartotta fontosnak az Unión belüli tiltás foganatosítását, annak ellenére, hogy az ügy határokon átnyúló kockázatokat hordoz magában? – teszik fel a kérdést a folyamodvány aláírói.

A képviselők levelét megelőzően, szeptember 8-án Európa különböző államaiból **125 környezetvédelmi szervezet** vezetői is írásban fordultak Potočnik biztoshoz, amelyben hatástanulmány készítésére szólítják fel a bizottságot, annak bemutatása végett, hogy a ciántechnológia betiltása milyen anyagi, egészségügyi és környezetvédelmi előnyökkel és hátrányokkal járna.

Janez Potočnik novemberi **válaszában** az áll, hogy mivel jelenleg csak a ciántechnológiát alkalmazó eljárás létezik a nemzetközi piacon, ennek betiltása vagy az európai aranybányászat teljes leállítását eredményezné, vagy pedig a kibányászott kőzet Európán kívülre hajóztatásának és ottani feldolgozásának a kényszerét vonná maga után – ez viszont sem környezetvédelmi, sem pedig gazdasági szempontból nem jelentene tényleges megoldást a problémára. A megoldást csakis a nagybányai szerencsétlenség után megszigorított, a bányászati hulladékokra vonatkozó **direktíva** következetes alkalmazása jelentheti – állítja a biztos. Ennek értelmében ilyen esetekben a lehető legjobb technológiát kell alkalmazni, átfogó balesetmegelőző és sürgősségi tervet szükséges kidolgozni, világos, a határokon átnyúló következményeket számba vevő jegyzéket összeállítani, és gondoskodni kell a közvélemény hiteles tájékoztatásáról, továbbá a bányabezárás, illetve a kitermelés befejezése utáni biztonsági feltételek anyagi alapjait is szükséges biztosítani. A környezetvédelmi biztos hivatala jelenleg az eddigi katasztrófák tapasztalatait hasznosító, a kockázatokat minimálisra korlátozó útmutató kidolgozásán fáradozik, amelyet rövidesen a tagállamokba is eljuttatnak. A bizottság ugyanakkor új **alternatív technológiák** kidolgozását is támogatja – zárul a biztos levele. A ciánalapú bányászat kérdésének rendkívüli időszerűségét híven jelzi az a körülmény, hogy romániai környezetvédelmi szervezetek **Verespatakra** vonatkozó beadványa nyomán az Európai Parlament **Petíciós Bizottsága** november 23-án és 24-én tényfeltáró küldöttséget meneszt Bukarestbe, amely az Európa legnagyobb nemesfém-bányájának tervezett beruházás által előidézhető környezeti és egészségügyi kockázatokat vizsgálja.

Az európai képviselők, valamint a környezetvédők ciánügyben kifejtett lankadatlan aktivitásának, nem kevésbé a határozott fellépésüknek köszönhető azon fejlemény, hogy az EP tényfeltáró bizottsága Romániába látogat. Mindezek azt a meggyőződést erősítik meg bennünk, hogy a közveszélyt jelentő verespataki megaterv elleni nemzetközi lobbitevékenységet – a végső siker reményében és esélyével – céltudatosan tovább kell folytatnunk.

Brüsszel, 2011. november 23.

Tibet autonómiájáról az EP-ben

A Tibet autonómiájának tárgyában megrendezett konferencia felszólalói

Az EP brüsszeli székhelyén, 2011. november 29-én **Tibet autonómiája** tárgyában rendezett konferenciát az Európai Parlament **Tibeti Frakcióközi Munkacsoportja** (Tibet Intergroup). A rendezvény különleges fontossága abban állott, hogy Brüszszelbe látogatott **Lobsang Sangay**, a **Központi Tibeti Adminisztráció** nemrégiben megválasztott miniszterelnöke. Az Európai Közösség támogatásáról biztosította az emigráns kormányt Tibet autonómiájáért, valamint nemzeti és vallási önazonossága megőrzéséért, egyszóval puszta fennmaradásáért folytatott, fél évszázada tartó küzdelméhez.

A témában érdekelt EP-képviselők, szakértők és a civil szféra képviselői részvételével zajló konferencia kiemelt célja a különböző működő európai autonómia-modellek ismertetése (Katalónia, Dél-Tirol, Koszovó stb.), továbbá az EU Kínával fenntartott kapcsolatainak a felülvizsgálata volt. A közel negyed évszázada elkezdődött emberi jogi párbeszéd eddigi sikertelenségét megállapítva, „Tibet barátai" új eszközök keresésén és egy, az eddiginél hatékonyabb stratégia kialakításán fáradoztak. Amint erről korábban is beszámoltunk, a 2011. március 20-án, az észak-indiai **Dharamszala** székhelyű Központi Tibeti Adminisztráció keretében megszervezett parlamenti választások révén, a száműzetésben élő tibeti közösség történelmi lépést tett Tibet tényleges autonómiájának a kivívása érdekében, amikor is a tibeti emigráns kormány vezetéséről idén márciusban lemondott **Dalai Láma** helyére Lobsang Sangay személyében első ízben világi politikai vezetőt választottak. Ezen demokratikus előrelépés az Európai Parlament részéről is komoly politikai támogatásban részesült. Több képviselő pártatlan megfigyelőként segédkezett a választások lebonyolításában, s ennek rendjén, amint előzőleg már hírül adtuk, **Tőkés László** erdélyi képviselőnk megbízottjaként **Ferenczy Zsuzsa** asszisztensnő is részt vett a munkában, egy szakértőkből álló megfigyelőcsoport tagjaként, Dél-Indiában.

Megnyitóbeszédében **Thomas Mann**, a Tibeti Intergroup elnöke rámutatott arra, hogy az Európai Parlament sajnálatos módon az egyetlen olyan uniós intézmény, amely – az emberi jogok védelmének szellemében – következetesen napirendjén tartja Tibet ügyét. Teszi ezt annak ellenére is, hogy a kínai kommunista hatalom nyomásának engedve, illetve önző gazdasági meggondolásokból számos európai kormány megalkuvással viszonyul az ott elkövetett durva emberi jogi és kisebbségi sérelmekhez.

Matteo Mecacci, az olasz parlament tagja, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokrácia és Emberi Jogi Bizottságának elnöke azt hangsúlyozta, hogy Tibet ügye mind a mai napig sürgős és tartós megoldásra vár. A nemzetközi közösségnek továbbra is egyik központi – erkölcsi – feladata, hogy figyelemmel kísérje Kína erőszakos kisebbségellenes politikáját.

Köszöntő beszédében **Tőkés László** EP-alelnök a tibeti politikában beállott nagy jelentőségű változások iránti nagyrabecsüléssel jókívánságait fejezte ki az emigráns Tibeti Adminisztráció újan megválasztott vezetőjének. Emlékeztetett arra, hogy az Unió az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság értékein alapszik, mely értékek nem csupán európai, hanem nemzetközi szerződések alapját képezik, és amelyeket – mellesleg – Kína maga is aláírt, néhányat pedig ratifikált is. Éppen ezért Kínát törvényerejű szerződések kötelezik az emberi jogok tiszteletben tartására, ami megfelelő kiindulópontként szolgálhat a vállalások következetes számonkéréséhez és betartatásához.

Lobsang Sangay őszinte köszönetét fejezte ki a tibeti népnek nyújtott európai támogatásért és szolidaritásért. Széles ívű helyzetelemző beszédének végkövetkeztetéseképpen az autonóm Tibet demokratikus és szekuláris társadalmának a megteremtését tűzte ki célul, Őszentsége, a Dalai Láma eszmei örökségének a szellemében.

2011. november 29.

Tibeti buddhista szerzetesek

Az Európai Unió vezetői a szekuláris és világnézeti szervezetek képviselőivel találkoztak

Zászlók az Európai Bizottság székhelye előtt

2011. november 30-án, Brüsszelben, az Európai Bizottság székhelyén tartották éves találkozójukat az Európai Unió és a szekuláris, illetve a világnézeti szervezetek vezetői. A második, magas szintű szekuláris találkozón a vendéglátó **José Manuel Barroso** bizottsági elnök és **Joaquin Almunia** alelnök képviselte a Bizottságot, **Herman van Rompuy** az Elnökséget, **Jerzy Buzek** elnök és **Tőkés László** alelnök pedig az Európai Parlamentet.

Köszöntő beszédében Barroso elnök Európa „humanista örökségének" és a közös értékek érvényesülésének a fontosságáról beszélt. Az **„Arab Tavasz"** következtében ennek külön időszerűséget kölcsönöz az Észak-Afrikában és a Közel-Kelet országaiban kialakult képlékeny helyzet, amely nagy mértékben befolyásolhatja a **Mediterrán térség** országai és az Unió közötti kapcsolatokat. A populista, szélsőséges pártok csábító válaszokat kínálnak a válságból való kilábalásra, a stabil demokráciák azonban nem működhetnek felelőtlen ígérgetések alapján. Éppen ezért fontos, hogy a partnerség jegyében, az Unió intézményeinek a térség demokratikus stabilizálására irányuló erőfeszítéseit a világnézeti szervezetek is erejük szerint támogassák – hangsúlyozta a Bizottság elnöke.

Jerzy Buzek a lengyel rendszerváltozást elindító **Szolidaritás** példáját idézte fel, amely a kommunista diktatúra ellen fellépve, a Nyugat hathatós segítségével a demokrácia és a jogállamiság értékeinek érvényesülését harcolta ki országában. Ugyanez a „szolidaritás" vezetheti ki a válságból Európa népeit, valamint a szabadságukért síkra szálló arab országokat. Ebben viszont – a gazdasági fejlődés mellett – döntő szerepe lehet a kisebbségi jogok és a vallásszabadság biztosításának, valamint a tolerancián alapuló megbékélésnek – fejtette ki az EP elnöke.

Ezen gondolat jegyében folytatta Herman van Rompuy elnök is, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy a világ egyre több országában a szabadság igénye erősebb, mint az egykori diktátorok hatalma. A világméretű gazdasági válság ellenére, mind több országban szabadulnak meg a diktatúrák elnyomó rendszereitől, ami arra vall, hogy azok az értékek, amelyekre az Európai Unió épül: **egyetemes értékek**. Minden lehetőt meg kell tennünk azért, hogy a változás idejét élő országokban is a stabilitás, a jogállamiság és a demokrácia megfelelő kereteket biztosítson a gazdasági fejlődéshez – zárta beszédét az Unió belga elnöke.

A délelőtti magas szintű találkozót koradélután, az Európai Parlament épületében egy **kerekasztal-megbeszélés** követte a filozófiai és felekezeten kívüli szervezetek négy képviselőjének az előadásával, amelynek házigazdái Jerzy Buzek elnök és Tőkés László alelnök voltak. Jerzy Buzek akadályoztatása miatt, levezető elnöki minőségében az EP vallási és világi párbeszédért felelős alelnöke nyitotta meg és vezette be a rendhagyó találkozót. Az előzmények ismertetése rendjén örömmel állapította meg, hogy délelőtt, a Berlaymont-palotában immár másodízben került sor az európai intézmények elnökeinek, valamint a szekuláris szervezetek vezetőinek **csúcstalálkozójára**, továbbá rámutatott arra, hogy a 2011. május 30-i egyházi csúcstalálkozót követő kerekasztalhoz hasonlóan most is szakértői megbeszélés keretében mélyítik el az egyházon kívüli szervezetekkel folytatott **párbeszédet**.

Megnyitó beszédében Tőkés László a **Lisszaboni Szerződés 17. cikkelyét** idézte, mely „nyitott, átlátható és rendszeres párbeszéd" folytatását írja elő az Európai Unió intézményei számára – mind az egyházakkal, mind a filozófiai és felekezeten kívüli szervezetekkel. Ennek a kétirányú párbeszédnek az életbe léptetése a feladatunk – mondotta az előadó –, éspedig olyanképpen, hogy a szekuláris oldal jogos igényeit is messzemenően figyelembe vegyük. Jerzy Buzek szavait idézve, erdélyi képviselőnk azt tartotta kívánatosnak, hogy az egyház és az állam elválasztásával szemben **az egyházak autonómiájára** kerüljön a hangsúly; az egyházi és a világi szféra egymáshoz való viszonyában pedig **a kiegészítőlegesség elve** (am. „komplementaritás") érvényesüljön. A közös európai értékek között erdélyi képviselőnk – többek között – **a lelkiismereti és vallásszabadságot**, valamint **a kölcsönös tolerancia** szükségességét hangsúlyozta, gondolkozásunk és magatartásunk vezérfonalaként **Jézus** tanítását idézve, melyben arra buzdít, hogy: „Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal…" (Mt. 7,12). A kölcsönösség etikájának ezt az **aranyszabályát** az idők folyamán **Konfúciusz**, **Arisztotelész**, sőt a **Talmud** is megfogalmazta – mutatott rá ultraliberális beállítottságú közönsége előtt Tőkés László.

Közvetlenül a megnyitást követően, a tanácskozás nyugalmát és komolyságát **Sophie in 't Veld**

hollandiai liberális képviselőnő nyilvánvalóan provokatív szándékú, harsány kirohanása zavarta meg, aki az EP vezetősége, illetve a rendezvény „szervezési hibái" iránti tiltakozásképpen, több más résztvevővel együtt el is hagyta a termet. **Joseph Asselbergh** belgiumi, **Denise Oberlin** francia és **Rüdiger Templin** német szabadkőműves, valamint **David Pollock** humanista vezetők előadásai nyomán **Michael Cashman** és **Véronique De Keyser** szocialista EP-képviselők ellenséges felszólalásai dagasztották már-már botrányossá a békés párbeszéd medréből célzatos szándékossággal eltérített megbeszélést. Ez utóbbiak az európai intézmények magatartásának bírálatán, valamint a durva egyház- és valláskritikán túlmenően, mely a beszédek többségét jellemezte, Tőkés László ellen indítottak személyeskedő támadást, püspöki mivolta miatt alelnöki tisztsége puszta jogosultságát is megkérdőjelezve. A személyét és tisztségét ért támadásokat visszautasítva, a Királyhágómellék korábbi püspöke a bevezető beszédében ismertetett **kölcsönösség etikája** szellemében a tolerancia fontosságát hangsúlyozta, mely nemcsak a szekuláris vezetőket, hanem az ő püspöki minőségét is megilleti.

Szilágyi Zsolt, az alelnök kabinetfőnöke a szervezéssel kapcsolatos bírálatokra válaszolt meg, és a békés párbeszéd kialakítása irányába tett próbálkozást. Rüdiger Templin, az Egyesült Német Nagypáholy elnöke, egykori kelet-németországi tapasztalataira visszautalva, a méltatlan támadások ellenében Tőkés Lászlónak a Ceauşescu-diktatúrában játszott ellenzéki szerepét és személyiségének hitelességét méltatta.

Annak ellenére, hogy a kerekasztal-megbeszélés egészében véve a kívánatos párbeszéd helyett a mesterségesen előidézett **konfrontáció** irányába tolódott el, a találkozó – minden ellentmondásossága mellett – mégiscsak fontos állomása lehet a nehezen kibontakozó európai–szekuláris dialógusnak. Ehhez viszont az szükséges, hogy ne csak az egyházak, hanem az igen vallásellenes „világi szféra" is kölcsönös módon **partnerként** fogadják el egymást. A találkozó végén a helyszínre érkező Jerzy Buzek elnök alkalmi beszéde is ebbe az irányba terelte a dolgok menetét.

Említésre méltó, hogy az előzetes tervek szerint Tőkés László alelnök még az idén összefoglaló jelentést terjeszt az EP Elnöksége elé a Liszszaboni Szerződés 17. cikkelyének életbe léptetése, az egyházakkal és a szekuláris szervezetekkel folytatandó intézményes párbeszéd tárgyában.

Brüsszel, 2011. december 1.

Felszólalás a diszkrimináló kisebbségpolitika ellen

A szlovákiai orvosválság, valamint a marosvásárhelyi orvosi egyetemen kialakult tarthatatlan helyzet memento gyanánt irányítják rá a figyelmünket arra az időről-időre felerősödő magyarellenességre, mely a határon túlra szakadt nemzeti közösségeinket sújtja.

A trianoni békediktátum (1920) tavalyi kerek évfordulóján az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Trianon gyógyításának nemzeti programját hirdette meg – gyógyulás helyett azonban továbbra is a kóros állapotok újabb szövődményeivel találjuk szemben magunkat a Kárpát-medencében. Szlovákia és Románia egyként tagjai az Európai Uniónak – ennek ellenére a szintén az Unióhoz tartozó magyarsággal szemben tovább folytatják emberi és közösségi jogokat sértő, kisebbségellenes diszkrimináló politikájukat.

Tegnap, az Európai Parlament plénumán, több kollégájával egyetemben ez ellen szólalt fel Tőkés László erdélyi képviselőnk, kiemelt módon bírálva Boldoghy Olivér felvidéki színművész szlovákiai állampolgárságától való megfosztatását, valamint a Marosvásárhelyi Orvostudományi és Gyógyszerészeti Egyetem (MOGYE) elrománosítását.

Az EP alelnöke országa nemzeti ünnepének apropóján, a Gyulafehérvári határozatokra (1918), valamint a wilsoni önrendelkezési elvre is hivatkozott beszédében, melyek kezdettől fogva nem érvényesültek az erdélyi magyarság esetében. „Területért jogokat" – ekképpen foglalható össze a kisebbségi magyarok közösségi jogait és nemzeti autonómiáját követelő felszólalás központi üzenete.

FELSZÓLALÁS

Kilencvenegy esztendővel ezelőtt, a wilsoni önrendelkezési elv semmibevételével, az érintett – magyar – lakosság megkérdezése nélkül csatolták el Magyarországtól Erdélyt és az ország több más területét.

Ennyi idő után nem célom régi történelmi, területi vitákat megnyitni – az akaratuk ellenére idegen országokba szakított magyarok emberi és közösségi jogai védelmében viszont fel kell emelnem a szavam.

Tűrhetetlen és tarthatatlan ugyanis, hogy Boldoghy Olivért – és várható módon további honfitársait – azért fosztják meg szlovák állampolgárságuktól és utasítják ki szülőföldjükről, a szlovákiai Felvidékről, mert magyar önazonosságukat nyíltan vállalják.

Tűrhetetlen és tarthatatlan az is, hogy a romániai Erdélyben, saját szülőhazánkban, a marosvásárhelyi volt magyar Egyetemünkön manapság még önálló magyar tagozatot sem alakíthatunk mi, magyarok.

Ha már területeinket elvették – legalább kisebbségi jogainkat és nemzeti autonómiánkat biztosítsák ezeken a területeken úgy, amiképpen ezt még a Gyulafehérvári Nyilatkozat (1918) is kimondja!

Románia nemzeti ünnepén távol áll tőlünk, hogy elvitassuk tőle Erdélyt, sőt jó ünneplést kívánunk román Testvéreinknek.

Tőkés László
EP-alelnök

Brüsszel, 2011. november 30.

Tőkés László decemberi eseménynaptára

December 1.

● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

December 2.

● Budapest, Országház

A Kárpát-Medencei Képviselők Fórumának ülése

December 3.

● Budapest, EP-Iroda tanácsterme, Sajtóértekezlet

Az Emberi Méltóság Tanácsának rendezésében, **Lomnici Zoltán** elnök és **Tőkés László** EP-alelnök által megtartott sajtóértekezleten a Kárpát-medencében felerősödött magyarellenességgel szemben léptek fel. Az erdélyi helyzetről **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke, Felvidék képviseletében pedig **Boldoghy Olivér**, a szlovákiai állampolgárságától önkényes módon megfosztott színművész szólt a sajtóhoz.

● Budapest, Szilágyi Dezső téri református templom

III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó

Advent a Hargitán – Advent Európában címmel **Tőkés László** európai parlamenti alelnök, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke és **Bogárdi-Szabó István** dunamelléki református püspök szervezésében Ökumenikus Nagytalálkozóra került sor Budapesten, a Szilágyi Dezső téri református templomban. A jeles egyházi és világi meghívottak részvételével zajló ünnepély a Kárpát-medencében ismét felerősödött és a kisebbségi élet minden területén tapasztalható magyarellenesség elleni tiltakozás jegyében zajlott. Igét hirdetett **Illés Dávid**, a Budapest-Déli Református Egyházmegye esperese. Az áhítatot követően a köszöntések sorát házigazdaként **Bogárdi-Szabó István** református püspök kezdte meg, majd **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi katolikus püspök, az Ökumenikus Nagytalálkozó korábbi házigazdája szólalt fel. A szlovák állampolgárságától nemrég jogtalanul megfosztott **Boldoghy Olivér** felvidéki színművész egy **Dutka Ákos**-verset szavalt el. Az esemény fővédnöke, **Schmitt Pál** magyar köztársasági elnök köszöntő levelét **Nemes Csaba**, Tőkés László budapesti irodavezetője tolmácsolta. A hátrányos megkülönböztetést szenvedő határon túli magyarság ügyében beszédet mondottak továbbá: **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes, **Berndt Posselt** bajorországi EP-képviselő, **Pawel Cebula** lengyelországi minorita szerzetes, **Német László**, a Nagybecskereki Római Katolikus Egyházmegye püspöke, **Fazekas László** felvidéki református püspök, **Fabiny Tamás**, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke, valamint **Baán István** hajdúdorogi görög katolikus püspök.

December 5–6.

● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

December 7–8.

● Marseille

Az Európai Néppárt EP-frakciójának Tanulmányi Napjai

Az Európai Néppárt kongresszusa

December 9.

● Marosvásárhely, Bod Péter Református Központ

Az EMNT és az EMNP összevont elnökségi ülése

December 10.

Az Erdélyi Magyar Néppárt programalkotó fóruma

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Országos Küldöttgyűlése

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács marosvásárhelyi tisztújító közgyűlése után továbbra is **Tőkés László** maradt a mozgalom vezére. Az EMNT ügyvezető elnökéül **Sándor Krisztinát**, a Magyar Ifjúsági Tanács volt elnökét választották. A régióelnökök **Szabó László** (Közép-Erdély), **Bardócz Csaba** (Székelyföld) valamint **Nagy József Barna** (Partium) lettek. Ugyanezen a napon tartotta országos programalkotó fórumát az Erdélyi Magyar Néppárt, mely az erdélyi magyar közösség autonómiáját és a korrupció elleni harcot tűzte zászlajára.

December 12–15.

● Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

December 16.

● Nagyvárad, Központi EP-Iroda

Sajtóértekezlet az 1989-es temesvári felkelés kitörésének évfordulója alkalmából

● Nagyvárad, Királyhágómelléki Református Egyházkerület Székházának díszterme

Rókusfalvy Pál könyvének bemutatója

Vő Ágoston életmű-kiállítás

A Partiumi Keresztény Egyetem és a Partiumi Magyar Művelődési Céh szervezésében, Életutak címmel megtartott programsorozat fővédnöke **Tőkés László**, a PKE elnöke, az Európai Parlament alelnöke volt. A Partium Kiadó gondozásában Pszichológia: az emberi életdráma tudománya címmel megjelent könyve bemutatóján **Rókusfalvy Pál** jeles pszichológus tartott előadást, amelyben többek között **a nemzeti önismeret és identitászavar** kérdéseiről beszélt. A kötetet **Lázár Sándor** neveléspszichológiai kutató, egyetemi oktató méltatta.

Az est második felében **Vő Ágoston** nagybányai Munkácsy-díjas festőművész életmű-kiállítását nyitották meg. **Mostis Gergő**, a PMMC igazgatója, a kulturális délután főszervezője 80. születésnapja alkalmából méltatta a Nagybányai Festőtelep szellemi vezetőjét. **Feledy Balázs** budapesti művészettörténész kiállításmegnyitó beszédében többek között a magyar festősorsok különös útjáról szólt. Tőkés László köszöntőjében Vő Ágoston művészetének nemzeti karakterét húzta alá.

December 19–21.

● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Advent a Hargitán – Advent Európában

Advent a Hargitán – Advent Európában címmel **Tőkés László** európai parlamenti alelnök, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke és **Bogárdi-Szabó István** dunamelléki református püspök szervezésében, 2011. december 3-án Ökumenikus Nagytalálkozóra került sor Budapesten, a Szilágyi Dezső téri református templomban. A jeles egyházi és világi meghívottak részvételével zajló ünnepély a Kárpát-medencében ismét felerősödött és a kisebbségi élet minden területén tapasztalható magyarellenesség elleni tiltakozás jegyében zajlott.

Az Ökumenikus Nagytalálkozón igét hirdetett **Illés Dávid**, a Budapest-Déli Református Egyházmegye esperese, aki a 40. zsoltár első négy versét idézte, mely véleménye szerint útmutatóul szolgálhat az ember számára az adventi várakozás idején.

Az áhítatot követően a köszöntések sorát házigazdaként **Bogárdi-Szabó István** református püspök kezdte meg, aki a karácsonyi történetet is felelevenítve, kifejtette: az igazi advent az egymás irányába való közeledést jelenti.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi katolikus püspök, az Ökumenikus Nagytalálkozó korábbi házigazdája felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy a szolidaritás nem elméleti, hanem gyakorlati feladat. Példaként említette a vajdasági Temerinben egy szerb polgárt bántalmazó magyar fiatalokat, akiket – mint mondotta – túlzottan szigorú szabadságvesztésre ítéltek, valamint azokat, akiktől megvonták szlovák állampolgárságukat, amiért felvették a magyart. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy „a hívőben soha nem lehet bosszú, soha nem lehet gyűlölet".

Dutka Ákos Karácsonyi beszélgetés az Úr Jézussal 1923-ban című versét a szlovák állampolgárságától nemrég jogtalanul megfosztott **Boldoghy Olivér** felvidéki színművész szavalta el.

Az esemény fővédnöke, **Schmitt Pál** magyar köztársasági elnök köszöntő levelét **Nemes Csaba**, Tőkés László budapesti irodavezetője, politikai főtanácsadó tolmácsolta: „Mi, magyarok, igazán tudjuk, mi a várakozás. És valóban: olyan nemzet vagyunk, amely ezerszeresen is megbűnhődte, megszenvedte a sikert. Elkötelezett európai nemzet vagyunk, amely megérdemelten foglalja el helyét a kontinens közösségében. Tiszteletet érdemlünk az erényeinkért, elismerést a győzelmeinkért. Csak azt várjuk a világtól, amit mi is megadunk mindenki másnak: megértést, igazságosságot, tisztességet, a jogok méltóságát."

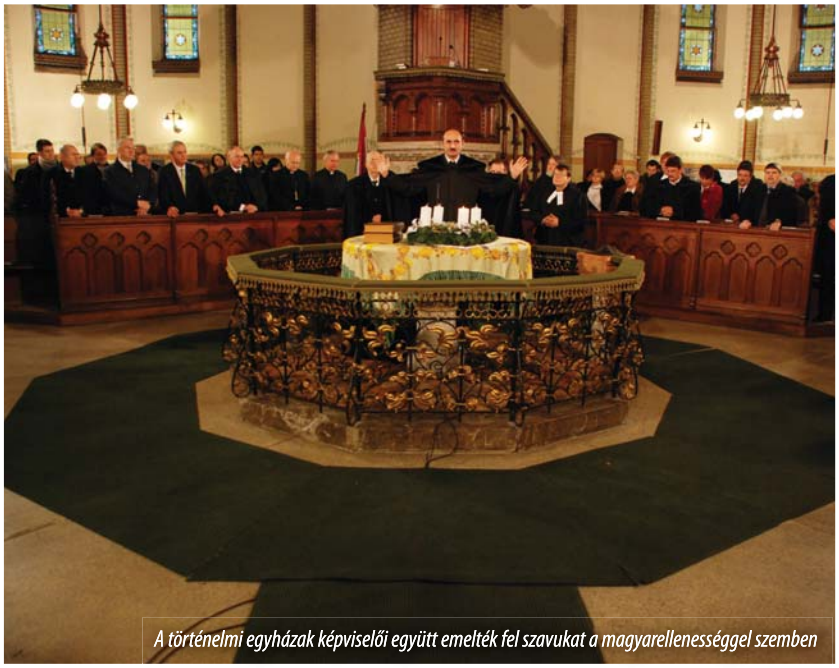
A történelmi egyházak képviselői együtt emelték fel szavukat a magyarellenességgel szemben

Semjén Zsolt miniszterelnökhelyettes ünnepi beszédében hangsúlyozta: minden nemzet küldetése a saját értékeinek felmutatása, megőrzése. Az emberi jogokon nyugvó nemzeti érdekeinket nem rendelhetjük alá semmilyen más országénak, fogalmazott, majd emlékeztetett arra, hogy nem fogadható el semmilyen kettős mérce, mint ahogy nem fogadható el az sem, hogy a magyar embereket másodrangú állampolgárnak tekintsék hazájukban.

Berndt Posselt EP-képviselő arról beszélt, hogy "eljön az az idő, amikor Magyarországot körös-körül uniós tagországok veszik körül." A bajorországi képviselő a nacionalizmust, materializmust, és totalitarizmust létünk démonjainak nevezte, melyekkel szemben keresztényekként kötelességünk harcolni.

Pawel Cebula minorita szerzetes a lengyelek magyarok iránti szolidaritását tolmácsolta beszédében. „Több mint ezer éves barátságunk a kereszt fényében mélyült el és gyümölcsözött" – fogalmazott a szerzetes, majd hozzátette, „a rosszat csak jóval lehet legyőzni, a lelki gyógyulás csak a megbocsátás útján lehetséges".

Az esemény eszmei házigazdája Tőkés László püspök, EP-alelnök ünnepi beszédének elején a korábbi – szegedi és marosvásárhelyi – nagytalálkozókat elevenítette fel, amelyek a mostani alkalomhoz hasonlóan, magyar közösségeink védelmének jegyében zajlottak.

„A megbékélésre vágyó »Pünkösdváró Európa« Szegeden meghirdetett lelki programja nyomán, ez alkalommal – a székelyföldi Hargita jelképes helyszínéről kiindulva – Európa és a Kárpát-medence Adventje jegyében juttatjuk kifejezésre hitünket és reménységünket. Trianon után kilenc évtizeddel a Duna-mentén élő népek, értelemszerűen pedig saját sorsunkra és jövendőnkre nézve reménykedünk a prófétai ígéret beteljesülésében, amely ekképpen hangzik: »És feltá-

mad néktek, akik félitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lészen az Ő szárnyai alatt…«" – mondta az EP alelnöke. Az összefogás és a szolidaritás-vállalás szükségességét hangsúlyozta a Kárpát-medencében. Az Ökumenikus Nagytalálkozó célját illetően kijelentette: „III. Kárpát-Medencei Ökumenikus Nagytalálkozónkon a kiáltás, a szabad szólás Isten adta jogán emeljük fel szavunkat a szomszédos országok legtöbbikében, a volt Kis-Antant országaiban tovább folytatódó és időről-időre felerősödő magyarellenesség újabb és újabb megnyilatkozásai ellenében, és a határok fölött újraegyesülő nemzet, a magyar állampolgárságukat visszanyerő honfitársaink összefogásával és szolidaritásával vállalunk közösséget és állunk ki magyarságuk miatt megpróbáltatást szenvedő, idegenbe szakadt Testvéreink mellett."

A Kárpát-medencei magyar egyházak képviselői közül elsőként **Német László**, a Nagybecskereki Római Katolikus Egyházmegye püspöke szólalt fel, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy a fiatal nemzedék hitbeli megújulása rajtunk is múlik, ugyanakkor az igazi gyógyulás egyedül Istentől jön.

Fazekas László felvidéki püspök a tálentumok példázatát elevenítette fel, és arra hívta fel a figyelmet, hogy Jézus rajtunk is számon fogja kérni, mit tettünk nemzetünk megmaradása és gyermekeink jövőjének biztosítása érdekében. „Ez az adventi találkozó azért fontos, mert a csöndes szolidaritás-vállalásban megélhetjük az egy nemzethez való tartozás érzését" – mutatott rá.

Fabiny Tamás, a budapesti Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke **Sütő András**, a nagytalálkozó elnevezését is viselő Advent a Hargitán című drámai alkotásából Bódi Vencel imáját idézte. Ennek alapján jelentette ki: „Hiszem, hogy Európa meghallgatja a magyarság segélykiáltását, és az eljut az emberekhez".

Baán István hajdúdorogi görög katolikus püspöki helynök a Karácsony titokzatosságát szemléltette egy görög katolikus ének példáján, felhívva a figyelmet arra, hogy akik a karácsonyi titkot keresik, azok az egyszerű külső alatt is megtalálják azt.

A nagytalálkozó ünnepi hangulatát emelte **Szvorák Katalin** művésznő fellépése, aki két, **Illés Lajos** által megzenésített verset adott elő a népes publikum előtt.

Budapest, 2011. december 4.

Nyilatkozat a nemzeti méltóság védelmében

Nicolas Sarkozy francia köztársasági elnök a közelmúltban az Európai Unió „hitelességi és bizalmi válságáról" beszélt. A válság egyik fontos jele, hogy több, hazánkkal szomszédos ország, amely már tagja az Európai Uniónak, vagy erre törekszik, nyíltan magyarellenes, és az Európai Unió jogát durván sértő magatartást tanúsít magyar kisebbségével szemben.

A határon kívül rekedt magyarság nemzeti méltóságát sorozatosan megsértik, és ezt az Európai Unió szó nélkül tűri. Az EU vezető szervei a nemzetiségek jogaival nem hajlandók foglalkozni, ugyanakkor az emberi jogokat sem védik hatékonyan, hogyha a jogsértés hátterében a magyarellenesség húzódik meg. Az anyaországon kívül élő magyarok nyílt diszkriminációja figyelhető meg, és a szomszédos államok hatóságai sem lépnek fel kellő eréllyel a magyarságot sértő cselekedetekkel szemben.

A magyar államfő szlovákiai kitiltása és a diszkriminatív államnyelvtörvény, határon túli emlékhelyeink sorozatos megrongálása, a székelyföldi magyarellenes provokációk és a délvidéki magyarság kollektív bűnösségének kimondása egyértelmű támadást jelentenek a magyarság egyetemes jogai ellen. Elfogadhatatlan, hogy egy püspök meggyilkolására hangzik el felhívás, Esterházy Jánost pedig a szlovák államfő háborús bűnösként bélyegzi meg, a délvidéki vérengzés áldozatainak emlékműveit pedig megrongálják, továbbá szlovák állampolgárságuktól fosztják meg mindazokat, akik nyíltan vállalják az anyaországhoz való kötődésüket.

Az Emberi Méltóság Tanácsa felhívja a hazai és a nemzetközi közvéleményt, hogy lépjenek föl a magyarság hátrányos megkülönböztetése ellen, és az uniós tagság viszonylatában követeljék meg a polgárokat megillető jogok betartását.

Budapest, 2011. december 3.

Lomnici Zoltán elnök
Emberi Méltóság Tanácsa

Tőkés László EP-alelnök
az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke

Boldoghy Olivér
szlovákiai színművész

Toró T. Tibor
az Erdélyi Magyar Néppárt
megbízott elnöke

Magyarellenesség a Kárpát-medencében

Boldoghy Olivér, Tőkés László és Lomnici Zoltán a sajtótájékoztatón

A Kárpát-medencei magyarok emberi méltóságát ért jogsértésekről tartott sajtótájékoztatót budapesti képviselői irodájában 2011. december 3-án **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke. A sajtótájékoztatón részt vett **Lomnici Zoltán**, az Emberi Méltóság Tanácsának (EMT) elnöke, **Boldoghy Olivér**, a szlovák állampolgárságától jogtalanul megfosztott felvidéki színművész, valamint **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt megbízott elnöke és **Antal János** külügyi szakértő, a Transylvanian Monitor főszerkesztője. A sajtótájékoztató apropója a szombat délután Budapesten sorra kerülő III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó volt, melynek célja az aggasztó méreteket öltött magyarellenesség valamennyi formájával és megnyilatkozásával szembeni tiltakozás.

Tőkés László hangsúlyozta, Boldoghy Olivér jelenléte is jelzi, hogy a nagytalálkozó az egész Kárpát-medence magyarságának ügyét felkarolja. A felvidéki színművészt Tőkés László úgy jellemezte, mint aki a polgári bátorság és a keresztyén erkölcsiség jegyében megtette azt, amit száz politikus együtt sem tudna elérni olyan hatékonyan, mint ő. Az EP alelnöke kifejtette: Szlovákiában szükségállapotot hirdettek az egészségügy terén előállt helyzet miatt, de akár politikai téren is meghirdethető volna egy hasonló „szükségállapot". Lomnici Zoltán arra hívta fel a figyelmet, hogy az elmúlt időszakban megnövekedett a magyarellenes atrocitások száma és még sok más jogsértés történt, amelyekkel szemben az Európai Unió nem emelte fel a szavát. „Nicolas Sarkozy francia köztársasági elnök a közelmúltban az EU hitelességi és bizalmi válságáról beszélt. Ennek fontos jele, hogy több, hazánkkal szomszédos ország nyíltan magyarellenes, az Európai Unió jogrendjét durván sértő magatartást tanúsít a magyar kisebbséggel szemben. Ezt az Unió szó nélkül tűri, s a nemzetiségek jogaival nem hajlandóak foglalkozni" – hangoztatta az EMT elnöke. Hozzáfűzte: „Az elmúlt időszakban én úgy tapasztaltam, hogy a legnagyobb visszhangot a legmagasabb uniós tisztséget betöltő magyar ember felszólalásai váltották ki, s az egész világon az ő tiltakozása nyomán figyeltek fel Boldoghy Olivér történetére."

A sajtótájékoztatón Boldoghy Olivér megrendülve számolt be arról, hogy pénteken a szlovák államhatalom egy 99 éves felvidéki magyar tanárnőtől, **Tamás Aladárné Ilonkától** is megvonta állampolgárságát. „Csak azért, mert vállalta azt, hogy magyar állampolgárként térjen majd vissza Istenhez, ahogy annak idején megszületett. Amikor pedig élete utolsó napjait békességben szeretné tölteni, jön egy belügyminiszter és embertelen, érzéketlen módon belerúg, megalázva és megkeserítve hátralevő életét" – fogalmazott Boldoghy, majd arra kérte a sajtót, hogy hívja fel a nemzetközi közösség figyelmét a Szlovákiában tapasztalható jogsértő intézkedésekre.

Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt megbízott elnöke arról szólt: miközben szerte a Kárpát-medencében atrocitások történnek a magyar közösségekkel szemben, politikai érdekképviseleti szerveink tehetetlenül nézik ezt és olyan megoldásokban gondolkodnak, amelyek eseti kezelést jelentenek, de nem ragadják meg a problémát a gyökerétől. Az erdélyi politikus szerint Boldoghy Olivérék az egész nemzet nevében teszik azt, amit cselekesznek, és küzdelmüknek viszont csak akkor lesz értelme, hogyha az egész társadalom az ügy mellé áll. Toró a romániai hatalom packázásaira is felhívta a figyelmet az erdélyi magyar felsőoktatási intézmények működtetését illetően. „Az igazi kulcsszó **a magyar szolidaritás**, a Kárpát-medencei magyar közösségek szolidaritása, amelyről az Ökumenikus Nagytalálkozó is szól" – mondotta Toró T. Tibor.

Ezt követően Antal János főszerkesztő bemutatta a **Transylvanian Monitort**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács angol nyelvű figyelőszolgálatának kiadványát, amely kétnyelvű különszámmal jelentkezett a budapesti Ökumenikus Nagytalálkozó alkalmából, Magyarellenesség a Kárpát-medencében címmel. Antal János elmondta, hogy 2011-es összesítésük szerint a Kárpát-medencei magyarsággal kapcsolatban 75 tételben foglalták össze a nemzettársainkat ért ellenséges cselekmények krónikája. Mint fogalmazott, a leggyakoribb igék ebben a krónikában a „megverték", a „meggyalázták" és a „megalázták".

A sajtótájékoztató végén Lomnici Zoltán azt tette kifogás tárgyává, hogy miközben az Európai Unió szótlanul tűri, hogy magyarokat emberi és nemzeti méltóságukban megalázzanak, a világ távolabbi pontjain történő jogsértéseket elítélik. „Rendkívül súlyosnak érzem a nemzetközi emberi jogi szervezetek hallgatását, amelyek minden más ügyben hallatják a hangjukat, Boldoghy Olivér mellett azonban nem állanak ki" – zárta szavait az EMT elnöke.

Budapest, 2011. december 3.

A Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozók története dióhéjban

Az első **Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó** 2009-ben, **Tőkés László** előző királyhágómelléki püspök, jelenlegi EP-alelnök és **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi püspök kezdeményezésére valósulhatott meg a **Szegedi Dómban**, több száz jeles meghívott és ezernél is több érdeklődő jelenlétében. „Minden népnek, nemzetnek és nemzeti közösségnek elidegeníthetetlen joga saját anyanyelvének használata saját hazájában és szülőföldjén. Az »egység a sokféleségben« és a »sokféleség az egységben« elvén alapuló egyesült Európában a nyelvi egyenjogúság és a szabad nyelvhasználat alapvető értékek, melyek – egyebek mellett – az Európai Nyelvi Chartában, valamint az Európai Bizottság soknyelvűségért felelős biztosi hivatalában öltenek testet" – állt a kezdeményezők által közzé tett felhívásban, melyben tiltakoztak a 2009. szeptember 1-vel hatályba lépett, az őshonos magyarság anyanyelvét sújtó **szlovákiai államnyelvtörvény** ellen.

A 2009. szeptember 1-én, **Dunaszerdahelyen** és a szeptember 2-án, **Brüsszelben** tartott tiltakozó megmozdulások sorába illeszkedő első Ökumenikus Nagytalálkozón a felszólalók között volt **Csáky Pál**, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának elnöke, **Schmitt Pál**, az Európai Parlament alelnöke, díszvendégként pedig **Berndt Posselt** EP-képviselő. Egyházaink széles körű összefogása kifejezéseképpen – másokkal együtt – beszédet mondottak: **Bábel Balázs** kalocsa-kecskeméti érsek, **Bogárdi Szabó István**, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, **Fazekas László**, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke, **Gáncs Péter** evangélikus püspök (Déli Evangélikus Egyházkerület) és **Bálint Benczédi Ferenc** erdélyi unitárius püspök.

Tőkés László beszédében Mózes I. könyvéből, valamint az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvből azokat az igéket idézte, melyek megmutatják, hogy a mai Európában mely utat kell követnünk. Elhangzott: az

Tőkés László, a Kárpát-Medencei Ökumenikus Nagytalálkozók eszmei házigazdája

út **Bábeltől Pünkösdig** a bűn és az emberi nagyravágyás miatt összezavarodó nyelvek, a meg nem értés, a népek közötti ellenségeskedés állapotától a nyelvek és a nemzetek közötti megértés és megbékélés pünkösdi csodájáig vezet, amikor is, az első Pünkösd napján, a Szentlélek jóvoltából Isten Igéjét „mindenki a maga nyelvén hallá szólani" (Csel. 2,6).

Az emelkedett hangulatú találkozó egy **Állásfoglalás** elfogadásával ért véget, melyet az egyházi és politikai közélet képviselői kézjegyükkel is elláttak.

Az Állásfoglalásban a résztvevők a szlovákiai államnyelvtörvény ügyének felülvizsgálatát, illetve visszavonását kérték, ugyanakkor pedig visszautasították a **Ján Slota** nevével fémjelzett szlovák „posztkommunista-soviniszta országlás által elkövetett durva jogszabályt", mely súlyosan diszkriminációt rendelkezéseivel a felvidéki magyarság nemzeti identitását veszélyezteti, és kimeríti az **„etnikai totalitarizmus"**, a **„nyelvi imperializmus"** és a **„kulturális fasizmus"** fogalmait. A másfél órás templomi műsor után zarándoklat és koszorúzás következett **Kazinczy Ferenc** és **Vörösmarty Mihály** emléktábláinál, valamint **Kölcsey Ferenc** szobránál, a Dóm téren.

A második nagytalálkozóra **Marosvásárhelyen** került sor, **A Szeretet Márciusa** elnevezésű kétnapos rendezvénysorozat záróeseményeként. A vártemplomi ünnepélyes alkalom keretében a Vásárhely **„Fekete Márciusának"** áldozataira emlékeztek a résztvevők, és a krisztusi szeretet útját hirdetve a megbékélés mellett tettek hitet. A nyitó istentiszteleten **Kató Béla**, az Erdélyi Református Egyházkerület püspökhelyettese szolgált. Beszédet mondtak **Ötvös József** marosvásárhelyi református esperes, **Antal János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület külügyi tanácsosa, Tőkés László püspök, EP-képviselő, Kiss-Rigó László szeged-csanádi római katolikus püspök, **Ioan Fărcaş** balázsfalvi görög-katolikus érseki helynök és **Pásztor Zoltán**, a kassai római katolikus egyházmegye helynöke. Az ökumenikus emlékünnepélyen az egyháziak mellett **Mikola István** fideszes országgyűlési képviselő, **Balog Zoltán**, a Magyar Országgyűlés Emberi Jogi Bizottságának elnöke, **Ágoston András** délvidéki politikus, valamint **Brassai Zoltán** marosvásárhelyi professzor is szóltak az egybegyűltekhez. A cselekvő bizonyságtételek sorát **Erdélyi Géza** korábbi felvidéki református és **Mózes Árpád** erdélyi nyugalmazott evangélikus püspök, **Nagy László** erdélyi unitárius főjegyző és **Weisz Péter**, a Barankovics Izraelita Műhely elnöke folytatták.

Tőkés László beszédében összefoglalta: a marosvásárhelyi események húszéves évfordulóján több helyszínen és több rendben emlékeztek meg. A Terror Házában akkoriban tüntették ki Petőfi Emléklappal

a magyarok oldalán harcba szálló cigányokat, utóbb pedig Brüsszelben, az Európai Parlament épületében szervezett konferenciát az erdélyi képviselő irodája, amelyen többek között román kollégáikkal, **Marius Oprea** harcos antikommunista történésszel, **Mircea Toma** újságíróval és **Monica Macovei** EP-képviselővel, volt igazságügyi miniszterrel közösen vonták le az előre kitervelt forgatókönyv szerint lezajlott véres események következtetéseit. A marosvásárhelyi vérengzés a román nacionál-kommunista hatalom átmentésére szolgált, jelentette ki Temesvár volt lelkipásztora. Emlékezésünk nem öncélú, hanem a múlt feltárását, az igazság felszínre hozását, végső soron pedig közös jövőnket szolgálja.

Végezetre Tőkés László a **II. Kárpát-Medencei Ökumenikus Nagytalálkozó** alkalmából megfogalmazott Állásfoglalást ismertette, melyet a résztvevők egyhangúlag elfogadtak, és amelyben, egyebek mellett, megállapítják: „az 1989-es romániai népfelkelés, »Temesvár szellemével« ellentétben 1990 »Fekete Márciusán« az alighogy megbuktatott nacionál-kommunista rezsim átkos szellemének kísértete tért vissza Erdélybe, és végezte romboló munkáját Marosvásárhelyen. A csodálatos temesvári forradalom a kommunista visszarendeződés útját egyengető ellenforradalmi agresszióba csapott át. A »Megváltó Karácsony« idején tapasztalható nemzeti-kisebbségi összefogás helyét a más néven újjáalakuló, volt Szekuritáté által mesterségesen előidézett megosztottság foglalta el."

Az előző két év hagyományát folytatva, 2011. december 3-án, a nemzetek közötti párbeszéd és a testvéri közösségvállalás jegyében, illetve az embereket és népeket megosztó gyűlölet ellenében szervezzük meg, **Budapesten** a **III. Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozót**. Említésre méltó, hogy a Duna Televízió ez alkalommal is egyenes adásban közvetíti a templomi rendezvényt, mely az **Advent a Hargitán – Advent Európában** címet viseli.

Nagyvárad, 2011. november 21.

Nem marad visszhang nélkül Európában

A Magyar Néppárti Képviselőcsoport mélységesen elítéli Boldoghy Olivér szlovák állampolgárságától akarata ellenére történő megfosztását. Ez a döntés összeegyeztethetetlen az európai értékkel és alapelvekkel. A Fidesz EP-delegáció minden lehetséges eszközzel fel fog lépni az állampolgári jogok e súlyos sérelme ellen. Az állampolgárságtól való megfosztás intézménye egy komoly jogkövetkezményekkel járó szankció. Elfogadhatatlan, hogy az Európai Unióban egy tagállam azért fossza meg állampolgárságától saját polgárát, mert az egy másik uniós tagállammal közjogi viszonyt létesít. Ez a gyakorlat ellentétes az Európai Unió szellemiségével és alapelveivel. Azt az üzenetet hordozza magában, hogy Szlovákia számára saját polgára – amennyiben az másik államnak a polgára is egyben – értéktelen, felesleges, nélkülözhető. Az Európai Unió viszont azon a szellemiségen alapul, melynek középpontjában az ember, az európai polgár, s annak jogainak és identitásának tisztelete áll.

A Magyar Néppárti Képviselőcsoport az európai fórumokon hangot fog adni álláspontjának, és minden lehetséges eszközzel fel fog lépni Boldoghy Olivért és más személyeket ért jogsérelem ellen.

Brüsszel, 2011. november 23.

A Magyar Néppárti Képviselőcsoport sajtóközleménye

Szolidaritási nyilatkozat Boldoghy Olivér mellett

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) elnökeként, valamint az **Európai Parlament** alelnökeként ezúton szeretném kifejezni szolidaritásomat **Boldoghy Olivér** felvidéki magyar nemzettársammal, akitől **akarata ellenére** a szlovák belügyminisztérium megvonta szlovák állampolgárságát – ezzel büntetve azt, hogy Boldoghy Olivér „gyökerei és nemzetisége előtti tisztelgése" kifejezéseként felvette a magyar állampolgárságot is.

A szlovák hatalom „ellen-nyelvtörvénye", valamint a kettős állampolgárságot büntető gyakorlata nem csupán a közös Európát összekovácsoló értékvilággal, hanem a visegrádi együttműködés alapelveivel is ellentétes. Ezelőtt éppen húsz évvel, 1991-ben a közép-európai együttműködés megteremtői még közös Nyilatkozatban vállalták, hogy „tiszteletben tartják minden más nemzet jogát identitásának egyidejű kifejezéséhez". Hangsúlyozták, hogy „a nemzeti, etnikai, vallási és nyelvi kisebbségeknek az európai hagyományos értékeknek megfelelően, az emberi jogokról szóló nemzetközi dokumentumokkal összhangban az összes jogokat élvezniük kell…" (Visegrádi Nyilatkozat, 1991). Két évtized múltán a szlovákiai hatalmasságok mintha megfeledkeztek volna az elődeik által felvállalt európai alapértékekről. Az Európai Unió teljes jogú tagjaként Szlovákiában továbbra is görcsösen ragaszkodnak a kollektív bűnösséget kimondó Beneš-dekrétumokhoz, értelmetlen és jogfosztó törvénykezéssel korlátozzák a szabad identitásválasztás jogát, alaptörvényükkel ellentétesen – megfélemlítésként és büntetésként – szülőföldjükön élő polgáraikat fosztják meg állampolgárságuktól. A fiatal európai állam, Szlovákia nem attól fog megerősödni, hogy egyébként lojális és adófizető polgárai ellenében erőből bizonyítja egyneműségét. Már csak azért sem, mert ezzel a soknyelvűséget és a kulturális sokszínűséget értékként tételező Európai Unióból írja ki magát.

A szlovák kormány jogfosztó és Európa-ellenes gyakorlatát mélységesen elítéljük.

Nagyvárad, 2011. november 21.

Tőkés László, EP-alelnök, az EMNT elnöke

Tőkés László maradt az EMNT elnöke

Szombaton délután tartották az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) Országos Küldöttgyűlését. A marosvásárhelyi eseményen megerősítették **Tőkés László** elnöki székét.

Tőkésnek az 195 szavazatból 189 igen mellett 6 tartózkodással szavaztak bizalmat. Az EMNT ügyvezető elnökéül **Sándor Krisztinát**, a Magyar Ifjúsági Tanács volt elnökét szavazták meg. A régióelnökök **Szabó László** (Közép-Erdély), **Bardócz Csaba** (Székelyföld) valamint **Nagy József Barna** (Partium) lettek.

A küldöttek hozzájárultak egy záró határozat elfogadásához is, amely a következőket tartalmazta: „1. A **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** ügye nem csak Marosvásárhely ügye, ugyanis a magyar közösséggel szemben égbekiáltó jogtalanság a magyar főtanszék megalapításának halasztása. A Sapientia – Erdélyi Magyar Tudományegyetem állami akkreditációjával kapcsolatban ugyanakkor felszólítjuk az állami szerveket, hogy minél hamarabb valósítsák meg azt!

2. Az EMNT felhatalmazza az **Erdélyi Magyar Néppárt** ideiglenes elnökségét, hogy a marosvásárhelyi polgármester-választással kapcsolatban a továbbiakban is folytassa a közös magyar jelölt személyét illető tárgyalásokat.

3. A **Mikó Imre Terv** ne csak szellemi termék maradjon, hanem a benne szereplő konkrét intézmények és programok minél hamarabb kerüljenek megvalósításra.

4. Az EMNT megköszöni a **Magyar Kormány** nemzetpolitikai törekvéseit, és az összmagyar szolidaritás jegyében elítéli a szlovák állam magyar állampolgárokat üldöző magatartását.

5. A Kárpát-medence szintjén a magyar közösségeknek össze kell fűzniük az **európai polgári kezdeményezéssel** élő, az autonómia-törekvéseket támogató leendő aláírásgyűjtő akciók ügyét.

6. Az EMNT és az EMNP között írott, rögzített **stratégiai partnerség** jöjjön létre."

Az eseményen Tőkés László az EMNT és az Erdélyi Magyar Néppárt viszonyáról elmondta: az együttműködés nagyban hasonlít a magyarországi Polgári Körök mozgalma és a FIDESZ-KDNP kettőséhez. Az EMNT egy „széles karolású polgári mozgalom" kereteit biztosítja, a kezdeményezésére létrehozott EMNP pedig „egy olyan politikai eszköz, ami célba viszi az utasát" – mondotta Tőkés. A püspök rámutatott: 2003-ra az autonómia ügye majdnem feledésbe merült, a problémára szánt megoldás volt az EMNT akkori megalapítása. „Az EMNT és az Székely Nemzeti Tanács ma is ezen a pályán vannak, de a Néppárt létrehozásával jelentőset léptünk előre az ügyben" – zárta Tőkés László.

Több mint 200.000 határon túli magyar kapta meg a magyar állampolgárságot, és „vált nemzettársból honfitárssá" – mondta videoüzenetében **Semjén Zsolt**, Magyarország miniszterelnök-helyettese. Semjén hangsúlyozta: Magyarország nemzeti kormánya az elmúlt másfél évben „többet tett, mint ami az eddig évtizedek alatt történt".

Répás Zsuzsanna meghívott, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára az EMNT Demokrácia Központ-hálózatáról kijelentette: az irodahálózat fenntartása rengeteg önfeláldozást és munkát igényel, de a visszahonosításban óriási segítséget jelent az erdélyi magyar közösségnek. „Meggyőződéssel állítom, hogy ez is bizonyítja az EMNT jelentős identitásformáló és közösségépítő szerepét" – tette hozzá a politikus. Répás kijelentette: a Nemzeti Együttműködés Rendszerének keretein belül arra törekszenek, hogy a magyar közösségek „minél szélesebb jogköröket birtokolva" saját sorsukról dönthessenek. „Támogatunk minden olyan lépést, ami a magyarként való boldogulást segíti elő" – mondta az Erdélyi Magyar Néppárt alapításáról. Fontos, hogy egy akkora közösségnek, mint az erdélyi magyarság, legyen választási alternatívája – vélekedett az államtitkár-helyettes.

Jelentős érdeklődés övezte **Vass Levente**, az EMNT és az RMDSZ közös marosvásárhelyi polgármesterjelöltjének felszólalását. „Az összefogás szép példája a jelöltségem, egy számon kérhető és valós kiutat mutató megoldás a válság felé sodródó politikai diskurzusban" – indított Vass Levente. Vass az „RMDSZ ellenzékéből" választott szereplőként határozta meg magát. „Nem vagyok politikus még, a civil világból jövök. Ennél fontosabb azonban, hogy a marosvásárhelyi magyarok közös polgármester jelöltjeként állok itt" – fogalmazott. Hangsúlyozta: az EMNT marosszéki szervezete, az RMDSZ Maros megyei szervezete, a civil szféra és az egyházak támogatását maga mögött tudva biztos benne, hogy megnyeri a 2012-es helyhatósági választásokat. „Marosvásárhely magyar volt és magyar marad, nemcsak a gondolat szintjén, hanem tetteinkben is" – mondta a 36 éves orvos.

Marosvásárhely,
2011. december 10.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács sajtóközleménye

A huszonkét évvel ezelőtti sorsfordító eseményekre emlékeztek

Az első Panoráma-interjú Tőkés Lászlóval

A **Ceausescu-diktatúrát** megbuktató romániai népfelkelés kitörésének 22. évfordulója alkalmából tartott ma sajtótájékoztatót nagyváradi irodájában **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. A sajtóértekezleten felidézte a 22 évvel ezelőtti sorsfordító eseményeket és megemlékezett azokról a mártírokról, akik 1989-ben életüket adták a szabadságért.

„A meggyilkoltak vére az égre kiált" – mondotta a volt temesvári lelkipásztor, majd leszögezte, hogy ameddig nem vonják felelősségre a gyilkosokat és nem leplezik le a mai napig is köztisztségeket vállaló besúgókat, addig a gyilkosokkal cinkos társadalmi igazságtalanság miatt „káini átok ül Románián". Testvér a testvért gyilkolta 1989-ben, és amiképpen a Mózes könyvének első fejezetében is olvasható, Isten megátkozza az embergyilkosokat, folytatta a gondolatmenetet Tőkés László. Meg kell szabadulnunk ettől az átoktól, és ez csakis a múlt feltárásával lehetséges, hangsúlyozta.

A korabeli egyházi viszonyokra visszatekintve az európai parlamenti képviselő az Anyaszentegyház életében meghatározó szerepet játszó lelkipásztorokat magatartásuk és a titkosszolgálattal való kapcsolatuk szerint különböztette meg. Az első és egyben legnagyobb kategóriába sorolta azokat a lelkészeket, akiket az ateista diktatúra megfélemlítő uralma elnémított. „Reájuk nem szabad követ vetnünk, hiszen a hatalom erőszakszervei és titkosszolgálata miatt **hallgattak**" – mondotta. A lelkészi kar egy kisebbik része viszont **cselekvő kiszolgálója** volt a falurombolásra vetemedő, magyarellenes **Ceausescu-rezsimnek**. Őket a második kategóriába sorolta a volt királyhágómelléki püspök. „Magyar református egyházunk ezen szolgálói nemcsak Krisztus ügyét, hanem saját népüket is elárulták. Egyetlen mentségük a titkosszolgálati múltjuk és vétkeik megvallása, illetve az igazság feltárásának elősegítése lehetne", mutatott rá. A harmadik csoportba azon kevesek tartoznak, akik **a gonosszal szembeszálltak**, vagy hogyha ezt nyíltan, látványos formában nem is voltak képesek megtenni, viszont magatartásukkal, szolgálatukkal – szóval és cselekedettel – többnyire a jó oldalon állottak, pártját fogták az igaz ügynek és a reájuk bízottaknak.

Folytatni kell az egyházi átvilágítást, még akkor is, „ha nem illik besúgó lelkipásztorokról, a hivatalos egyház árulásáról beszélni" – vonta le a következtetést Tőkés László.

A sajtótájékoztatón szóba került, hogy néhány demokrata-liberális honatya elvitatja Temesvártól az 1989-es népfelkelés kirobbantásának elsőbbségét és olyan törvénytervezetet nyújtottak be a parlamentbe, amely rögzítené, hogy a kommunista diktatúra megdöntését eredményező események nem Temesváron, hanem Jászvásárban (Iasi) kezdődtek. „Szánalmas és nevetséges törekvés ez, mely durva sértést jelent a temesváriak számára. Remélem, hogy ebből az indítványból nem lesz törvény" – mondotta a 22 évvel ezelőtti temesvári események kulcsszereplője. Hozzáfűzte: úgy tűnik, hogy a korrupció nemcsak a gazdaságban és a politikában van jelen, hanem a történelem megítélésében is felüti a fejét. Véleménye szerint egy ilyen törvény elfogadása történelemhamisítással érne fel.

Tőkés László végezetül elmondta, hogy levélben fordult hozzá Emil Tarnoveanu marosvásárhelyi forradalmár, aki egyébként 1989 novemberében, a Kommunista Párt 14. kongresszusán Nicolae Ceausescu újraválasztása ellen volt. A levélíró azt kérte tőle, hogy járjon közben annak érdekében, hogy a forradalmárok ne veszítsék el az államtól kapott pénzbeli juttatásokat. Ugyanakkor Emil Tarnoveanu levelében arra is felhívta a figyelmet, hogy míg hivatalosan mintegy 19 ezer forradalmárt tartanak számon az országban, addig alig vannak nyolcezren, akik valóban szerepet játszottak a diktatúra megdöntésében. Az EP alelnöke szerint az állam morális kötelessége biztosítani az igazi forradalmároknak az őket megillető jogokat.

Nagyvárad, 2011. december 16.

„Romániában a kommunizmus nem szűnt meg, csak privatizálták”

– Huszonkét év telt el az 1989-es változások óta. A változás csorbáit már akkor megsejthettük, amikor 1990. január 8-án szabadon engedték a szekusokat, de amikor visszautasították a Temesvári Kiáltvány 8. pontjának elfogadását, ténnyé vált, hogy igazi változásokra nem számíthatunk. A társadalom nem volt akkor eléggé érett a megújulásra, vagy annyira erős volt a szekuritáté által fenntartott párthatalom, ami más formában ugyan, de most is uralkodik?

– Marius Oprea, a Kommunizmus Bűneit Kutató Intézet igazgatója szokta mondani: „Romániában a kommunizmus nem szűnt meg, csak privatizálták”. Már rögtön a ’90-es évek elején megtört az a rendszerváltoztató lendület, ami 1989 Szabadító Karácsonya környékén általános közhangulatként uralkodott köztünk. A volt Szekuritátét a mi bőrünkön élesztették újra, emlékezzünk csak a marosvásárhelyi Fekete Márciusra. Ugyanide sorolható a privatizációnak álcázott szabadrablás, a kapcsolati hálók újraépítése, a volt kommunisták visszaszivárgása a politikai-gazdasági hatalom legfelsőbb berkeibe. De azt hiszem, a legjobb példa az, ami a végletesen megkésett lusztrációs törvény kapcsán történt: minekutána Constantin Ticu Dumitrescu, a Volt Politikai Foglyok Romániai Szövetségének elnöke már 1994-ben elkészített egy tervezetet, és az elakadt, 2006-ban a Nemzeti Liberális Párt próbált átvinni egy hasonló kezdeményezést, amely a szenátuson átment ugyan, de a képviselőházban elakadt. (Emlékezzünk csak: ekkoriban a demokraták éppen kiléptek a kormányból, és a liberálisok az RMDSZ-szel kisebbségben kormányoztak, a szociáldemokratákká átfazonírozott utódkommunisták támogatásával, és ennek többek között a lusztrációs törvény beáldozása volt az ára.) És mi történt 2010-ben? Megszületett egy olyan, amilyen törvény, megszavazta mindkét ház, de Ion Iliescu elvtárs hathatós közbelépésének tulajdoníthatóan az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek találta azt.

Tőkés László: „A volt Szekuritátét a mi bőrünkön élesztették újra”

Vagyis a diktatúra kiszolgálói tovább is köszönik szépen, jól vannak; ki a hatalom csúcsán irányítja az életünket, ki a magas nyugdíját élvezi, miközben mindazok, akiknek az életét, vagy éppen az ifjúkorát visszavonhatatlanul tönkretette az egyik legsötétebb kommunista diktatúra, manapság is hátratételt szenvednek. Nem nézünk szembe a múltunkkal, s éppen ezért nem csodálkozhatunk, hogyha hazug a jelenünk – ennek pedig leginkább gyermekeink látják a kárát...

– Ön folyton szorgalmazza, hogy kezdjük már el végre megvalósítani azokat a célokat, amelyeket 1989-ben kitűztünk, de bármelyik párt kerül kormányra (beleértve az RMDSZ-t is) senkinek nem érdeke, hogy tiszta vizet öntsünk a pohárba. Mi ennek az oka és mit tehetnénk, hogy ne így legyen?

– Sokrétű a kérdés, itt és most csupán néhány vonatkozását érinteném. Kezdjük talán azzal, hogy a visszarendeződés nem csupán a múlt rendszer kiszolgálóinak a visszaszivárgását, hanem ugyanakkor az átkos Ceauşescu-rezsim által erőltetett nacionálkommunista mentalitásnak a továbbélését, illetve revitalizációját is jelentette. A központosított homogén nemzetállam ideája lebeg ma is a bukaresti döntéshozók szeme előtt, amikor a nagypolitikai döntési kereteket kijelölik. És ebben minden román párt egyetért. Mondok egy példát: Bukarestben úgy beszélnek a regionalizálásról, hogy közben tagadják a történelmi régiók létét. Ugyanúgy tervezőasztalon vonnák meg a közigazgatási-adminisztratív „makrorégiók” határait, ahogyan az 1968-os megyésítéskor Ceauşescu tette, mit számít nekik, hogy az adott „régió” mennyire fejlődőképes, vagy mennyire bír belső kohézióval?

Az RMDSZ a „neptuni paktummal” játszotta el annak az esélyét, hogy az akkor még politikailag nagyon aktív erdélyi magyar közösségünk számára érdemi előrelépéseket tegyen. Emlékezzünk csak: 1995-ben félmillió aláírást gyűjtöttünk össze a Bolyai Tudományegyetem újraindítása érdekében! Azóta is ott porosodnak valahol a román fővárosban, 2011-ben pedig óriási vívmányként próbálják eladni nekünk a multikulturális egyetemet. A románok nagyon korán rájöttek,

hogy van kivel bizniszelni, így hát lábon megvették a politikusainkat, ők pedig belesimultak a Dâmboviţa-parti politizálásba. Nem is nagyon engednek tűzközelbe másokat; ahogyan az egyik erdélyi politológus megfogalmazta: a kocsmaasztalnál tizenannyi éve ugyanazok ülnek. A kocsma közönsége és a pincérek néha cserélődnek, de főkorifeusaink mindig a régiek.

Ilyenképpen az az abszurd helyzet alakult ki, hogy olyan állampolitikát legitimálunk a kormányjelenlétünkkel, amely az Alkotmányában még a létünket sem ismeri el.

Bő két évtized után – levonhatjuk azt a következtetést, hogy a posztkommunista román politika csődbe vitte országunkat. És ezt a csődöt az egyszerű emberekkel fizettetik meg, lásd a huszonöt százalékos fizetésmegvonást, a nyugdíjak megadóztatását, a különböző juttatások ésszerűtlen és ad hoc megvonását. Az IMF lélegeztetőgépén vagyunk, tehát ők diktálnak, és diplomatikusan fogalmazva: ők nem éppen a szociális érzékenységükről híresek. Kölcsönt adtak és a pénzüket viszont szeretnék látni.

Románia teljesen kiszolgáltatottá vált az új évezred elejére. Hogyha jövőt akarunk még a szülőföldünkön, nagyon gyorsan valami mást kell kitalálnunk.

– Lassan, de még mindig nem teljesen napvilágot látnak azoknak a személyeknek az iratcsomói, akik együtt működtek a volt szekuritátéval, társaikat, barátaikat jelentették rendszeresen, de ezek a személyek semmilyen megtorlásban nem részesülnek, sőt, részt vehetnek a jelenlegi hatalomban is. Ilyen szempontból mégsem történt meg a rendszerváltás, vagy akár az is megtörténhet, hogy a jelentéseket egyesek ma is írják?

– Két részre bontanám a kérdést. Roppant károsnak tartom, hogy a volt besúgók a '90-es évek elején nem álltak ki a nyilvánosság elé, és nem vallották be múltjukat. Két évtized alatt – esetleg – felépítettek egy új egzisztenciát, a közösségük megbecsült tagjává váltak, joggal retteghetnek tehát, hogy egyszer csak kiderül áldatlan szolgálatuk. Egészen egyszerűen: zsarolhatókká váltak. Rengeteg ilyen esettel találkoztam, volt olyan kollégám, hogy a szívem szakadt meg érte, emberileg is csapásként éltem meg, amikor sötét múltjára fény derült. Egyháziaknál ez még súlyosabb csapás: hiszen nagyon nagy a bizalom a papban, a lelkészben, aki netalán visszaélt az emberek bizalmával. Rendkívül nehéz mindezt feldolgozni, és leginkább az egyház mint intézmény látja kárát.

Másodsorban úgy tevődik fel a kérdés, hogy minden valószínűség szerint „újszekusok" is léteznek. Túl a reaktivált régi besúgókon, a román titkosszolgálatok manapság sokkal több embert foglalkoztatnak, mint amennyit a legsötétebb kommunizmus idején. Ha megnézzük a tervezett költségvetést (illetve visszamenőlegesen az utóbbi években), akkor azt tapasztaljuk, hogy míg például a kultúrától és az oktatástól pénzeket vonnak el, a titkosszolgálatok költségvetése mindig nőttön nő: jövőre a Román Hírszerző Szolgálat költségvetése az idei 971,4 millió lejről 986,9 lejre nő, a Külföldi Hírszerző Szolgálaté pedig 187,5 millió lejről 193,9 millió lejre.

– Nem mondhatjuk azt, hogy kisebbségi létünk nem jobbult, de azokért a jogokért, amelyek természetesek kellene legyenek, naponta meg kell küzdjünk. A kisebbségi jogokat szavatoló törvények csak akkor, és csak olyan mértékben fogalmazódnak meg, amennyire az a mindenkori kormánypártoknak érdeke, de ezek életbe léptetéséhez gyakran meg kell alkudjunk. Hosszú távon a joggyakorlás lehet a megalkuvás vagy akár a kompromisszum feltétele?

– A törvényi biztosíték önmagában mit sem ér „sajátos demokráciánkban". Például rendelkezünk nyelvi jogokkal – ám ha ezt valahol valaki megsérti, akkor alig tudjuk számon kérni. Márpedig naponta megsértik az önkormányzatoknál, a különböző hivatalokban, a kórházakban stb. Igaz, sok esetben mi is hibásak vagyunk, mert vagy nem tudjuk, hogy nekünk jogunk van anyanyelvi tájékoztatáshoz, ügyvitelhez, vagy restek vagyunk kérni azt. Kissé belekényelmesedtünk az áldozat-szerepbe. Sokkal tudatosabban kellene viszonyulnunk ezekhez az ügyekhez. Azonban akárhogyan is volna, a hosszú távú megoldás végtére is egyértelműen csak a különböző szintű autonómiák rendszere lehet. Ne elégedjünk meg csupán „kisebbségi jogokkal". Őshonos nemzeti közösség vagyunk, akik a szülőföldünkön szeretnénk boldogulni – és ez lehet minden politikai cselekvés kiindulópontja.

– Az Európai Unió gazdasági válsága szellemi-lelki válságot is okoz. Az emberek kiszolgáltatottabbak, befolyásolhatóbbak. Ilyen körülmények között honnan meríthetnek erőt az egyszerű emberek magyarságuk, vallásuk, hagyományaik megőrzéséhez, hogy ne az legyen a mindennapi gondjuk, hogy hogy élik meg a holnapot, hanem maradjon erejük és idejük a lélek táplálására is?

– Hinnünk kell Istenben, hinnünk kell saját erőnkben és hinnünk kell abban, hogy erőink összeadódnak. A korábbi kérdéssel összekapcsolva: a ránk jellemző mély hit a mi hozzájárulásunk, „apportunk" az egyesülő Európához. Ami a magyarságunk vállalását illeti: számomra ez magától értetődik. Büszke vagyok magyarságomra, büszke vagyok nemzetemre, történelmünkre, megvalósításainkra. Ne kényszerként éljük meg a nemzetiségünket, hanem ajándékként és lehetőségként. Erről szól a népszámlálás kapcsán kiválasztott jelmondatunk: Magyarnak lenni jó!

– Végül: van-e esély arra, hogy valóra váljanak a 89-es célkitűzések?

– Számomra nem az a kérdés, hogy megvalósulnak-e, hanem az, hogy mikor. Ezért kell dolgoznunk mindannyiunknak Európában, a Kárpát-medencében és itthon. Ez az egyetlen értelmes cél, ami miatt érdemes közszolgálatot vállalni. Szabad és tényleg demokratikus Romániát szeretnék, benne magukat otthon érző nemzeti közösségekkel, akik saját sorsuk fölött dönteni tudnak. Erős Magyarországot szeretnék, erős magyar nemzetet, egyesülő Európát, ahol mindenki értékként kezeli és megbecsüli azt a sokszínűséget, ami a világtörténelem tanúsága szerint Európát mindenkor vezető szerephez juttatta. Ebben rejlik a mi erőnk…

Elek György interjúja megjelent a Szatmári Friss Újság 2011. december 17-i lapszámában

„Szálljatok szembe a gonoszsággal...”

A nagyváradi Ioan Slavici Nyolcosztályos Iskolában járt Tőkés László EP-alelnök

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke 2011. december 16-án, pénteken látogatást tett a nagyváradi **Ioan Slavici Nyolcosztályos Iskolában**, ahol a közelgő ünnepek alkalmából megajándékozta a magyar tagozaton tanuló roma gyerekeket. A látogatásra elkísérte **Antal János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előadótanácsosa, **Orbán Mihály** az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács előző régióelnöke, **Ráksi Lajos**, a Partiumi Keresztény Egyetem gyülekezetének lelkésze. A vendégeket **Nagy József Barna**, az egyházkerület által működtetett Cigánymissziós Központ vezetője, **Kocsis Tihamér** a tanintézet aligazgatója, valamint **Malan Katalin**, **Semendi Mónika**, **Erdődi Enikő** és **Révész Enikő** tanítónők fogadták.

Az EP alelnöke Máté evangéliumából a jó pásztor példázatát olvasta fel a gyerekeknek, amely alapján kifejtette: azoké az Istennek országa, akik „az éhezőknek enni, a szomjúhozóknak inni adnak, akik befogadják az idegeneket és meglátogatják a betegeket”. Hozzáfűzte: „azért jött el Jézus közénk, hogy megszabadítson bennünket a szegénységtől, a betegségtől és a földön a boldogságot, a mennyben pedig az üdvösséget hozza el nekünk”. A bibliai példázaton túlmenően a gyerekeknek elmagyarázta, hogy az Európai Unió 27 országának 500 millió lakosa között is sok a nélkülöző, az éhező, akiknek segíteni kell. Egy rögtönzött történelemórára is sor került, amelynek keretében a 22 évvel ezelőtti népfelkelés eseményeit idézte fel a volt temesvári lelkipásztor. „Szálljatok szembe a gonoszsággal és az igazságtalansággal, amiképpen a temesváriak is fellázadtak a zsarnokság ellen” – mondotta. Felszólalásának zárásaképpen egy karácsonyi éneket tanított meg a gyerekeknek.

Ezt követően a Partiumi Keresztény Egyetem egyik hallgatója, **Rostás István** bűvész trükköket mutatott be, majd a diákok karácsonyi énekekkel és szavalatokkal örvendeztették meg az egybegyűlteket. Végezetül Tőkés László 130 ajándékcsomagot osztott ki a gyerekeknek.

Nagyvárad, 2011. december 16.

Finn vendégek Nagyváradon

Finnországból érkezett vendégeket fogadott 2011. december 17-én, szombaton nagyváradi irodájában **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. **Hannu Takkula** finn liberális EP-képviselőt romániai látogatására felesége, valamint a Patmos finn humanitárius szervezet képviselői kísérték el. Több, Bihar megyei települést is érintő látogatásuk célja a vidéki romaközösségek felkeresése és a karácsony alkalmából hozott adományok átnyújtása volt. Diószeg, Biharfélegyháza, Érmihályfalva, illetve Miklóirtás csak néhány azon települések közül, ahova a szombati nap folyamán eljutott a finn küldöttség. A nagyváradi találkozón jelen volt még **Antal János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előadótanácsosa és **Nicu Gal**, a People to People egyesület alapítója és vezetője is.

A résztvevők az **európai nemzetek közötti szolidaritás** fontosságát emelték ki, különös hangsúlyt fektetve a romák felzárkóztatásának kérdésére.

Tőkés László örömét fejezte ki, hogy Nagyváradon köszöntheti az EP kulturális bizottságában is tevékenykedő képviselőtársát, ezzel is viszonozva azt a vendégszeretet, amelyet az idén tavasszal Európa kulturális fővárosában, Turkuban tett látogatása során tapasztalt. A finn-magyar kapcsolatok a kölcsönös bizalomra és testvériségre épülnek, mondotta, majd hozzáfűzte: példaértékű lehetne Románia számára Finnország kisebbségpolitikája, különösen a nyelvi jogok vonatkozásában. Az erdélyi viszonyok

szemléltetésre erdélyi képviselőnk kitért a **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** magyar tagozatának újraindítása körül kialakult helyzetre is.

Ehhez kapcsolódóan Hannu Takkula kifejtette, hogy országában a svéd kisebbség egyenlő jogot élvez a finn többséggel, amit – a történelmi sérelmeken felülemelkedve – mindkét nemzet teljesen természetesnek tart. Az anyanyelv hozzátartozik egy nép identitásához, használatát nem szabad korlátozni, jegyezte meg a finn EP-képviselő.

Nicu Gal elmondta, a Patmos és a People to People szervezetek közötti együttműködés immár több mint tízéves múltra tekint vissza. A finn alapítvány több olyan kezdeményezést támogat, mely a roma közösségek társadalmi beilleszkedését segíti. Ennek jegyében a közeljövőben több iskolát is alapítanának Romániában, kifejezette roma gyermekek számára.

Antal János előadótanácsos ismertette a Királyhágómelléki Református Egyházkerület által, Tőkés László előző püspök kezdeményezésére alapított **Cigánymissziós Központ** tevékenységét, ugyanakkor együttműködést ajánlott fel mindkét szervezetnek.

Végezetül Tőkés László körbevezette vendégeit a Partiumi Keresztény Egyetem épületében. Ajándék gyanánt átnyújtotta nekik a 21 évvel ezelőtti marosvásárhelyi véres történéseket és a cigányság magyaroknak nyújtott segítségét felidéző „Egymásnak ítélve – Fekete március Marosvásárhelyen" című könyv angol nyelvű példányait. Mint ismeretes, a kötetet idén márciusban mutatták be a budapesti Terror Házában.

Nagyvárad, 2011. december 17.

Kulturális délután a Partiumi Keresztény Egyetemen

A Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) és a Partiumi Magyar Művelődési Céh (PMMC) közös szervezésében kulturális délutánra került sor pénteken a felsőoktatási intézmény dísztermében, illetve előcsarnokában. Az Életutak címmel megtartott programsorozat fővédnöke **Tőkés László**, a PKE elnöke, az Európai Parlament alelnöke volt.

A Partium Kiadó gondozásában, a közelmúltban jelent meg **Rókusfalvy Pál** pszichológus legújabb kötete „Pszichológia: az emberi életdráma tudománya" címmel. Az elismert pszichológus ennek apropóján tartott előadást Nagyváradon, amelyben többek között **a nemzet önismeretének**, illetve **identitászavarának** kérdéseiről beszélt. Kifejtette: nem a nemzetnek van önismerete, hanem az azt alkotó egyéneknek, ebből adódóan a magyarság identitástudatának megőrzéséhez arra van szükség, hogy „a magyar ember magyarként éljen". Identitászavar kialakulásához a torz önismeret, a pesszimizmus, vagy az életszínvonal csökkenése egyaránt vezethet, mondotta Rókusfalvy Pál, majd arra is felhívta a figyelmet, hogy mindezt mesterségesen is elő lehet idézni, például történelemhamisítással keltett bűntudattal, a pesszimizmus gerjesztésével, etnikai tisztogatással. Előadásának egyik kulcsgondolata az volt, hogy nemzeti kötődés nélkül nem beszélhetünk önazonosságról, de európaiságról sem. A kötetet **Lázár Sándor** neveléspszichológiai kutató, egyetemi oktató méltatta.

Tőkés László EP-alelnök felszólalásából megtudhattuk, hogy a könyv kiadásában nagy szerepet játszott a budapesti székhelyű **Partiumi Egyetem Alapítvány**. Az előadás során elhangzottakra utalva, az EP alelnöke elmondta: Erdélyben Trianon óta mesterségesen gerjesztik az itt élők identitászavarát. **Makkai Sándor** néhai kolozsvári református püspök írta egyik munkájában, hogy azért hagyta el Erdélyt, mert felismerte azt, hogy kisebbségben nem lehet teljes értékű életet élni. Tőkés László, **Reményik Sándor** Ahogy lehet című verséből ihletődve azzal a gondolattal zárta mondandóját: „lehet, mert kell kissebségben élni Erdélyben".

Az est második felében **Véső Ágoston** Munkácsy-díjas nagybányai festőművész életmű-kiállítását nyitották meg. **Mostis Gergő**, a PMMC igazgatója, a kulturális délután főszervezője szilárd, bölcs és erős jelzőkkel jellemezte a nemrég 80. életévét is betöltő művészt. Ugyanakkor elmondta, hogy a tárlat anyagában akár fél évszázaddal ezelőtt festett képek is fellelhetőek.

Feledy Balázs budapesti művészettörténész méltatásában a magyar festősorsok különös útjáról szólt. A magyar modern festészet legnagyobb alakjai nem szülőföldjükön, hanem más országban lettek iskolateremtő alkotók. Ezzel szemben Véső Ágostont a hűség festőjének is lehet tekinteni, hiszen életpályája során mindvégig hű maradt szülővárosához, Nagybányához, hangsúlyozta Feledy Balázs. Kiemelte a művész szellemi és szakmai nyitottságát, újító készségét, a pasztellszínek varázslatos alkalmazásában is megnyilvánuló tehetségét.

Tőkés László köszöntőjében Véső Ágoston művészetének nemzeti karakterét húzta alá. Ha a képeket szemléljük, azt érezhetjük, hogy ez a típusú művészet önazonosságunk része, ezért óriási értéket képvisel „a fokozódó vizualitás, az ízléstelenség, illetve a manipuláció világában". A korunkra jellemző látványbeli tobzódás egy olyan szennyezett képi világot teremt, amely miatt egyre kevesebb a műértő, mondotta az est házigazdája. Említést tett a püspöksége idején megálmodott, majd 16 évvel ezelőtt Véső Ágoston által valóssá vált felsőbányai művésztelep rendkívüli jelentőségéről is.

Végül Véső Ágoston köszönetet mondott mindazoknak, akik hozzájárultak a tárlat megvalósulásához. Megjegyezte, hogy az elhangzott bíztató szavak nagyon sokat jelentenek neki annál is inkább, mivel egyre nehezebb a nagybányai festőiskola hagyományait ápolni a Zazar–parti városban.

A **Zichy Ferenc Borklub** szervezésében a programsorozat borkóstolóval zárult a Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központban. **Ifj. Rókusfalvy Pál** mutatta be saját, etyek-budai pincéjéből származó borait.

Nagyvárad, 2011. december 18.

A december 11–15-i, strasbourgi Plenáris ülésszak fontosabb témái

Az idei utolsó plenáris ülésen átadták az arab tavasz aktivistáinak a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjat, **Jerzy Buzek** leköszönő EP-elnök értékelte az elmúlt két és fél év eseményeit, **Donald Tusk** lengyel miniszterelnök pedig beszámolt a lengyel uniós elnökség munkájáról.

Terrorizmus elleni politika

Tíz évvel a szeptember 11-i terrortámadásokat követően az EU-nak felül kell vizsgálnia, hogy mennyire hatékony a terrorizmus elleni politikája, és hogyan érinti a szabadságjogokat – áll az EP szerdán elfogadott állásfoglalásában.

Új halászati megállapodás szükséges Marokkóval

A Parlament elutasította az EU és Marokkó között megkötött halászati megállapodás meghosszabbítását. A képviselők a környezetvédelmi szempontokat jobban előtérbe helyező, gazdaságilag előnyösebb megállapodás megkötését sürgetik.

Áldozatvédelem

Az egyik EU-országban áldozatvédelemben részesülőknek akkor is hasonló védelmet kell kapniuk, ha egy másik tagállamba költöznek – áll az EP által kedden elfogadott jogszabályban.

Új jogszabály a legális munkavállalók jogainak védelmében

Az unión kívülről érkező, legálisan az EU-ban dolgozó bevándorlók számára a munkakörülmények, a társadalombiztosítás és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés területén is az uniós polgárok jogaihoz hasonlókat kell biztosítani. Az erről szóló jogszabályt kedden szavazta meg az EP.

Kinevezések

A képviselők jóváhagyták az Európai Számvevőszék nyolc jelöltjének a kinevezését. Zöld utat adtak annak is, hogy a francia Benoît Coeuré az Európai Központi Bank igazgatótanácsának tagja legyen.

Támogatás a magfúziós kutatásnak

A Parlament jóváhagyta, hogy 1,3 milliárd eurós támogatásban részesüljön a következő két évben a magfúziós kutatás.

Cukor nélkül

A jövőben a gyümölcslevek nem tartalmazhatnak hozzáadott cukrot, és ezt a termék címkéjén egyértelművé is kell tenni a fogyasztók számára.

Segítenek a munkanélkülieknek

A képviselők megszavazták, hogy 24,5 millió euróval segítsék annak a 3582 alkalmazottnak az ismételt elhelyezkedését, akiket a Renault és hét beszállítója bocsátott el. Az összeget az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból biztosítják.

Tizennyolc új EP-képviselő

Tizenhét képviselő megkezdte munkáját abból a tizennyolcból, akiknek a csatlakozásáról korábban a Tanács döntött. A tizennyolcadik képviselő akkor kezdheti meg munkáját, ha az őt delegáló ország, Hollandia értesíti a Parlamentet a kilétéről. A Parlament létszáma ezzel 754-re nő, Magyarországot továbbra is 22-en képviselik.

Elhunyt Václav Havel

A bársonyos forradalom és Európa újraegyesítésének vezéregyénisége, milliókat megszólító kiváló író és értelmiségi – jellemezte a vasárnap elhunyt Václav Havelt közleményében Jerzy Buzek, a Parlament elnöke. Václav Havel hős volt és az is marad. 1989-ben hazámban, Lengyelországban, diákok tüntettek azért, hogy engedjék szabadon Havelt. Nem sokkal ezt követően Havel a szabad Csehszlovákia elnöke lett, a csehek és szlovákok számára egyaránt hős – fogalmazott Buzek. Havel írói munkásságát, műveinek őszinteségét is méltatta. Václav Havel 75 éves volt.

www.europarl.europa.eu

Václav Havelra emlékeznek a prágai Vencel téren